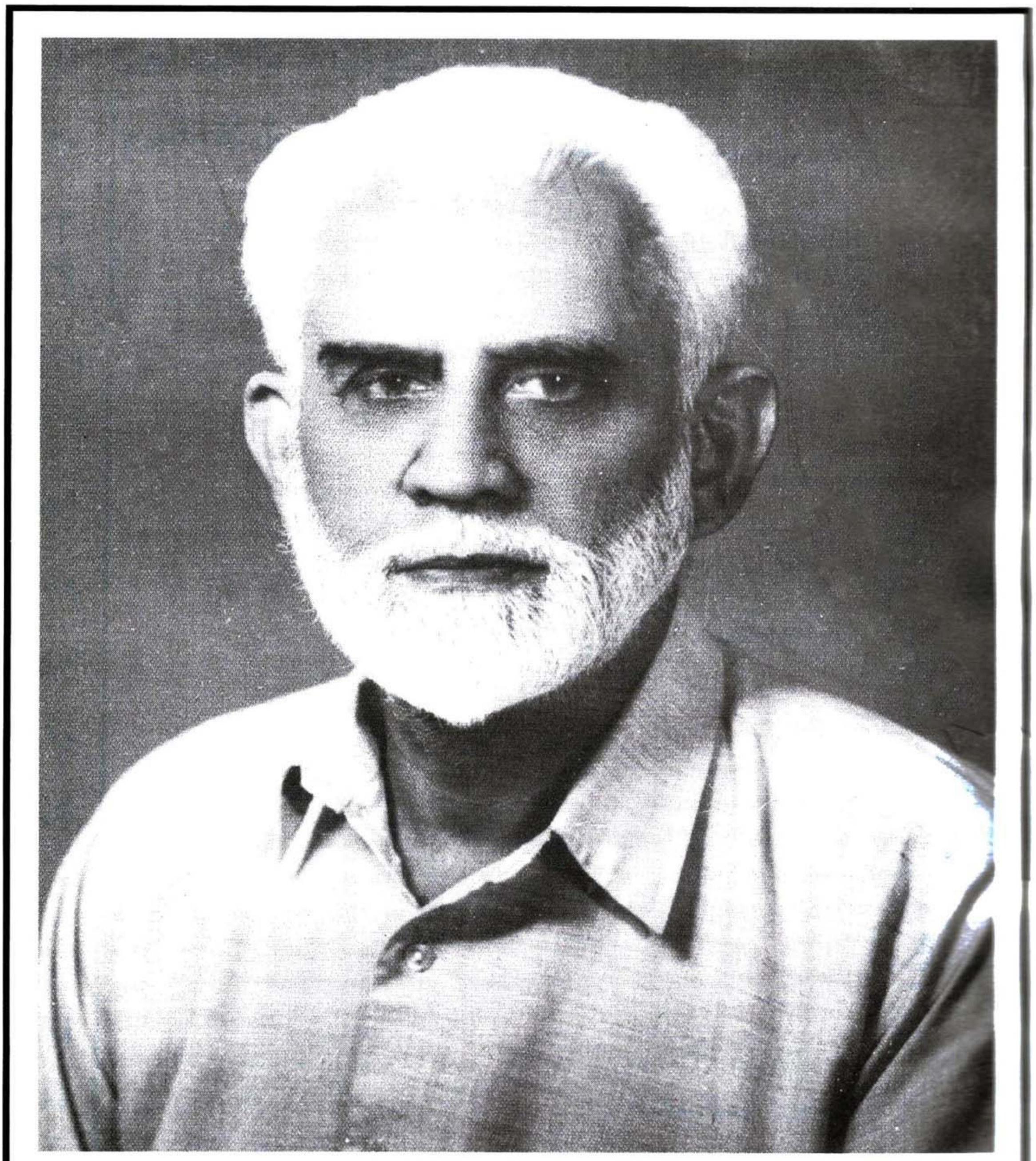

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدُالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړون

د هغو د ښو د ښو او پاکو او ښکو په نوم

چې کومې د دې دردناکو او غمناکو واقعو د

یکلو په وخت زما د ستر کو نه لکه ملغلرې د

بې واره بې اختیاره راڅخه بهیدلې دي -

مغمّوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه په حق دَ یکونکي کښې محفوظ دي

دکتاب نوم ——— "ارمانونه حسرتونه"

د چاپ کال ——— فروري ۲۰۰۱ء

شمېر ——— ۵۰۰

قیمت غېر مجلد ——— ۷۰/ روپۍ

قیمت مجلد ——— ۱۰۰/ روپۍ

پرېس ———

کاتب محمد رسول پښتو اکېډېمي

دَموندلو درک :

۱- یونیورسټي بک ایجنسي- خېبر بازار پېښور

۲- عبدالله جان مغمّوم

بمعرفت پوسټ ماسټر

شاهین ټاؤنے

یونیورسټی پشاور

ډګرفون نمبر ۵۵۵۹ے

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	عنوان	مخ
۱	عبدالله جان مغموم ښاغلی شاعر، ښه ادیب او ښکلی انسان - جانمحمد زلمی	۱۱
۲	ارمانونه حسرتونه (د کتاب په حقله څو خبرې) عبدالله جان مغموم	۲۰
۳	څلورمه لوړ	۲۲
۴	جبینه	۲۹
۵	حرص	۳۹
۶	شمشپس کاکا	۴۶
۷	دوه میښتانې	۵۸
۸	مقدّسه هستي	۶۸
۹	سزا	۷۴
۱۰	پښېمانۍ	۸۱
۱۱	انتقام	۸۹
۱۲	اوښکې	۹۵
۱۳	چپې	۱۰۱
۱۴	انسان او انسانیت	۱۱۰
۱۵	دوه یاران	۱۲۱
۱۶	تربور	۱۲۸
۱۷	وی ربابا	۱۳۴
۱۸	احمد	۱۴۰
۱۹	ژوند	۱۴۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالله جان مغموم

"بنهٔ شاعر - بنهٔ ادیب اوٗ بنکلے انسان"

(جان محمد زلمے)

عبدالله جان مغمومؔ زهٔ پیژنم - د وړوکوالي نه چې پیژنم زما خپل دے - زما زهٔ ته ډیر نزدې دے - ځکه چې بنهٔ انسان دے نو په ډیو موقعه به زهٔ د هغهٔ د بنهٔ سړیتوب خبرې نهٔ کوم - د هغهٔ د شرافت - د پښتو او د غیرت خبرې به نهٔ کوم - ځکه چې د غه داستان ډیر اوږد دے اوپه دې لنډ تنګ وخت کښې دومره اوږد داستان احاطه کول ګران دي - نو دومره قدرله به اووایم چې د غه بنکلے شاعر - ادیب او بنکلے انسان په ټیر و ورځو کښې ماله داغلو اوٗ راته ځې اووے لاله (زهٔ ترې نه په عمر کښې مشریم نو ځکه ماته لاله وایې) د فائل و اخله دې کښې ما مختلف مضمونونه لیکلي دي د اوکوره ډیر په غوږ اوپه فکر سره ځې اوکوره ټو ورځې پس به زهٔ راشم نو په دې حقله به مې د خپلې رایې څنې بیا خبر کړې دې مضمونو له ما نوم اپښے دے - "ارمانونه حسرتونه" فائل ځې ماله راکړو اوپه خپله لاړو - خدائے شته چې فائل ته مې اوکتل نو وارمې ورته خطا شوچې دا به څنګه کورم - نو د مغمومؔ غوندې نوم نبې آدم ته مې انکار نهٔ شوکولے - فائل مې ترې نه واخستو او د شپې مې د پس

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نانوالی را واخستو ما وے چې وعده دې کړې ده نو پوره کول به غواړې - د فائیل دوه پانې چې واړولې نو په درېمه پانه داولنې مضمون نوم وه "خلورمه لوړ" په لوستو پې پې شروع اوکړه، اولنۍ پانه ورپسې دوئمه پانه او بیا درېمه پانه - تلم ورپسې د هرې پانې په لوستو به پې د ذرې درزې سپوا کېدو - د هرې کرښې په لوستو به پې نوله نوره زیاته اوچه اوچه کېده - غوږې به پې زیګ زیګ کېدو او تاسو یقین اوکړئ چې د قصې آخرنۍ پانه سرته اورسېده نو په ځان هم وپوهېږئ نه وم نو رنې رنې تړې تړې او بنکې پې د ستړکو نه روانې وې په مخ پې نوري وري بهېدې پې او په کرښو ان کښې پې څخېدې پې - د دې نه پس په قصې پسې قصه - په واقعې پسې واقعه اوپه حادثې پسې حادثه پې اولوسته - په یو نشست کښې پې ټولې قصې اولوستې - د ټول فائل نه بوټ اووتم او هغه درونده فائیل چې زما ورته وارخطا وه پې دا به څنګه کوم هغه پې په ژړا اوپه سلګو کښې تکې په تکې اولوستو - د هرې قصې په لوستو پې غوږې زیګ زیګ شو - هره یوه قصه یو غم لرلے غم زړلے اوغم سیزلے داستان وه - یو د بلې نه زیاته دردېدلې اوپه غمونو کښې لړلې وه - هره یوه قصه پې اولوسته او د لوستو نه پس به پې د غم یوه سړیکه په ټول بدن کښې خوره شوه - او سوچ به واخستم چې دا څوونده د ځنې خلقو دپاره څومره غمناک دے څومره دردېدلے اوتسنې دے -

مغمومه دپره موده ما په ربړیو اوړې لے وه - "د هدایت خان"

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کردار کښې د "پاڼده خان" په کردار کښې د "مرچکی" په کردار کښې
او د پښتو هر ډول رامه کښې ما د هغه د فن او صلاحیتو ننداره
کړې وه - خو ماته دا نه وه معلومه چې دا هر وخت په خندا مغموم
دا هر وخت خو شحاله مغموم کښې په زړه کښې دومره غم هم لري
چې قلم پرې د اور بڅرۍ هم شیندلے شي - زړه نه وم خبر چې د مغموم
ذهن او قلم د مظلومانو انسانانو د جذباتو او احساساتو ترجمانی
په دې ډول هم کولے شي - ماته دا نه وه معلومه چې د مغموم په
قلم کښې دومره زور شته چې لوستونکي هم د خپل ځان سره د
احساساتو په بهیر کښې بهولے شي - زما په ذهن کښې مغموم یو
هر وخت خوشحاله او په خندا انسان وه یو داسې انسان چې نه د غمونو
نه خبر وه او نه پرې د چا په غمونو دومره څه پروا وه - زما په ذهن
کښې مغموم یو بنکلے رنګین شاعر او د پښتو ژبې یو منفرد طنز نګار
او مزاح نګار خو وه، خو دې نه خدائے شته چې نه وم خبر چې دا
په ظاهره خندا او خوشحاله مغموم په خپل زړه او سینه کښې د
درد و غمونو دومره لوئے لوئے طوفانونه هم ګرځوي - د
"ارمانونو حسرتو نو" د سرخط لاندې تهولې لیکلے شوې قصې او
واقعې چې په دې یقین سره نبه په غور سره اولوستې چې دا هر
څه حقیقت دے - د "وایۍ" قصې نه دي - دا لکه د اکثرو داستانونو
په رنګ رڼا نې نه دي - ځکه چې مغموم چې ماله د "ارمانونه حسرتونه"
قائبل راکولو نو ورسره پرې راته دا ویاړي ووچې دا هر څه چې ما لیکلي
دي نو د هرې قصې او هرې واقعې بنیاد په حقیقت باندې اېښودے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوے دے ۔ البتہ هرې قصې اوهرې واقعې له مایه خپلو الفاظو کښې سرښنه کړي دي اود الفاظو جاړې مې ورته اغوستولي دي ۔

څو ورځې پس مغمّوم را غلو تپوس ئې اوکړو چې قصې دې اولوستې ۔ ما ورته وے اوٗ یار اوهې لوستې نوزهٔ درنه یو تپوس کوم چې دې لوستونکو تاسره څهٔ بد کړي دي چې تاسې داسې په خفه کولو او زهیر ولو پسې قلم راخیستے دے ۔ تاسره نو دَ خندا خبرې هم شته ۔ دَ تو قو وشتو داستانونه درسره هم شته نو په دې غمونو ژړلي ماحول کښې نو تاله پکار وُو چې پرېشانه زړونه دې نو خوشحاله کړے وے ۔ او څهٔ داسې قصې او واقعې دې په دې کتاب کښې راجمع کړے وے چې دَ لوستونکونه دَ څهٔ ساعت دپاره خپل غمونه او پرېشانۍ هېر شوے وے ۔ ماخو تو لې قصې اولوستې اود هرې قصې په لوستو مې غم سپوا اوزړهٔ دلګیره شو ۔ هرې واقعې په سرو سترګو اوژړلوم ۔ اود ا مې یقین دے چې هرلوستونکے به لکه زما دَ هرې قصې دَ لوستو نه پس دَ خپلو اوښکو دَ اوچولو دپاره یا دَ رومال اویا دَ څادر دپسکې نه کار اخلي تو داګڼي دلوستونکو سره زیاتے نهٔ دے ۔؟

زما په دې اوبدد بیان مغمّوم مُسکے غوندې شو اوراته ئې اووے چې "غم اوخوشحالي" ورود اوخور دي نود ورور او خور ترمنځه برنا حقې جُدایئ ولې راولئ ۔ دَ خوشحالئ په خوندهغه خلق پوهېدے شي چې دَ غمونو په اغزنه لار مزل اوکړي ۔

دَ مغمّوم په دې دلیل باندې زهٔ غلے شوم ۔ دهرشاعر اوهر ادیب خپل خپل اُصول دي ۔ په تپو و ورځوکښې دَ مغمّوم صاحب دَ شاعرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب د تور "وربل تورو کمښو خبرې " لوستلے وۀ د هغې په څلله
مې څو ټپوسونه په زړۀ کښې وو نو دا موقعه راته موزونه ښکارده
شوه او ټپوس مې ترې نه اوکړو چې مغمومؔ صبب دا دومره موده
خپل نحو وۀ چې خپله د ځوانۍ شاعري دې دا سې پټه ساتلې وه او
په دې آخر عمر کښې دې د ځوانۍ رباب او ټهنګولو پکار نحو دا وه چې دا
د ځوانۍ شاعري دې په ځوانۍ کښې چاپ کړے وے او په دې عمر
کښې دې دې عمر شاعرۍ له کتابي شکل ورکړے وے ۔ زما د دې خبرې
په جواب کښې مغمومؔ مسکے غوندې شو او راته ټې اووے چې لاله ستا
خبره په سر ستر کو منم نو زموږ د خلقو المیه داده چې موږ د مجبورو
دلاسه یو کار هم په وخت نۀ شو کولے ۔ موږ غوندې خلقو خپل ژوند
د خپلې نحو ښې او خپلې مرضۍ مطابق نۀ چرې تېر کړے دے او نۀ ټې
تېر ولے شي موږ چې د حالاتو نه مجبور شو نو خپل شپې په ورځو او
ورځې په شپو بدلو وو ۔ نو زما د ځوانۍ شاعري نحو به ما هله په وخت
چاپ کړے وے چې زۀ د ډېر یو د دنیا په دل د کښې ورېو خت شوے نۀ
وے ۔ ځکه چې په ډېر یو کښې زما ژوند نور وور او دانه وانه شو
زۀ یواځې د ستړو دنتهانو او زلمو رنګین شاعر پاتې نۀ شوم بلکې
زما شخصیت په مختلفو برخو کښې په دا سې طریقې سره تقسیم شو چې
زمانه ټې شاعر ې هېره کړه ۔ هغه شاعري چې د طالب العلمانو او زلمو یه
نو ښه وه هغه شاعري چې زما په هر هنر به زلمو او ځوانانو
ماله دومره شاباسے راکولو چې شۀ اندازه ټې نه وه ۔ زما دا پاره شاعري
هېروۍ نا ممکنه خبره وه نحو لاله ! دا خلق هم عجیبه دي ۔ یا خو به

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوئ زمابه شاعری دومره مست و وچې په واه واه بیا اووایه په
چغو سوروبه ئ اسمان په سر راخستے وۀ - او یاچې زۀ دَ دې یو دَ
یو اهم پروګرام "جرګه" دیو اهم کردار "پائنده خان" په نامه یوه
ورځ په سنډا سور جرګې ته راغلم نو ځوانان او زلمي نو پرېښ ده
چې بو ډاکانو ئې هم داسې هر کلے اوکړو چې راشه کۀ ئې ګورې -
هغه چا به چې زمابه مستو مستو شعرونو لاسونه پرقول اوس
زۀ دَ "پائنده خان" په شکل کښې دَ هغوئ آئیډیل شوم - دَ
انسان دا فطرت دے چې په کوم کار کښې هغه ته زیات شاباسے ملاویږي
هغه کار په زیات شوق اومینې سره کوي نو ما هم شاعري هېره کړه
او دَ ډرامې یو پروګرامونو ته اَړم شوم - نوې نوې تجربې ئې پکښې شروع
کړې - نوي نوي پروګرامونه به ئې لیکل - نوې نوې ډرامې اوفیچرونه
به ئې لیکل او پیښ کول -

ډرامې یوته دَ ننَوتو په وخت زۀ صرف یو شاعر وم - او چې
ډرامې یوته ورننَوتم نو زۀ اناؤنسر هم شوم - کومنټیټر هم
شوم - پروډیوسر او رائیټر هم شوم دَ ډرامو هیرو هم شوم -
دَ هرې ډرامې دَ سرکردار به ما ادا کولو حُکم چې ما به د هرچا نه ښۀ
ادا کولے شو - نو په دې وجه دَ هر ډرامه نګار به دا نو اهش وۀ
چې زمابه یکلې ډرامه کښې دې دَ سرکردار (دَ هیرو پارټ)
عبدالله جان مغموم ادا کړي - او دَ هرې ډرامې پروډیوسر به
داکوشش وۀ چې زۀ دې دَ هغه په پیښ کوڼکې ډرامه کښې حصّه
واخلم - په ډرامه کښې زما شمولیت به دَ ډرامې دَ کامیابۍ سنَد

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنډلے شو ۔

لالا ! تهٔ نو په ریډیو کښې پاتې شوے ئې ۔ تاته د ځوانو نو خلقو محنت او ځواري معلومه ده ۔ په دغه ځواري کښو افسرانو کښې یو مشهور توم د قاضي احمد سعید صاحب هم دے تاته پته ده چې هغهٔ په د ځپل پروګرام سره څومره محنت کولو ۔ نو دا د کال ۱۹۷۲ خبره ده په ۲۷ د سمبر زما وادهٔ وهٔ (د ډولی ورځ وه) او په دغه ورځ دغه قاضي احمد سعید چې هغه وخت د پښتو د رامو انچارج وهٔ په سائیکل سور زمونږ کلي ته راغلو ۔ چې ما اولیدو نو ټپوس مې ترې اوکړو چې قاضي صیب د ولیمه څو صباله ده او تاسو نن .... ؟ نو مسکے غوندې شو او راته ئې اووے چې اوٗ ولیمه صباله ده ځونږ ماځیګر له "محمد بن قاسم" د رامه نشر کیږي او ما سره تانه بغیر بل څوک داسې نشته چې د محمد بن قاسم پارټ سره انصاف اوکړے شي ۔ نو تهٔ یه مهربانې اوکړې او ما سره به لاړ شې چې د رامه اوشي بیا به راځي ۔ نو ما قاضي صیب ته خپلې مجبورۍ په ځکښې کښنوده ې او معذرت مې وړ ته ښکاره کړو ۔ نو دا دومره اوږد بیان مې په دې پورې اوکړو چې په ریډیو کښې زما څوند برخې شوے وهٔ ۔ په مختلفو حصو کښې تقسیم شوے وهٔ او زما اورپدو نکو د ډیرو ګرامونو په هره برخه کښې زما آواز اورپدل غوښتل ۔ زما کردار اداکول ئې پکښې نو ښول ۔ د خلقونه زما د شاعرۍ د "تور اوربل تورو کمښتو خبرې" هیرې شوې وې او زمانه هغه مسته شاعري هغه چې د ځوانانو په جذباتو کښې به ئې زلزلې راوستې هغه رانه داسې پاتې شوه چې هډو بیا راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رایاده نۀ شوه ـ

اۆ لالہ ! دا ئې لاڅۀ کوې ، دَ ډېرې یو دَ عروج په زمانه کښې چې دَ هوا په چپو صرف دَ ډېرې یو بادشاهي وه ـ چې لاتهیلیو ټرن دَ پاکستان په مزکه قدم نۀ وۆ ایښود لے ـ په دغه وخت کښې زۀ دَ هدایت خان او پائنده خان دَ کندارو تونه علاوه دَ ډېرې یا ئې ژوند یو بل اهم دورکښې داخل شوم ـ په دې دورکښې ما هغه مقصد تر لاسه کړو چې کوم دَ ډېرې یو په نشر یا تو کښې یو نوے مثال قائم کړو دَ یو نوي باب اضافه ئې پکښې اوکړۀ ـ په دې دورکښې زۀ اورپدونکو ته دَ یو نوي پروګرام "خوابدۀ تراخۀ" او دیو نوي تومۀ "سرچکي" سره مخامخ شوم ـ اۆ لالہ زما په ډېرې یا ئې ژوند کښې زما دپاره دا یوۀ ځلنده "دور وۆ ، یو داسې دور چې ما پکښې دَ پښتنو ژوند قام او پښتني معاشرې هغه خدمت اوکړو چې کوم به شاید چې ما دَ شعرونو په ژبه نۀ وے کړے شوے ـ او ځکه نو چې زۀ خپل دَ ډېرې یو په هم کاله ژوند یو سرسري نظر واچوم نو "دَ خوښ و ترخو" دپروګرام په تخلیق او دَ "مرچکي" په کردار فخر محسوسوم ـ "خوابدۀ تراخۀ" یو داسې اصلاحي پروګرام وۆ او "مرچکے" دَ دغه اصلاحي پروګرام یو داسې کردار وۆ چې کۀ یو خواته به ئې خلق تول عمر یاد ساتي نو بل خواته به دَ ادب او دَ نشر یا تو په دنیا کښې زما نوم هم تول عمر ژوندے وي ـ

نو لالہ دَ ډېرې یو په دې دومره ناوزګاره اوکښې لکه ژوند کښې کتې ما دَ اولني دورنه علاوه په بل دورکښې هم شاعري کولے شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره کنې وخت وۀ ؟ زۀ کنې په بې شمېره ځایه تقسیم شوے نۀ ووم۔؟
نو په دا سې حالاتو کښې تاسو زما د دویم دور د شاعرۍ طمعه زمانه
ولې کوئ ؟

ما چې د مغموم بیان واوړېد و نو دا خبره مې او منله چې واقعي
چې د ریډیو په دومره نا اوزګاره ژوند کښې د مغموم نه د دویم دور
او د دریم دور د شاعرۍ طمعه کول زیاتے دے۔ زۀ دا منم چې مغموم د
ریډیو په ژوند کښې د پرنۀ هېر پس ونکې کارونه او کردارونه ادا کړي
دي لکه "نوابزادۀ تراخۀ" او "سرچکے" به ټول عمر د خلقو یاد وي۔
او د مغموم نوم به په عزت او احترام سره اخلي ۔

(زلمے)

(c) ketabton.com: The Digital Library

"ارمانونه حسرتونه"

(د کتاب پېژندګلوي خبرې)

دا زما د هغه کتاب نوم دے چې په شروع کښې ورله ما د ستر شاعر صابر شاه صابر په خوښه "یادونه یادګارونه" نوم اېښود لے وُ، خو دیو ملګري د خط په بنیاد چې دا نوم زما مرحوم پلار د خپل کتاب د پاره خوښ کړے وُه اونن صبا د طباعت د مختلفو مرحلو نه ګډیدے تېر ېږي نو ما مجبوراً خپل کتاب له د "یادونه یادګارونه" په ځائے "ارمانونه حسرتونه" نوم خوښ کړو۔ "ارمانونه حسرتونه" زما د هغو مضمونونو مجموعه ده چې کوم ما د خپل ډېر یا ېې پروګرام "خواږه تراخټه" د پاره وخت په وخت لیکلي وو۔ او دا مې خیال وُ چې دا به په خپل آواز اوربد ونکو ته پېش کوم او هغه درد او تڑپ یکې کوچې چې د دې قصو۔ واقعو او حادثو د اوربد و یاد لیکلو په وخت زما زړهٔ ته رسېدلې وې هغه به د خپل درد بدلي آواز په ذریعه د خپلو اوربد ونکو زړونو ته ورښکته کوم او کوچې او ښکې چې د دې واقعو د لیکلو په وخت زما د ستړګو نه لکه سېلاب بهېدلې وې هم هغه رنګ د رنې رنې او تڑې مو تڑې مو او ښکو یو سېلاب به د خپلو اوربد ونکو د ستړګو نه راروانوُم ۔ خو زما دا ارمان پوره نهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو نۀ ہي د خپل زخمي زخمي زړۀ حال اورېد و نکو ته او و ټلے شو
او نۀ ہي په دې غم کښې هغوئ د ځان سره شريک کړے شول -
خو زړۀ د خپل خدائے نه دا طمعه لرم چې کۀ لوستونکي د دې کتاب
هره واقعه په غوږ او سړه سينه اولولي نو هم هغه تاؤ به محسوس
کړي کوم چې ما محسوس کړے ؤ - دهرې واقعې په لوستو ئ کۀ د
او بنکو لړۍ د ستړکو نه را روانه نۀ شوه نو بيا زړۀ سلامته - زما
د مضمونونو - واقعو او حادثو د ې مجموعې له زړۀ د افسانو نوم
نۀ ورکوم کېدے شي چې په دې کښې اکثرې واقعې د افسانې دفتر په
تله پوره اونۀ خښې د مضمونونه ما د ړېدېو د اورېد و نکو
د پاره خاص د ړېدېو په تيکنيک ليکلي دي - نو ځکه زړۀ دا نۀ شم
و ټلے چې " ارمانونه حسرتونه " کښې د افسانو مجموعه ده - په
دې کښې به افسانې هم وي - په دې کښې به قصې - حادثې او
واقعې هم وي - نو يوه خبره زړۀ تاسو ته په دې يقين سره
کوم چې د هرځۀ لکه د افسانو په رنګ صرف افسانې نۀ دي
بلکه د هرځۀ چې ما ليکلي دي د ټولې د اسې واقعې دي چې بنيادې
په حقيقت باندې اېښودے شوے دے - د ر شتيا ، قصې هې
را جمع کړي دي - کتابي شکل هې ورله ورکړے دے او نوم هې ورله
" ارمانونه حسرتونه " اېښودلے دے او اوس ې په دې داد
تاسو ته وړاندې کوم چې تاسو ې په خپله هم اولولئ
زنانه او ماشومان د ې هم اولولي - زړۀ د خپل خدائے نه دا طمعه لرم
چې هر لوستونکے به ترې نه د خپل خولې د کې کړي - انشاء الله -

عبد الله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورمه لوُر

بېګاه د زرغن د دوُو میاشتو ماشومه لوُر آخرمړه شوه خدائے دې او بخښي .... تحویقیناً چې خدائے به بخښلې وي ځکه چې د دوُو میاشتو د ماشوم دنهٔ بخښلو هډو سوال نهٔ پیدا کېږي .... او د اسې ماشومه - د اسې تنکی کلی چې چاته په دنیا کښې د ستړګو د غړولو سره سمدستي د نفرت په نظر او کتے شول .... د چا په پیدائښ چې د زرغن مور نېغلې انډور له په خوله کښې د پښو سېقونه وراومنډل او د چا په پیدائښ چې د زرغن تېبر په سرو ستړګو اوښړېده - ولې .... ؟ ځکه چې دا د زرغن څلورمه لوُر وه ... او د زرغن لوُرنه زوے پکار وُ - د زرغن دمور نمسی نه نمسے پکار وُ - نو د زرغن په قسمت کښې زوے او د زرغن د مور په قسمت کښې نمسے نهٔ وُ .... قدرت ته به دا نهٔ وهمنطوره چې د مور او د زوے دا ارمان دې پوره شي .... نو د زرغن مور د قدرت فیصلې ته سر ښکته کولو ته تیاره نهٔ وه .... هغې دالله پاک فیصلې ته غاړه نهٔ اېښودله ... نو ځکه نو د اسې لپوتی سپېلنی شوه .... ځکه نو د اسې په کندو کپس و سرشوه .... د مالت د بودی کانو ښځو سره صلاح کاني او شوې د دایا نو سره مشوره چې او شوې - چا ورته وے چې زرغن له بل وادهٔ اوکړه - او چا ورته اووے چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومې له دخلوپښتې نه اګاهو په سودګرې انګارکښې په
سروکړو سینځونو دواړه پوندې اودا غه - کهٔ غواړې چې دزرغن زوئے
دې اوشي نو راپاسه او دماشومې دواړه پوندې په سُورکړې سینځ
اوداغه چې خدائے پاک درله نمسے درکړي - چې دَ جینکو پاتلی
بدله شي - دَ زرغن دسور زړهٔ ته دا صلاح پرې پوتله ..... او آخر
یوه ورځ سحروختي دوه سینځونه دَ نغرې په سُور انګارکښې ښنځ
نرے شو .... اوربلېدو - سینځونه سره کېدهٔ - ماشومه دَ خپلې نیا
د ارادو نه تاخبره - په اورنړې کښې تړلې په خوابدهٔ خوب اودهٔ وه..
.... ماشومه کلې نهٔ وه خبرچې په څهٔ ساعت پس څهٔ قیامت
راتلونکے دے - تنکې کلې نهٔ وه خبرچې دا او سنے خوب دَدې دَ ژوند
آخرنے خوب دے - او شائد چې بیا تر مرګه پورې دا سې د آرام خوب اونهٔ
کړے شي ..... اوچې څهٔ ساعت پس پدې و نو .... دواړو سینځونو یو
ځاے نارې کړل - دَ ماشومې د خولې نه راوتلې دردپدې لې سوزپدې لې کوپکه
د سحر په خاموشۍ کښې خورهٔ شوه - په تیول کور کښې د سوزپدې لې غوښې
بوې شوې .... دماشومې سور غوجل نه په هېبت را منډې کړې اوچې
او تې ته را ننوتله نو دَ زرغن سور لکه غونډې سرهٔ کړې سینځونه
په لاس ولاړه وه .... مور په لُور ورپرې پوتله ... لُور ټې راپورته کړه -
په سینې پورې ټې اونیوله - او ..... (په ژړا) دا وې بې بې - دا دې
څهٔ اوکړل - زما په لُور دې څهٔ اوکړل هں ..... چې څه سر دې اوخوړے
شه کهٔ غیږ دې اوکړو نو دا سینځونه درته په ستړګو کښې منډم - تهٔ
نو د شپې تاخو زما دَ زوے ژوند په عذاب کړو - دلونډو قطار دې جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړے دے - بل څۀ علاج ېې نۀ ؤ - چینی له ېې پوهیدې او دا غلې ېچې زما زوے له خدائے پاک زوے ورکړي - (په ژړا) ېې ېې دا دې څۀ اوکړل - دومره ظلم .... زۀ به دې مړه کړې وُم - ماله به دې ستر کې رڼې کړې وې، نو دې ماشومې له به دې دومره درنه سزا نۀ ورکوله .... ېې ېې دَدې څۀ قصور دے - دې کومه ګناه کړې ده - ګناه نو زما ده ېچې ماله خدائے پاک زوے نۀ راکوي .... د ېږ ظلم دې اوکړو ېې ېې -

مُور لُور په سینې پورې نیولې پاس په کوټه روخته - د ېښتو په سر کښېناسته - ماشومه ېې په غېږ کښې واچوله - هغې وېرېتې وېرېتې چغې وهلې .... د هغې پوهه ېې سړې غوښې وې - مور د ماشومې نرۍ نرۍ او سپینې پاڼۍ په خپلو ستر ګو پورې منلې - د سود د ستر ګو نه د اوښکو لړۍ روانه وه په خپل قسمت پورې ېچرا نه وه - د ماشومې ژړا دهغې په زړۀ کښې پرهرونه جوړول - د هغې د زړۀ نه وینې څڅېدې - نو په نوله ېې هېڅ نۀ شوېلے - د ماشومې لُور سره ېې سکه د ېپونو خبرې کولې ...." لُور ېې ستاد دې ماشومې څېرې نه زړه رشم تۀ ولې دې ظالمې دنیا ته راتلې - تاته د دې دنیا شر مخان نۀ وُ معلوم - تاته نۀ وه معلومه ېچې دلته د انسانانو زړونه د کانې شوي دي - تۀ نۀ وې خبر ېچې دلته د نیا ګانو په جامه کښې قصابانې هم شته ..... تۀ ولې راتلې هُې ؟ ستا په مایاند ېې هم زړۀ نۀ زېرېد و - لونه نو تل د میاند و نه زاړېږي قربانېږي، نو ... تۀ نو هم زما لُور ېې کنه تۀ به نۀ راتلې - تۀ به دې ظالمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیاته نهٔ راتلې چې دومره نهٔ په عذابېدې او زماڅوند درسره هم
د اسې نهٔ په سروتکو کېدے .... تهٔ مړه شه لوړې - دې دُنیاته ستا
ضرورت نشته - دَدې خلقو زامن پکاردي زامن -
یو لوړته چې د پېدا کېدو حق نشته بلے لویه خدایه تهٔ بیا
د الونه ولې پېدا کوې - ولې پرې باندې میاندې زهیروې - ولې....
ولې.... (ژړا) او دلته د ماشومې دَ موږ په زړهٔ تیاره راغلې هوشه
شوه - او نور وره په زمکې سملاسته - ماشومې ژړل او مور دَ
دنیا دَ حالاتو نه بې خبره - دَ لوړ دَ ژړا انګولا نه بې پرواه په
زمکې بوړې بوړې پرته وه - خدائے خیر چې څهٔ وختې ئې نوانیې
پاس اوخته - ماشومې ئې دَ مور دَ غېږې نه راوُشوکوله په زانګو
کښې ئې ورلړه کړه او په انګور ئې دَ خرڅورې کمبل واچوله....
د ژوند شپې ورځې تېرېدې دَ ماشومې دواړه پوندې سنځاشوې -
دوه میاشتې مور او لوړ دَ ژوند شپې ورځې لکه په سور انګار او
سرو سروتکو تېرې کړې - په دې دومره موده کښې مور او لوړ
نهٔ دَ ورځې ستړکه پټه کړه او نهٔ ئې د شپې آرام اوکړو .... او
آخر بېګاه دَ زړغن دَ لوړ سختې معاف شوه ....(غږیو) ماشومې
کلې د کمل کېدو نه مخکښې اوژړېده - دَ مسېدو نه آګاهو اوژړېده -
د غوړېدو نه آګاهو اودوړېده .... نهٔ ئې سپرلے راولېدو اوند
د سپرلي نه خبر شوه دَ ماځیګر نس چې زیړېدو نو ماشومې تورو
هاوړو ته او سپارلے شوه .... مور ئې ژړل دپر ئې ژړل - په
ژړا ژړا ئې ستړګې پرسېدلې وُو - دَ مور دَ سینې پسې راویخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وو. خو د پښو څخه نکې د تورو خاورو د لاندې په خوا ځ
خوب اوده وه .... مور شپه په اړون بلون تېره کړه - او سحر
وختي چې مُلا بانګ وېلو مور بُرقعه په سر اديرې ته لاړه ...
لويه اديره .... کنډر کنډر، هيبت هيبت اديره خاموشه
خاموشي - زړهٔ لرزوونکې او بوکنوونکې خاموشي ..... کېر چاپېره
قبرونه - د پر قبرونه - بې شمېره قبرونه .... او د قبرونو په
دغه ښاريه کښې د دې د ماشومې لور قبر دے ته لکه د يو ورکوتې
تاج محل په رنګې ښائسته ښکاره شو - او ښائسته به ولې نه
ښکارېږو - د يوې مظلومې تن نېږدې لې ماشومې قبر خو د تاج محل نه
زيات ښائسته وي .... مور د نېلې لور په قبر ور ږېوته - قبر
له ډې غاړه ورکړه - لکه چې خپله ماشومه لور ډې سينې ته رانزدې
کړه - پوځو بې واره چغې ډې اووهلې - او بيا .... ؟ .....
د لور ې تابېکاه شپه په دې خوشي بيابان کښې يواځې تېره کړه -
وېرېدلې خونهٔ وې ... تهٔ خو به اوږې شوې وې کنه ... لېونۍ
زما سينه خو هم هغسې دکه ده - راپاسه چې په خپلو
پښو دې سره کړم لور ې پښې خو دې بېکاه نهٔ خوږېدې کنه .....
بېکاه خو به دې دپوند و دلاسه تړتقې نهٔ وې وهلې کنه ....؟
اوٗ تهٔ به بېکاه په ارام وې بېکاه به دې ايله په آرام خوب کړے
وې .... لور ې ما خو بېکاه هم تهٔ له شپه په ستر کو ستر کو کښې
تېره کړه - زهٔ خو بېکاه هم ناقلاره وم - دېره ناقلاره -
دومره ناقلاره چې زهٔ مې بس تېق چاوُدو - اوس مې هم زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څرېکې وهلې - د راتلونکو ټولو مې ته ؤ نوټاله را غلم - ما وې چې شا
دا نوے کور اوکو رم .... دې پر نیا ئسته د ے - لوړې د پر نیا ئسته کور
دې د ے دا نوے کور دې مبارک شه -

د مور په مړۍ کښې اواز اونښتو - د او ښکو سپلاب د ستر ګو
نه راروان شو .... د غه سپلاب رو رو کمښد و کمښد وچې دوه اوښکې
ټرې نه جوړې شوې - دوه رنړې رنړې اوښکې د ک کونه را یښه
شوې او د دوؤ ستر ګو په ښو کښې ښکه پیښې مرغلرې را حصارې
شوې - او څهٔ ساعت پس چې د غه د او ښکو مرغلرې د ښونه
د قبر په ګلونو را ټوې شوې نو .... د لوړ مور یوه آخرنۍ سلګۍ
اووهله ..... نکړچې د مور زړهٔ او چودو .... اوه! د بد نصیبې مو
زړهٔ په رشتیاء اوچاودو - د مور زړهٔ چې د اولاد د پاره اونهٔ چوې
نو نور به د چا د پاره چوې .... ؟

د مور د پاره په زوے او لوړ کښې فرق نشته - دا فرق د چا هلانو
د پاره شته - د ظالمانو د پاره شته - ګنې د خدائے په نزد زوے او لوړ
یو برابر دې - نو اے د جهالت په تورو تیرو کښې پرتو رونو - اے د ک کې
رو نفرت په ناولو جذبو ککړو رونو رو نحوئښند و د قدرت په قانون
کښې ګوتې مهٔ وهئ - الله پاک چې څهٔ کوي ښهٔ کوي - لوړ د زوے
نه په هم لحاظ سره ښهٔ ده - لوړ نحو د زوے نه زیاته مینه ناکه ده - د
مور پلار د پاره په زړهٔ کښې د مینې او محبت بې شانه د پر جذبات
لري - لوړ نحو رحمت دے - هم د غه لوړ صباله د چا نحورشي د چا د
خوښۍ د چا مورشي - نو اے د خدائے د قانون خلاف بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوٗنکوخوا ښیانو دا ظلم مٹہ کوئ - دا نارواہ مٹہ کوئ - دَ خدائے دقہر
نہ اوپرپیژئ - گورے دا اللہ تعالیٰ انتقام ډیر سخت دے - دَظلم انجام
گورے ډیر بوګنوٗ نکے دے - او اے دزرغن ښځئ - اے دیوې بد نصیبې
لُور بد نصیبې سورې - ستاسو دَ دواړو جنتوٗ نہ نصیب شہ - په دې دنیا
نو دد نیا اوسپد ونکو ډیر اوژړولئ ډیرپئ اوکړولئ - اوس مو دهغہ
جهان نوشحالی نصیب شہ - آمین -

(c) ketabton.com: The Digital Library

جینه

ـه په مرګ به دواړه سره مړۀ شو
ارمان مې دادے چې به مخکښې روستو شو نه

د مرګ هیڅ پته نۀ لګي هیڅوک نۀ دي خبر چې زۀ به کله
کوم ځای او څۀ رنګې مرم - مرګ د پرې اتیاره څیز دے د مرګ
د پاره د څۀ نه پرې د وخت او د عمر قید نشته - او کۀ شته نو
هم انسان ترې نۀ دے خبر مرګ یوه ناڅاپي حادثه ده -
مرګ یو ناڅاپي شرک دے چې
په چا راپرې وځي او چپلې نه نې پرې ورته په مړ ځنې کړي -
څومره ماشومان په ماشوم څښته
مرګ د لحد تورو خاورو ته وړسول
څومره ښکلي ځوانان چې
د پلارانو د ملاتیس او د میاندو د ستر ګو تورې وۀ
د مرګ نا ترسه څپې چې
د دنیا نه پورته کړل
څومره پلاران اوژړې پدل ؟
څومره میاندې بوڑې شوې ؟
او څومره تورې سرې کونډې شوې ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور سرې !

او هغه توری سرې

چې څوک د پلار دکوره

دې شمېره ارمانونو سره په ډولۍ کښې

په سره ډولۍ کښې

د خاوند انې کورونو ته راغلے وي نه د خپل تقدیر نه خبر نه وي

د خپل قسمت نه خبر نه وي

چې دا سره ډولۍ د دوئ

د غمونو په لور .... مصیبتونو په لور او ازمېښتونو په لور آخرنے

سفر دے او هر کله چې دا سفر پورے شي نو دبد بختۍ او

بد نصیبۍ یو نوے دور به شروع شي -

جبینه ! .... هغه بنکلې او نبائسته جبینه -

هغه د ګلاب ګل به ټې چې دغې نه شرمېدو ، هغه چې شفق به

ورته پسې خپدو -

هغه جبینه ! هغه چې ډېره نبکلې او نبائسته وه - دومره

نبائسته چې زهٔ ټې نبائسته به القاظو کښې نشم بیانولے -

جبینه نبکلې وه ،

نو اکبر هم په نبائست کښې دچا نه کم نهٔ وُ -

که د جبینې د نبائست ذکر به جینکو په کور ونو کولو

نو د اکبر خان نبکلې ځوانې به په هجرو کښې ستائیلے شوه -

جبینه که د ګلو لخته وه نو اکبر خان د ګلاب ګل -

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبینه که د جو نو درځو وه ، نو اکبرخان د زلمو آدم خان وُ ۔

دوه ښکلې ، یوه پښتنه او یو زلمے

د ترهٔ لُور او د ترهٔ زوے ۔

دواړه د یونیکهٔ اولاد

ښکلې رشتنه وه ۔ ښکلې جوړه وه ۔ ښکلې سیالان وُو ۔

اوُځکه نو چې د اکبرخان مور د جبینې د غوښتو د پاره هغوي

کره لاړه نو .... خدائے خیر چې څهٔ چل وُ ۔

نو نن جبینې ته د نپلې چاچي راتګ څهٔ بل رنګ ښکاره شو نن

به چې هغه نپلې چاچي ته مخالفه کېده نو شرمیده به ترې اودغه

وجه وه چې څنګه ئې چاچي په کوځه رانښکاره شوه جبینه لاړه

په کوټه کښې پټه شوه ۔

د اکبرخان مور د راتلو سره د جبینې د مور سره خبرې او چټلې ۔

جبینې د مور او چاچي خبرې اوریدې ئې د ډهٔ وار د زړه و ۔

نهٔ پوهیده چې دا ولې د ځان نه ئې تپوس اوکړو جبینې دا ولې؟

دا ولې نن ستاده زړهٔ دا سې بې قابو د زړه ي اے زړهٔ دا سې

بې قابو کېږه مه ۔ کهٔ نن تهٔ بې قابو شوې کهٔ نن تهٔ د قابو

ته اووتې نو زما د ژوند ټول ارمانونه به کود ے چُوره چُوره

شي ۔

جبینه ! د ځان سره ګیاوه ، او چې د خیالاتو د سمندر ته را بهر شوه

نو د مور غږ ئې تر غوږو شو ۔

د جبینه نو ستاسو امانت دے نو د ې چې کیږ ستاسو خوښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي " نجل کورته ځي بوتلے شئ -

لاړه د جيبني او اکبرخان دنيا بدله شوه - دواړه به هروخت ديوبل په خيالاتو کښې چپه چپه وو - د يوبل په تصوّر کښې به ځي د ژوند شپې ورځې تيرې کې - د خيالونو او تصوّر دنيا يوه رنګينه دنيا - د ارمانونو او خوشحالو دنيا - يوه داسې دنيا چې د دوو مئينو زړونو درتا پيکښې په يوتو له وه - حرکت ځي په يو رفتار ؤ -

دواړو ډاسې محسوسوله لکه چې د ځپې د آسمان د ستورو پرتا نوړ هم سپوا شوه -

دواړو ته سپوږمۍ هم د ځوا په نسبت زياته نښکلې او نيالئسته نښکارپده تولې فضا او تول ماحول -

د ځوانۍ په رنګينو کښې راو نغښتے شو -

اوٗ ! دوه مئين زړونه چې د ژوند په لارې د ملګرتيا تابيا اوکړې نو ماحول ورته هم د غه رنګې رنګين نښکاري - لنډا دا چې د ژوند ځپې ورځې د رنګينې دنيا په تصور کښې په تيرې تيرې اوٗ چې اکبرخان د ا نجينۍ د ډکې وا خسته نومور پلار ځي د وادۀ بندبنا اوکړه - د وادۀ نېټه کښښودے شوه جيبنه په کُنج کښې کښيناسته -

کُنج ..... چې د مور پلار په کور کښې د جيبنۍ د ناستې ځائے وي چې جينۍ پکښې مېلمنه وي -

خدائے خبر چې څه چل ؤ - د جيبنې په زړۀ کښې ويره غوندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه - خدائے خبر چې څهٔ چل ؤ چې نن د جبینې د زړهٔ په درانه
کښې هغه تلوسه نهٔ وه - هغه نوشحالي نهٔ وه - هغه د خیالونو
او تصوّر رنګینه دنیا جبینې ته څهٔ سپېړه سپېړه او ورانه
ویجاړه ښکارېده -

په لاسونو او پښو ټکېدلو نکریزو د ټکه چې چیچل کول د هغې زړهٔ
غوښتل چې دا نکریزې د لاسونو او پښو نه لرې کړي - او لاسونه
پښې په ځوږ ځوږ اوبو اووینځي - چې دا سوے ځي لږ په قرار
شي - نو جبینې داسې نهٔ شو کولے - ټکه چې هغه په ګنج
کښې ناسته وه - شپه ټېره شوه .... غرمه شوه - مائیکر
شو - مخکښې وړا .... او ورپسې جنج راغلو د جبینې اور بل
خوښ شو .... ښایسته ځې پرې په دوه شو هرچا د ناوې ښائسته
اوستائیلو -

په نوشحالو او ننداره ډولی پورې ته شوه -

د الا الا په چغو سورو اود ټوپکونو په ټپارکښې ډولی د
اکبرخان په کوڅه ورننه شوه -

او د دې ځائے نه د جبینې د ژوند دوېم دور شروع شو -
اکبرخان به د جبینې ستړکو ته ګتل - د پرهه پرې کرانه وه -
په جبینې هم اکبرخان کم ګران نهٔ ؤ -
د مینې کورؤ - د نوشحالۍ او اطمینان ورځې شپې وې چې
تېرې - اکبرخان انجنیئر ؤ - رویوه ورځ د سې د غله
چې هغه د اعلیٰ تعلیم د پاره لندن ته روان شو -

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ رخصتېدو په وخت ټې جبنيې ته اووې -

" جبينې خفه کېږه مه زهٔ به کهٔ خپرې زدراشم "

" څومره زر به راشې اکبرخانه "

" بس که خپرې دوه کاله دې د ستر کو په رپ کښې به تېرشي "

" دوه کاله به دَ ستر کو په رپ کښې تېرشي "

اکبرخانه تهٔ نهٔ ټې خبرچې دَ جدايۍ يوه لمحه هم لکه دَ کال

هومره اوږده وي نو دوه کاله به څنګه دَ ستر کو په رپ کښې تېرشي"

" جبينې زما دَ پاره هم دا جدايۍ کمزانه ده خوشحهٔ اوکړم" ؟

" اکبرخانه خدائے خبرچې زما دا زړهٔ ولې دومره ناقلاره دے -

ستالندن ته په تلو زما زړهٔ ولې دو ببږي - ستا په دې تلوکښې

ماته ځيله تباهي ولې بنکاري ؟

" نادانې جبينې ستا څهٔ خيال دے چې ستا اکبر به کنې تاهيره

کړي ؟ "

" تهٔ په ما دا سې بدګمانه ټې "

اوُ هوه بښځه په خپل خاوند باندې ترڅهٔ حده پورې بدګمانه وي -

زما ستا په مينه باندې باور دے - ولې بيا هم زما زړهٔ ...."

" د زړهٔ نه وسوسې اوباسه - پښتون په ژوند کښې يوځل

مينه کوي بيابيا نهٔ کوي "

" اونهوره ددې ماشومې لونګينې په سر قسم -

اکبرخان دَ لونګينې په سر دواړه لاسونه کېښودل اوُ دَ جبينې

سره ټې لوظ اوکړو چې زهٔ به تا نهٔ هېروم " جبينې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړا یې لو ستر کو اکبر له رخصت ورکړو او دا ټپه پې ورته اووے

ے په مرګ به دوا ډ سره مړۀ شو !

ارمان مې دا دے چې به مخکښې روستو شو نه

اکبر لاړو په کوڅه اووتو - جبینه کوتې ته ننوتله په کښې کښې پر مخې پر پوته اوړپه چغو چغوې اوژړل -

هم دغه رنګ ګرونه په ما ښامونق رو ما ښامونه په تورو شپو بدلېدل - په هره دوښمه ورځ به د اکبر خط راتلو - د جبینې سره د مینې لوظونه به پکښې تازه کېدل - جبینې به د دیو خط ته ټربل خط پورې ورځې شپې شمېرلې -

خطونه رو رو کېدل د دوېمې ورځې نه خط هغې ته اورسېدو - او د هغې نه خبره میاشتو ته اورسېده د اکبرخان په خطونو کښې د مینه ناکو الفاظو ځائے سپوږ او ستغو او پې مطلبه خبرو اوتیولو -

جبینې به د لوظ مطابق هره ورځ اکبرخان ته خط لیکلو څېل لوظونه به پې ورته یادول - د تو نګینې خبرې به پې ورته لیکلې - ورته به پې لیکل ، چې لوسینه زما د پره خو ښه ده ځکه چې د دې ستر ګې بالکل ستا په شان دي - اکبره لوسینه د دې د پر یاده وي - اوس پې بابا هم زده کړي دي - په تېرو تېرو ژبه خبرې هم کوي - خو د دې دومره اوږد خط په جواب کښې به صرف دوه کرښې خط را ټولو - زهٔ د پر نا روزګاره یم دومره نا اوزګاره چې تاسو ته د خط لیکلو وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره هم نشته -

لاړه جبینه د فکرونو او وسوسو په سیند لاهو شوه - د اکبر سره اوس دومره وخت نشته چې جبینې ته خط اولیکي؛ د جبینې زړهٔ تهکه اونوړه .... او چې څهٔ وخت د کلي یو بل زلمي د لندن نه راغلو او دا خبرې راوړو چې اکبرخان هلته بل وادهٔ کړے دے - نو جبینه لپونۍ شوه - بالکل لپونۍ - چا پې او شلولې - د سرو پینټهٔ پې په موټرموټو را اوشوکول او کهٔ لونګینه تړې نه نو اینې اخواکړے نهٔ وے نوشائ چې په سړک به پې ورته زور کړے وُ - ډېره لویه صدمه وه - د جبینې نازک زړهٔ دومره لویه صدمه داسې په اسانه تهٔ شوه زغملے - نو انسان له خدائے پاک څخه صبر ورکړے دے - څو ورځې د پونټوب دا چپه وه - رو رو د جبینې زړهٔ د حالاتو سره سمجهوته اوکړه او چې لږ ساه صوړت شوه نو خپله لور لونګینه پې راتر غاړه ریسته په چغو چغو پې اوژړل .... " نوډې لورې ارمان چې ستا دا ستړکې د بې وفا اکبر په شان نهٔ وے - زړهٔ مې غواړي چې دا دواړه ستړکې درله ړندې کړم - چې ستا دا غټ غټ کاتې ویلي شي - چې ستا دا چپې چپې بانهٔ بوندې سوندې شي - وېم چې دا د بې وفا اکبر نخښه ستا د دې سپین مخ نه را وُشوکوم نو ..... څهٔ اوکړم هېڅ هم نشم کولے لُورې - تهٔ زما لُورې زما د بېلتون د تکو توره شپه ملګرې زهٔ یه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خپل پاڼې ژوند ستاپه مینه پورې تړوم ... نو څنګه
به پرې شي .... په ځوانه ځوانۍ کښې د جدایۍ لمڅې دپرې
بوګنوڼکې شي - دپرې درنې او دپرې سپېرې شي په
جدایۍ کښې خو د جدایۍ ډزوند شپې ورځې په غنو په
اغزو تېرېږي - زهٔ به دا اوبدڅ ژوند په غنو په اغزو
څرنګ تېرکړم - د خاوند جدایۍ خو د بنڅې د پاره سرګ دے
..... زهٔ هم په ژوند مړه شوم مړه - دا سې مړه څې ....
خلقو ته به ژوند ے بنکارم خو اکبر زما په ځوانۍ پورې
خندا اوکړه .... بنڅه ذات هرڅهٔ ز غملے شي خو په مینه
کښې شریک نشي ز غملے هغه چا ته په کړه ده څې -

ه هره ناپسنده به د پې یوسم

یو دې په مینه کښې شریک نهٔ قبلوم

هرڅهٔ وؤ - دولت وُ جایداد وُ خپل خپلوان وُو، خو ...
بنڅه ذات خو صرف د سرسورے غواړي - او څې د چا د
سرنه سورے انځور شي نو هغه په ژوند و نې مړه شي ...
غم د جبینې زړهٔ ته پرېږوتو - هغه د چا خبره څې په زړهٔ څې
کوڼپے اولګېدو .... نرے رنځ ډې شو ځروخې تبه
او تو خے .... او یو ورځ زېرے ماڼیکې څې په جبینې بېهوشي
راغله ، نو په اشاره ډې لونګینه ځان له راوُ غوښته - لونګینه
مورته رانزدې شوه - د جبینې نظر د لونګینې په غټو غټو
سترګو پرېوتو - زړې ستړکې پټې کړې - لونګینې د مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سینه سرکښودو په ژړا شوه - د مور د ستر ګو نه داوښکو
سیلاب راروان و - په تپ تپ ی ژبې د لور سره لګیاوه -
بې وفا اکبره د ژوند په آخرنۍ سلګو کښې هم را سنګاره نشوې -
لږ نه نوبه را غلے وے - زما د زنګون د سلګۍ نوبه دې لږ پې
ینډلې وې - زما نه خو دا خیال وُچې هونډ دوارې به یو ځائے مرو -
د مرګ په نوشې لاره به یو ځائے سره ځو ..... اکبره که ستا
یاد شي نو ستا د رخصتۍ وې په وخت درته ما دا ټپه کړې وه -

ه په مرګ به دوارې سره مړه شو
ارمان مې دا دے چې به مخکښې روستو شونه
نو اے دیوتا په رنګینو کښې ورک شویه اکبره جینه روانه
ده یواځې روانه ده زړهٔ چاودې روانه ده ته نوشحاله
اوسې هر ځائے کښې چې ئې - نو د قیامت په ورځ به ستا
ګرېوان راونیسم وې - اکبره .... بې وفا اکبره ....
او چې هوا نې لونګینه د مورد سینې ته راپورته کړه نو جبینې
یوه آخونې سلګۍ اووهله اوښکې داروانې وې اوُد جبینې
په زیر مخ په زیرو انګو اول سپینې سپینې اوبیا زیړې زیړې
غوندې ځورې شوې اوبیا اوچې شوې -

(c) ketabton.com: The Digital Library

حِرص

(اسوپلے) او... دچاپه ستر کوچې د حرص پرده پې را واوړي هغه انسان
بیا د انسان په جامه کښې حیوان شي - حِرصي انسان بیا چیچل
کوي - حرصي انسان بیا دا پرل کوي - توبه خدایه توبه انسان
څومره ناپوهه مخلوق دے - دد نیا دَد پې څو ورځې ژوندون
دپاره دے څومره ناپاکو چاروته تیارشي -

ښځه مې یادشي دا سې مې یادشي لکه دا ساعت - کله اتیار
مونځ کښې نو ورشئ د کمل آباد کلي هغه کنډرونه د ماضي هاغه
یادګارونه یې درته اوس هم د سید خان د حرص داستان د حال په
ژبه بیان کړي - ورشئ اوګورئ د کمل آباد کلي کنډرونه اوس هم د
سید خان په ناپاک کردار د غم او نښکې تویوي - ورشئ اوګورئ چې
د کمل آباد کلي کنډرونه اوس هم د سید خان د مشر ورور امیرخان د
مظلومیت قصه په سلګو سلګو بیان وي - رونې کله د کمل آباد
ته نه شې تلے - کله د کمل آباد ویران ویجاړ کنډرونه نه شې
یې نو دا د غم داستان به درته زه بیان کړم - راشئ چې د انسان
په جامه کښې د شوخ قصه درته زه اوکړم -

امیرخان د کمل آباد کلي خان وُ - ډېر درونه - ډېر ښکلے او ډېر
د عزت خاوند وُ - دد پې امیرخان د کشر ورور نوم سید خان وُ - د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم د امیرخان هومره جاپُلد او وُ - نوپه دغه جاپُلد اد د
سپد خان د حِرص تنده سره شوې نه وه - هغه په خپل جاپُلد اد
کښې نور زیاتوالے کول غوښتل - او ددې د پاره د دې پرې مودې
نه هغه یوه منصوبه جوړه کړې وه خو د حالاتو انتظار ئې کولو -
راځئ چې د څه ساعت د پاره سپد خان پریږدو - او امیر خان
له به لاړشو - امیرخان چې څنګه په ظاهره درونه ښوبنه دے، داسې
ورله خدائے نوئ هم مور او درونه ورکړے دے - د امیرخان یو
زوے وُ "فرید" دلسو کالو ماشوم - دومره ښائسته وُ لکه د ګلاب
ګل - سور سپین - غټې غټې سترګې - پلن تندے - لوړه دنګه
پوزه - فرید په پلار د پوره ګران وُ - ځکه چې هم دغه یو زوے ئې وُ -
نور اولاد ئې نه وُ - نو ځکه خو فرید د مور د سترګو تور او د پلار
د زړه ټکوړ وُ - امیرخان به د هرې جمعې په ورځ د ما سپښین
مونځ له ښارته تلو - هم دغه رنګ یوه جُمعه چې د هرې پشکال سنا
ګرمي وه امیرخان سم د سحره پاکې جامې واغوستې خادرئ په اوږه
کښو او ښارته روان شو - او د تلو په وخت ئې فرید ته تاکید اوکړو
چې ځِهر ته لامبا د پاره لاړنه شې خو فرید چې د غرمې د وړې
اونوره نو مورته ئې اووے چې زه په ځِهر کښې لامبم نو سمدستي
راځم - مورد پر منع کړو خو فرید لاړو د کوڅې نه اووتو - په لاړه
کښې ورسره خپل تره سپد خان ملګرے شو - سپد خان په خبرو
خبرو کښې فرید د کلي نه بهر ته باغونو ته بوتلو - او څه وخت
چې دا دواړه تره او واړه د باغ منځ ته اورسپدل - نو سپد خان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناسایه فرید د مری نه اونیوُ- په مزکه ئې نا سوملولو او دواړه
ښځې ئې نکه دشوخ دخپل وراړهُ په مری خښې کړې فرید د پرې
لټې اوتېکولې - دَ خان د خلاصولو د پرې وسې ئې دکړې نو دَ
سپد خان دَ نورو پنجونه ئې خان خلاص نهٔ کړے شو - نلوړ دا
چې بقې ستر کې ئې راوُوتې - په نوله کښې ئې زګونه را غلل او
آخر یخ شو .... فرید ساه ورکړه دَ خپلو ناولو اِرادو دَ تکمیل دپاره
د حرصې انسان دخپل نوښ وراړهُ په وینو خپل لاسونه سوهُ کړهُ
او بیا ....؟ د تېکنې غږې په خاموشی کښې سپد خان د مور
پلار دَ اِکې یو نیازبین زوے لاش د مزګ نه ر پورته کړو او دَ
دَ نهر اوبو ته ئې او سپارلو - چې لکه دَ مور دَ غېبې ئې په شان
فرید په خپلو خانګونو کښې را غونډ کړو او د خان سره ئې تل ته
ښکته کړو -

دَ فرید دَ مور زړهُ نا قرار ده وُ - کله کوڅې او کله دروازې ته
کېده او ځومره چې وخت تېرېده او دَ مور په زړهُ کښې قِسم قِسم شکونو
غږونې کولې - پریشانې زیاتېده دَ زړهُ حرکت ېې وړه کېدو -
فرید ولې را نغلو - ولې ئې د ومره ناوخته کړو - د هُ ته دَ مور زړهُ
نهُ دے معلوم چې .... زما زړهُ دَ فرید په نهُ لید و ځومره څرګلی
څرګې وې نو مور غریبه نهُ وه خبر چې فرید سره څهُ کاڼې وشوې -
کومې نوبې ورسره وشوې لاړه غرمه په ماسپښین بدله شوه
او د مور پریشانې نوره هم سپوا شوه - بې شمېره وسوسې
ئې په زړهُ کښې را پیدا شوې - قِسم قِسم شکونه او کمانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړۀ کښې ګرځېدل - وخت په تېږ ی سره مخ په وړاندې روان
وُ - لاړو ما پښتین په ماځیګر بدل شو نو دَ فرید هېڅ پته ونه لګېدله -
او تېر ماځیګر چې امیرخان دَ بنار نه کورته راغلو نو دغه ورته
تولې قصه تېره کړه - امیرخان هم په هغه بنسو دکورنه راووتو او دَ
فرید په لټون پسې ټې سړې نجوارۀ کړۀ نو ترما سختن پورې دَ
دَ فرید هېڅ پته اونه لګېده - دَ امیرخان زړۀ ټکه اوخوړه نو...
هېڅ نتیجې ته اونه رسېدو - په خپل کشر وروړسېدل خان پسې ټې
جواب اوکړو او وېچې هغه راغلو نو امیرخان ورته تولې قصه تېره کړه -
سید خان صلاح ورکړه چې ..... راځئ چې نهرکښې ټې اولټوو
کېدے شي چې په نهرکښې ټې لاښل ماشوم وُ اوډوب شوے وي -
دکلي خلق راغونډ شول لالټېنونه په لاس دَ فرید په لټون
پسې نهر ته روان شو - سید خان هم دَدې خلقو سره ملګرے وُ -
اوهر کلې چې دا خلق دباغ نواؤ شا راوُړسېدل نو په نهرکښې دَ
ونو په یو پې جنګې کښې دَ فرید سپین لاسونه اوښې دلالټېنونو
په رنا کښې خلقو ته بسکاره شوې - لاش دَنهر نه راوُویستے شو
اوپه غاړه باندې په شین کبل واچولے شو - دَفرید سترګې بندې
بندې راوتې وې - پلار نچل نیاز بین زوئے په خپلو لاسونو کښې راپورته
کړو - دَ امیرخان زړۀ غوښتل چې په چغو چغو اوژاړي خو دا
ورته خپله کمزورې نبسکاره شوه نو چپ پاتې شو - او ټول خلق
چې هو له خاموش زوړ ند سرونه مخ په کلي روان وُو - امیرخان
سر زوئے په خپلو څانګو نو کښې نیولے مخکښې مخکښې او نور خلق

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورپسې روان وُو - اوچې څۀ وخت دا ډله دَباغ مینځ ته را رسیده نو
.... ناکهانه دَ کلاشن کوف یو باړه اوچلیدو - امیرخان پرځ دا پرپوتو
د زوے لاش لاندې او دبلې د لاش پرې دیاسه په وینو کښې لت
پت پراتهٔ وُو - خلقو پرې مندې ټرې اووهلې نود شپې په
تیارهٔ کښې هیڅ پته اوتهٔ نکیده ېچې داهر څهٔ ولې اوشو؟ داچا
اوکړهٔ .... دَ کلي نه کټ را اونمو بنټے شو، په یو کټ کښې پلاد او
زوئے دواړه غاړې غړې واچولے شول - اوهرکله چې داکټ په
کوڅه ور ننه شو نو رونې زهٔ به درته هغه نقشه څنګه بیان
کړم - ماسره دومره دپډې لې الفاظ نشته، ماسره داسې په غم
لړلې الفاظ نشته چې زهٔ په دغه زخمي زخمي واقعې نقشه راکاږم -
دَ ځوند دمور هغه لپوتنۍ چغې هغه څیرې کرپوان او
پیسر .... توبه خدایه توبه دومره لوئے غم - داسې نیکارپده
سکه چې د آسمان فرشتې هم په ژړا دي - داسې معلومیده لکه
چې ټول کائنات یوه سلګۍ شو - یوه اوچه سلګۍ یوه داسې
سلګۍ چې دَ هرچا په زړهٔ کښې ټې پرې هر جوړولو - هرڅوک دامیرخان
او د هغه دَ زوئے نړیدې په مرګ خفه وُو - ټول کلے خفه وُ، دوسره
خفه وُو - چې د دغه خفګان د بیانولو دپاره ماسره الفاظ نشته -
ماسره حوصله نشته .... او صباله چې د نعیر کې جنازې دَ کوڅې نه
اووتې، نو د فریدې دَ مور لکه چې زړهٔ اوچودهٔ - په زړهٔ باندې ټې
داسې تیارهٔ را غله چې د غه تیارهٔ بیا په رښتیا سره نشوه - دغه
تیرې دَ امیرخان تبر او دَ فریدې مور هم دَ قیس تورو تیرې وتله اورسوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پود تهونه روشول - تفتیشونه روشول ، تپوسونه روشول تر
دې وراني ماشورې سر را بسکاره نه شو - لاشعوري طور د سپد خان
حرکات سکنات دا سې وو چې د پولیس پر پې باندې شک راتلو
د هغه حرکات سکنات دا سې وو چې لکه د غل په ښیره خس وې -
سپد خان خپل ضمیر ملامته کړو چې دا څه اوکړه - د جایداد دپاره
ې اول د خپل نیازبین وراره په مړه زور کړو - او بیا ې د خپل مشر
زور سینه په کولو سوری سوری کړه دا څه اوکړه دا ماولې
اوکړه - لنډه اچې د سپد خان مرضمیر راژوندے شو - او دے
ې دومره ملامته کړو چې یوه شیبه ناسایه راپاسید و تپک ې
راوا خستو - کړدنی ې ملامته واچوله اوپه کوڅه اووتو .....
سپد خان کلے پرېښود و وطن ې پرېښود و - ښځه او بچي ې پرېښود -
اولاړو د توږو غروڼو مسافر شو -

سپد خان د امیرخان خونه ورانه کړه او د سپد خان نه قدرت
انتقام وا خستو - دا سې انتقام چې د سپد خان ژوند - د سپد خان کورنۍ
د خلقو دپاره یو عبرت شو - یو دا سې عبرت چې تول عمر به
د خلقو یاد وي -

رونې ! راشئ اوګورئ د ګلآباد کلي هغه کنډروونه ټن هم
د امیرخان په مظلومیت او د سپد خان په بربریت د غم اوښکې
څڅوي - امیرخان او ګرېد شهیدان شول او سپد خان دوزخي -
د الله تعالیٰ انتقام ډېر بوګنوڼکے دے - د ظلم انجام ډېر عبرتناک
وي - اے د دنیا په مال او جایداد پسې لپوتو رونې مه کوئ ظلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مۀ کوئ - جاپۀ ادونه چاځان سره قبر ته نۀ دي اوپلي - مزکه
چاځان سره په سر نۀ ده کې ځولې - دا هرڅۀ پاتې کېدونکي دي -
دا هرڅۀ به د لته پاتې شي - او هر څوک به دوه لاس او دوه پښې
د قبر تورو خاورو ته اوسپارلے شي - نو بیا؛ بیا دا چې د حرص ا نجام
دې پر بوګنو و نکے وي -

ه

ارمان به هغه و خت کښې درشي
چې کټ دې و اخلي تور و خاورو ته دې و پینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمشیر کا

اے لوید حدایه، اے عظیمه خدایه، ستاپه دې بې شمېرڼ مخلوق کښې ستاپه دې بې شمېره بندیانو کښې نېکان هم شته، بدان هم شته، ښځه هم شته خراب هم شته - په دې بې شمېره مخلوق کښې داسې هم شته چې ستا د قهر و غضب نه شپه ورځې په لرزان دي - چې ستا د ویرې نه ځې حرامونه شاکړې ده - بد و چارو ته ځې شاکړې ده - او داسې انسانان هم شته چې دچا د ژوند هره لحه په کناهونو کښې تېرېږي چې دچا هر قدم د بدۍ په لور پورې ته کېږي - نه پوهېږم چې داسې کسانو په خپلو زړونو کښې څه فیصله کړې ده - نه پوهېږم چې دوي ولې داسې باغیان شوي دي آیا د دوي دا خیال دے چې دوي سره به د قیامت په ورځ د دوي د عمل حساب کتاب نه کېږي - که چېرې د دوي دا خیال وي چې دا ټولې بې حقیقته خبرې دي - دا ټولې د نه منلو خبرې دي نو دا خیال ځې غلط دے - د قیامت په ورځ د حساب کتاب په ورځ به د هرچا سره د ذرې ذرې حساب کولے شي -

د دې حقیقت نه انکار نشي کېدے چې ګناه کوونکے ګنهګار دے او د قیامت په ورځ به ورته سزا ورکولے شي - هر بدي کوونکے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ لوئے خدائے مجرم دے رو دَدې جُرم سزا به ورکولے شي - هغه لوئے خدائے دوزخ دَ کنهکارانو دَ پاره د مجرمانو دپاره - دَ قاتلانو دَ پاره دَ منکرانو دپاره یو ډیر کړے دے - په دې وجه ډهٔ درته منت کوم چې رونړو دا سې بې پروا کیږئ مه - دا سې بې سره کیږئ مه - هسې نه چې اویهٔ دَ ورخه تیرې شي نو بیا به کورے خبره کړا نه شي - هسې نه چې دَ ژوند ناکهانه پوړ شي نو بیا به کورے دَ توبې وخت هم نهٔ وي -

اے لویه خدایه موږ ټول انسانان کړې - موږ ټول ستا بندګان او صالحان کړې موږ ټول صحیح مسلمانان کړې چې په نبهٔ باندې تمیز او کړے شو - چې ستا په نیودلې شوې لار باندې روان شو - چې دکمزاهۍ او بدنامۍ په تورو تیرَ وکښې را نه لاره خطا نهٔ شي - چې په ناپوهۍ کښې دَ تباهۍ تورو تیرَ وکښې ورک نهٔ شو -

اے عظیمه خدایه ! په دې کښې شک نشته چې تا انسان اشرف المخلوقات پیدا کړے دے - په ټولو مخلوقاتو کښې اشرف دَ عزتونو خاوند - دَ مرتبو خاوند نحو .... هله چې انسان په صحیح معنو کښې انسان دے - چې انسان دَ انسانیت په چوکاټ کښې دننه ژوند تیر وي - چې انسان په ښه لار روان وي - او هر کله چې انسان دَ انسانیت دائرې نه اوځي نو بیا د حیوان نه بدتر شي - چې انسان دَ انسانیت دَ چوکاټ نه بهر اوځي نو بیا تر چې انسانیت هم انسان خوښ - ... نو ... شرمځ دا ډول کوي ... شرمځ ماتول کوي - شرمځ خوړل کوي نو ... چې ... دے - چې دلوبې دلاسه مجبوړ شي - چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډوډه نهرشي نوهله .... ګڼي چې په ګډوډه موږوي نو په ځنګل کښې د
وَنې د سورې لاندې ښځې ستر کې یوخواته پروت وي، که دنیا تپر پوې
راتپر پوې نو غم غرض پوې نه کوي -
او انسان؟ انسان چې مورشي نو دا رنګ کوي -
انسان چې مورشي نوظالم شي -
انسان چې مالداره شي نو حرص ئې زیات شي - او د بل په مړ غلي
کښل ورته هم خپل حق ښکاري -
نو اے دوښو! زهٔ تاسو نه دا پوښتنه کوم - تاسو ماله دَدې خبرې
جواب راکړئ چې دَدې انسان نه ګڼي شرمځ ښهٔ نهٔ شو دا سې انسان
ګڼي دَحیوانیت دَ درجونه لاندې پرې نهٔ وتل -
ولې پرې نهٔ وتو - دَدا سې انسان نه حیوان - بلکه شرمځ ډیر
کار ئې دَ خپلې ګډې دَ ټولې دَ ټولو دپاره دَ ژوندو حیوانانو او
انسانانو دا سې دي - دَدغه شرمځ نه هم دا سې حرصي انسان چې
دَ خپل حرص دَ ټولې سرولو دَپاره دَ بل انسان په مړ ه چارې راکاږي
یا تردے - پرې پوتے اود نفرت جوګه دے - اودا لاځهٔ کوئ - دا خبره
به پرې دو - بل مثال به درکړم بل حقیقت به درته په ګوته کړم -
تاسو ماته دا اووایئ چې سپی ترټولو پورې وارنهٔ وي راوړلے
نو سپي پرې باندې غم غرض کوي؟ - تاسو چې لیدلي دي چې
یو سپي چې سپی ته لاره نیولې ده - یوې سپی ته ئې په بدنظر
کتلې دي - د غسې هریو ځناور به راوا خلو - دَهر ځناور مثال به
مخکښې کیدو چې په دې حقله یو ځناور هم دَ مقرره حد ونو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجاوز نه کوي - بلکه د تجاوز د کولو شال قدر له هم زمونږ په
مخکښې نشته په ځناورو کښې دیو صنف ځناور به هېڅ کله د خپل
مخالف صنف سره د هغې د مرضۍ نه بغېر نېږ اخلاقي عمل رونه
کړي - نېږ فطري حرکت به ورسره رونه کړي -

او انسان .... ؟ چې الله تعالیٰ ورله د اشرف المخلوقات درجه
ورکړې ده ، دے چې د انسانیت د دائرې نه روځي - نو دے د چوان
نه بدتر شي - په ده باندې ستر کې پتې شي د شرافت تهولے
زکړیونه روشلوي ، دے بیا خورنه پېژني دے بیا مورنه پېژني - د
بیا خپله نه پېژني ، پردې نه پېژني نو تاسونه زه ټپوس کوم -

چې ! اے روښو دا سې انسان ګڼي د انسان بللو جوګه دے - دا سې
انسان ګڼي د چوان نه بدتر نه دے - دا سې انسان ګڼي د سپي غوندې
د ګنده چوان نه هم سپک ګنده اوذلیل نه دے - روښو دوه لاسونه
اودوه پښې - دوه غوږونه او دوه ستر ګې او ژبه د انسان نه انسان
نه جوړه وي - انسان د انسانیت نوم دے - انسان د شرافت نوم
دے - انسان د اخلاقو نوم دے - او په چا کښې چې دا څیزونه
نه وي دا خوبې نه وي - دا اخلاق نه وي نو بیا زه بخښنه غواړم
چې دا سې انسان ته نه زه انسان وبللے شم او نه بل - ځکه چې
دا سې انسان د الله تعالیٰ د طرفه مقرر کړے شوے وحد ونونه تجاوز
کړے دے ده د خدائے د لارې نه روګرداني کړې ده نو ..... دا سې
انسان ته به څوک څنګه انسان اووائي -

ږ ے لویه خدایه ! ته په خپل فضل وکرم سره مونږ انسانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې صحیح اشانان - مونږ د کناهونو نه په امان کړې - مونږ مسلمانان
کړې چې په ښه بد کښې تمیز اوکړے شو -
انسان څومره غافل دے - څومره ناپوهه دے څومره احسان فراموشه
دے که چرې انسان غافله نۀ وے - ناپوهه نۀ وے - احسان
فراموشه نۀ وے نو دۀ به د الله تعالیٰ دا بې شمیره احسانونه ولې
هیرول دۀ به د مور پلار سره بې رحمي ولې کوله - د هغوئ بې عزتي
به ئې ولې کوله - ولې به ئې د هغوئ حقونه هیرول ؟

مور او پلار ! چې د اولاد د پاره د کومې حیثیت لري - چې د
پښو لاندې ئې جنتونه لوغړې ږي - چې د چا د قدمونو خاوره
د اولاد د پاره د ښکلولو جوکه دي - نو د دې هستوسره د اولاد
سپک او ناروا سلوک کهې ناروا نۀ دے - د مور پلار په بې عزتي
به کهې الله تعالیٰ نۀ خفه کیږي ولې به نۀ خفه کیږي - څوک چې
د هغه لوئے ذات د احکامو خلاف ورزي کوي الله تعالیٰ به ترې ضرور
ناراضه کیږي -

نو بیا .... ؟ بیا ولې دا ځنې ځنې اولاد د الله تعالیٰ د دې
اټل قانون خلاف ورزي کوي - ولې د مور پلار سپکاوے کوي ولې
د مور پلار سره په تړس چلیږي دا اولاد ولې دومره نافرمانه ،
دا سې سرکشه ، او دومره احسان فراموشه شي ؟ .....

خدائے پاک دې شمشیر کاکا او بخښي ! - دې پر ښۀ سړے وۀ - دې پر
نیک انسان وۀ نمو .... دې پر زړۀ چاوۀ دے د دنیا نه لاړو - د دنیا ټول
غمونه او مصیبتونه رایوځائے شوي وو او د شمشیر کاکا ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړې نه بور شوے وُ - د شمشېر کاکا د ژوند دوېم نوم غم وُ- اوښکې او سلګۍ چې د ژوند په آخرنو ورځو کښې د هغه ملګرے شوے وے - سلګۍ چې په آخر عمر کښې د شمشېر کاکا په شوند و مشته شوې وې - د هغهٔ تهول ژوند یوه سلګۍ وه یوه داسې سلګۍ چې د هغه د ړېرهر پرهر زړهٔ دتل نه به راپورته کېده - د هغهٔ د زړهٔ د مسېد ونکو پرهرونو نه به راپورته کېده - د هغهٔ د زړهٔ د تنهاکونه به راپورته کېده - د هرې سلګۍ سره د شمشېر کاکا دا خیال ژوندۍ کېدې چې د قلار شي څرپېکې به لږې په آرام شي - خو د هغهٔ دا خیال غلط وُ د ژوند نه او غمونه، څرپېکې او فریادونه اوس د هغهٔ د ژوند سره بېخي غاړه غړۍ شوي ووُ - او چې ژوند ختم شو، نو سلګۍ هم په قلار شوې - د پردونه هم په توره و غرونو سر شول -

اوس د شمشېر کاکا په رګونو کښې نهٔ وینه ز غلېده اونهٔ د هغهٔ په شونډو او وچې سپېرې سلګۍ نورې پې - اوس د هغهٔ په سینه کښې نه پرهر پرهر زړهٔ حرکت کولو اونهٔ د زړهٔ د تنهاکونه اوچ د ردونه راپورته کېدل - هرڅهٔ یخ یخ شول - چې شمشېر کاکا یخ شو نو پرهرونو هم نولې وروستۍ - تنهاکې اوچوډ اوسلګۍ په قلار شوې -

شمشېر کاکا! نهٔ یم خبر چې د مرګ په وخت به ستا احساسات څهٔ ووُ - چې تابه څومره په نامرادۍ مرګ ته غاړه اېښوډلي وي - چې تابه څومره په نامرادۍ ساه ورکړې وي -

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے غم ژپلیه شمشیر کاکا خدائے دپي اوبخښه - هغه دنیا دپي ښائسته شه - دَ دپي کړاخ ژوند په بدل کښې دپي دَ هغه دنیا ژوند دَ خوشحالونه ډک شه - کهٔ دلته دَ دنیا په اوسېدو ښکو کښې انصاف نشته نو نه یه وي خو دَ الله تعالیٰ په دربار کښې انصاف شته - پي انصافي نشته - زور زیاتے نشته -

دونو دَ شمشیر کاکا دَ ژوند قیصه، دغمونو قیصه ده - دَ اسوپلو اوفریادونو قیصه ده، دَ دردونو اوفریادونو قصه ده - په دې قصه کښې عبرت دے خو دَ هغه چا دپاره چې دچا دَ زړهٔ ستر کې بیناوي - چې دچا احساسات ژوندي وي - چې ضمیر ئې مړ نه ژوندے وي -

دا سې ځي یاد شي لکه دا ساعت چې دَ شمشیر کاکا زوے کل شپر پیدا شو نو دپرې خوشحالی اوشوې - دَ شمشیر کاکا دَ خوشحالی هډوځهٔ انتها نهٔ وه - هغه خوشحاله وه چې دَ هغه دَ جائیداد مالک پیدا شو - دَ هغهٔ وارث پیدا شو دَ هغه ملاتړ پیدا شو نو ځکه خو دومره ډېر خوشحاله وو کنه -

کل شپر دَ پلار ایکې یو زوے، دَ مور دَ ستر کو تورے او دَ پلار دَ زړهٔ ټکورے ډېر نیازبین وُ - دَ مور پلار د غه ایکي یو نیازبین زوے په نازونو نعمتونو کښې دَ ژوند ښې ورځې تېرولې - ورځې په میاشتو او میاشتې په کلونو بدلیدے - لاړو له نخښهٔ کل شپر زلمے شو، او شمشیر کاکا دَ کل شپر په وادهٔ کښې سستي اونهٔ کړه او سمدستي ئې ورله وادهٔ اوکړو - دَ کل شپر دَ وادهٔ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډومبي کال د ګل شپې مورمړه شوه شمشېر کاکنده شو - يو اړخي شو،
د ژوند په لويه لاره تګ نو يو لوئے شوا خون ؤ نو شمشېر کا د ګل شپې
په داډ د تنهايۍ احساس ځان ته نزدې نه ؤ پر پښودو - د ګل شپې
بېخي شو - ماشومان شو، هغه د خپلو بچو سره مشغول شو - او
داسې مشغول شو چې پلار ترې نه هم هېر شو - پلار يو فالتو
ځينې شو يوه بې کاره پرزه شوه - کله کور کله بهر د خپلې تنهايۍ
احساس ئې په سينې پورې نيولے ؤ - د خپل ژوند نه نو شحاله نه ؤ -
ځکه چې هغه نو خپلې ټولې نو شحالۍ اوس ګل شپې پورې غوټه
کړې وې - او ګل شپې د پلار نه بې پروا د ژوند په دګر لګه
بې مهاره اوښ روان ؤ - دولت ؤ جائيداد ؤ - دومره جائيداد چې
ګل شپې پرې خاني کو له - دا جائيداد ګل شپې نه ؤ پېدا کړے - دا
د شمشېر کا د سرخيرات ؤ چې ګل شپې پرې خاني کو له - ګل شپې
خاني کو له او د هغه پلار شمشېر کا کا په خپل کور - خپل جائيداد کښې
د بې ارزې ژوند تېرولو - هر څه ئې ليدل - د ګل شپې سلوک او رويې
ته ئې کتل نو په خو له ئې غږ نه کولو - ځکه چې ګل شپې د پ
نيازبين ؤ - دومره نيازبين چې پلار ورته يوه خوله ګيله قدر له
هم نه شوه کو لے - نو د خپل نيازبين زوے په بې رُخۍ او بې
پروا هۍ به هر وخت غمژن ؤ - او چې د ښې به په په کټ کښې
پر پو تو نو ټولو شپه به ئې په ستر ګو ستر ګو کښې تېره کړه -
د پرو غمونو او فکرونو شمشېر کا د زړه ئې په رنځ اخته کړو -
سالنده ے ئې سنګرے شو - لاړو هغه لوبه رنګ شمشېر کا په لږ مودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ هډوکو پنجرهٔ شوه ..... شپه ورځې تېرې اودَ سېنې خرنجارے
اوودسره بلغم دَ شمشېر کا کا دَ ژوند مګرۍ شول اودَ پلار دَ سېنې
خرنجارۍ دَ بې واره تېرې او بلغمونو نه کل شپږ تنګ شوے ؤ۔
او رشتیا خبره نه وداده چې زوئے له اوس دَ پلار نه کوکه ورتله هغه
نهٔ غږ بنډل چې دهغهٔ ماشومان دې نیکهٔ ته نزدې شي نو په دې
وجه کل شپږ په کورکښې یو خواته وړه غونډې کوه تنهے وه هغې کښې
دَ پلار کټ واچولو د اوبو مګے ې ورته کښودو او کټورے ې پرې
شکورکړو ۔ لاړو شمشېر کا کا په خپل کورکښې دَ ځان له دنیا خاوند شو۔
تنګه تړشه کوه تنهے ځان له یو خواته چې نهٔ پرې دَ چا لاړوه او
نهٔ به ورله ځوک راتلل ۔ ټول له ورځ تېرې بلغمونه او تنهائي
دَ هغه مګرۍ وو۔ دغه ې کور شو، او په دغه کورکښې به دشتهٔ
جائیداد خاوند ۔ دشتهٔ زوئے پلار شمشېر شپه ورځې یواځې پرووُ۔

او یوه ورځ چې دکل شپږ زلموتے زوئے اسلم دنیکهٔ کوتنهے
ته راغلو نو شمشېر کا کا ځان ته را نزدې کړو ۔ په تندې ې شکل
کړو او ورته ې اووے چې. پخیه داسردې لږ زما په سینه کښودے۔
او هرکله چې اسلم دَ خپل نیکهٔ په سینه سر کښودو نو شمشېر کا کا
ې په ویښتو کښې کوتې وهلې او د نېے د نېے اوښکې ې دَ ستر کو
نه څڅه ې ۔ دَ اوښکو بهیر دَ بابا دَ ستر کو نه داروان وُ او
چې اسلم سر راپورته کړو نو... نه تهٔ ولې ژاړې بابا ۔ ځنې
دې کېږي اودرېږه چې کمبل درله راوړم" ..... نه پخیه زما
ځنې نهٔ کېږي ۔ زما ځوکې ې کېږي ۔ زما په سینه کښې اوږېږي ۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

"نه بابا نن ډېره یخني ده - اودرېنه زهٔ تالاکمبل راوړم"

"نه. پکیه زهٔ اوس دکومې یخنۍ دَ احساس دَحد نه تېر
شوے یم - اوس زمانهٔ کرمي کېږي اونهٔ یخني"

پکیه خدائے دې لوے کړه - دنچیل پلار په بنه راشې ستاسو
دغم د آواز نه مې خدائے ساتله - څه پکیه لاړشه لوئے شې -
اوٗ .... اسلم چې کورته راغلو نو پلار ته ټې اووے چې
دَ بابا ډېره یخني کېږي - نو.... کل شپر ډېر په ېې پرواهې
سره زوئے ته اووے چې ورشه په کودام کښې هغه زړه
کمبل پرته ده هغه را واخله او واړې چوه پرې - اسلم دَ
کودام نه کمبل راواخسته راغلو دَمورنه ټې قینچي اوغو
پلار تړې نه تپوس اوکړو چې .... قینچي څهٔ کوې پکیه -
اسلم ورته اووے چې دا کمبل یه دوه ځایه کړم نیمه به
په بابا واچوم او نیمه به سنبالله کېدم چې صباله تهٔ دَبابا
په رنګ بوډا او ناتوانه شې نو دا پاتې نیمه کمبل به بیا
زهٔ په تاباندې واچوم دَ اسلم دې خبرې کل شپر لکه چې
دَ غفلت دخوب نه را بیدار کړو - دَ زوئے ولې او پلار ولې
احساس ټې ورله راڅرګند کړو - په خپل کوداري ټې شرمنده
کړو او په درنو درنو قدمونو کو ټهنې ته روان شو
هغه کوټهنې ته چې پکښې شمشیرخان بې پرسانه ډوند
تېر ولو - چې پکښې دکل شپر پلار دَ ډوند شپې ورځې شمېرلې
..... زوئے د پلار نه دمعافۍ غوښتو دپاره روان وٗ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوئے پلار تہ پہ پښو پرې پوتې دپارہ روان ؤ زورند سر۔
ملامتہ ملامتہ چې دکوتې نه دروازہ ټکۍ لرې کړہ نو پہ پلار
وپرې پوتې .... " بابا زۀ معافي غواړم زۀ بخښنہ غواړم ما
وبخښہ ۔ زۀ پہ خپلو کړو پښیمانہ یم ما معاف کړہ بابا .....
(ژاړي) د اوښکو سپلاب د ګل شپې د ستړګو نه روان ؤ۔
شمشیر کاکا خپل زوئے خپلې سینې تہ راښدې کړو ۔ د سر
ویښتو کښې ټکۍ ورلہ ګوټې وهلې ۔
د دا ستا وښتہ ځوهم هغہ رنګ پاستہ دي پکیہ .....
ستا د دې وښتونہ ځوهم هغہ رنګ ځوند ځوښ بوئي راځي
لکہ چې پہ وړوکوالي بہ ترې ځتو ۔ پکیہ د مرګ نه ځنګښې
مې دا ارمان وُچې تا یو ځل بیا خپلې سینې تہ راښدې کړم
او ستا د وښتو دا مړاوې مړاوې ځوشبویہ یو ځل بیا زما
پہ سپینو مو ورښوځې ۔ او زما زېړۀ تہ آرام او سکون
اورسي ۔ ځو پکیہ تہ جوړ جوړ نا اوزګارہ وې دومرہ نارو زګارہ
وې چې زما دا معمولي غوښې ارمان دې هم نہ شو پورہ کولے ۔
... ځوشکدے چې نن راغلې ۔ شکدے چې نن زما د زېړۀ
ارمان پورہ شو ۔ اوس بہ زما ساه پہ قلار او سکون سرہ
روځي ۔ خدائے دې ځوشحاله لرہ ټوبد باد دربانډ پې او مہ لږہ ۔
د ژوند پہ ځوبدو مو رشې ۔ دا سردې لږ زما پہ سینہ باندې
کښدہ کل شپہ چې دا زېړۀ مې لږ پہ قلار شي ۔ او زما روح پہ
آرام او اطمینان سرہ اوځي .... پہ دې کښې پہ شمشیر کاکا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سالنډۍ دوره را غله - توغ شروع شو - سالنډۍ لنډه شوه -
او یو ځل چې شمشیر کا یوه اوږده سارا کښله نو بیا واپس نۀ
شوه - بیا هم په بدن کښې دننه مړه شوه - بیا دغې سا هم د
شمشیر کا په وجود کښې ساه ورکړه اودد نیاز غمونو - مصیبتونو او
شوانون نه د ټول عمر د پاره خلاص شو - کل شپر په نچلو کړو
پښیمانه ؤ - د پلار سره په دې سلوک نادمه ؤ دومره نادمه چې د پر
ې اوژړل د پرې اوښکې ې توې کړې نو روس هیڅ هم نۀ شو
کېدے اوس وخت تېر ؤ - اود رحمان بابا خبره -

ترورخه تېرې اوبۀ بېرته نۀ جاروځې
نۀ جاروځې تېر ساعت په بېرته بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه مئینان

نڈۀ پو هیږم چې د روح تسکین به انسان ته کوم ځای حاصل شي دا سې به کوم ځای وي چې انسان به د دنیا د دې کشالو د دې لانجو کونجو ـ د دې مصیبتونو او ډرۀ چاودون نه د ځونډ یو ځوکھړی په آرام او اطمینان تیر کړي ـ په دې دنیا کښې خوځونډ د پرکې ان شو ـ هرطرفته خود غرضي او فریب دے ـ اولاد خود غرضه خپل خپلوان خود غرضه ـ دوستان خودغرضه اوګلہ ګلہ خو مور او پلار هم خود غرضه شي ـ د مور په سترګو هم د حرص پرده دې راواوړي ـ مورهم د نام ونمود په خاطر سپلاب کښې لاهوشي مورهم د خپل اولاد د پاره ظالمه شي ـ دومره ظالمه چې د هغې د ظلم داستان د انسانیت په لمن توږ داغ شي ـ د هغې حرص د ځوان زوئے ـ د زلمي زوئے د فرمان بردار ه زوئے په ځونډ کښې ازغي اوکړي د هغۀ د ځوانۍ په لار کښې غټې چوکه کړي ـ نو دا سې مورته به هم کنې ځوک مور اووایې ـ دا سې مور هم کنې هغه مقدسه هستي ده چې د چا د قدمونو د لاندې جنت دے ؟ ځۀ اووېم نو ـ په دې حقله خو زۀ خپله رائے نشم ورکولے ـ زۀ په دې حقله هیڅ هم نشم وېلے ـ ځکه چې په دې کښې د ځۀ وېلو هډو کنجائش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته؟

رونړ! زړهٔ دَ تاسونه ټپوس کوم - تاسو ماله زما دَد چې
ټپوس جواب راکړئ چې کومه مورچې نهه میاشتې اولاد په نس
اوکړ ځوي دوه کاله پرې یاتې چې دَ زړهٔ وینې اوخښوي چې
دَ ژړې اوبدې اوبدې شپې ورسره شوکیږه کړي - چې
په زړهٔ چاودون او شوانجون پُ لوئے کړي نو دغه موی
هم دَ دغه اولاد سره زیاتے کولے شي - په دغه اولاد
باندې ظلم کولے شي - او دخپله لاسه پُ دَ غمونو اوُ
مصیبتونو کړنګ ته ورلړهٔ کولے شي؟ ..... تاسو به وائئ چې
نه، مور دومره ظالمه کیدے نهٔ شي - مور دومره سنګدله
کیدے نشي - ځکه چې اولاد ځو دَمور دزړهٔ ټکړه وي -
اولاد ځو دَمور ژوند وي - دَمور ساه وي - نو خپل ژوند
نه ځوک پخپله نشي ناقلاره کولے - خپله دَ زړهٔ ټکړه
ځو اورته دَ خپله لاسه نشي ورلړهٔ کولے، ځو ... رونړ
شته په دنیا کښې داسې میاندې هم شته چې د دنیا حرص - چې
دَ دُنیا لالچ او نام ونمود ورباندې داسې ستړکې پټې کړي، چې
دَ خپل زړهٔ ټکړه پخپله، په خپل لاس دَ اورسرو لمبو ته
ورلړهٔ کړي -

اسلم پې یادشي - هغه دَ انسانیت رو شرافت نمونه پې یادهٔ
شي - هغه دَ مور دَ ستړکو تور پې یادشي - هغه چې هروخت
په پُ دَمور ستړکو ته کتل - چې هروخت به پُ دَ مور خولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل - هغه چې هروخت به مورته لاس په نامه ولاړ وۀ - اسلم
خپل ژوند د مورخدمت ته وقف کړے وۀ - د مورد دعاګانې د
اسلم سره وې - د نیمې شپې په خاموشو کښې چې ټوله دنیا به
په خوابدۀ خوب اودۀ وه، د اسلم مور به خدائے پاک ته په
سجده پرته وه - د اسلم د کامیابۍ او کامرانۍ د دعاګانې به ې
کولې - اوس د دغه مور د دعاګانو برکت وۀ چې اسلم د ژوند
په لارې په کامیابۍ سره روان وۀ، ژوند ځې په ویاړ روان
وۀ - د اسلم د مور ارمانونه زړه ډل د کنډ توند د ې ارزې
د ژوند هغه په غم لړلې ورځې شپې تیرے شوې او هیرې شوې -
اسلم ډاکټر شو - د مور د زړۀ یو ډیر لوے ارمان پوره
شو - او اوس نسکه د نورو میاندو په شان د اسلم د مور په
زړۀ کښې هم د روے په سر دوادۀ د ځهرو د لید و ارمان غزونې
اوکړې - هر وخت به په دې سوچونو کښې ډوبه وه چې هغه
به کومه ورځ وې چې د اسلم سره ډولۍ په کوڅه راودنه کړې -
بل خوا ته به اسلم هم د تصور په پوه رنګینه دنیا کښې هر وختې
ورک وۀ - د مینې او محبت یوه رنګینه دنیا چې کل سانګه د دغې
دنیا بناپښې وه - د د محبت شهزادګۍ وه او ولې به نۀ وه
کل سانګه خو د د د تورلور وه - چې د د په نامه ناسته وه
چې په وړوکوالي کښې د دوارو د قسمت فیصله شوې وه، چې
د وړوکوالي نه دوارو د یو بل په حقله سوچونه کول -
کل سانګه د اسلم سیاله وه - او ځکه د اسلم ډېره زیاته خوښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه - هغه په خپل زړۀ کښې د ګل سانګې د ډاره د مينې تاج محل د
ځوانه جوړ کړے وۀ - او ځکه نو به اسلم د شپې په خاموشۍ
کښې اکثر د ګل سانګې په حقله سوچونه کول نو اسلم د مورد
ارادو نه ځۀ وۀ خبر - هغه ته پته نۀ وه چې د مور په ستړګو
د دولت پرده راوړپه لې دي - د هغې نه خپله غريبي هيره شوې
ده د هغې نه خپله ناداري هيره شوې وه، ځکه چې د هغې
په خيال اسلم اوس لوئے سړے شوے دے - اوس اسلم پيسې
کمې - د کټې خاوند شو، په دواړو کسانو کښې ټې نوم اخستے شي،-
نو ځکه نو د هغۀ د مور ارادې بدلې شوې - د هغې خيالات
بدل شو - اوس د هغې په نزد د اسلم او ګل سانګې جوړنۀ
برابرېدو - ځکه چې ګل سانګه غريبه وه - تر لسم پورې
تعليم ټې وۀ نو د اسلم د مور په نظر کښې د تعليم د پرکم وۀ - هر
څوکه ګل سانګه د اسلم د مور ځورزه وه سکه ځورزه، نو هغه
سکه ځورزه کۀ هر څو د د پې ځورزه وه نو غريبه وه، او چې غريبه
وه نو د مور په خيال کښې د اسلم سره ټې جوړنۀ برابرېدو ځکه
چې اسلم اوس د اکثر وۀ، او هغه به هر ما شام د روپو پنګه مور
ته جولي کښې اچوله - نو بيا؟

بيا دا چې د اسلم مور هيڅ کله دا نۀ غوښتل چې د ګل سانګې او
اسلم د رشتې په حقله خواني لوظ له عملي شکل ورکړي - نتيجه دا
شوه چې د اسلم مور خپلې خور له جواب ورا ولېږله چې لور دې
سنبهال کړه - ستا لور زما د زوے سيال نۀ ده - زما اسلم اوس هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلم نهٔ دے چې ستاسو ورته ترغاړه کړم - زهٔ به اسلم له وادهٔ
کوم نحو..... دچا عزت دا روکړه د چا یادو خلقو کړه - د جرګو مرکو
خلقو کړه ..... د مور دا انکار د اسلم دپاره د شیخ آسمان تندر
وهٔ - مور د ستر کو په رپ کښې د دروئے د مینې په دُنیا اور او ګلولو-
ې
د هغهٔ د مینې تاج محل ې د رې وړې کړو - اسلم مورته زاری اوکړ-
منتونه ې ورته اوکړهٔ - په پښو ورته پرپوتو چې مورې دا ظلم
را سره مهٔ کوه - دا زیاتے را سره مهٔ کوه - کل سانګه پرده نهٔ ده،
ستا خوزه ده - کل سانګه پرده نهٔ ده زما د تُور لُور ده - زما په
نامه ناسته ده - د پخوا را سې ناسته ده، مورې اوبه شرمیږو -
په خپلو خپلوانو او چم کاونو کښې به اوشرمیږو - د خدائے خاطر
اوکړه چې دا سې مهٔ کوه -

نو د اسلم ذارو او منتونو د هغه مور د خپلې زړې نه منع
نهٔ کړے شوه - او چې څو ورځې تېرې ې نو خبره نوره شوه چې د
اسلم مور د اسلم د پاره د کوز کندې د خان کا کا لُور او غوښتله، او
د خان کا کا کور والاؤ ورته "نیه" اوکړه - خبره په ټول کلي کښې
نوره شوه - هرچا واؤړه - د هرچا تر غوږو او رسیده - اسلم
هم خبر شو او کل سانګه هم خبر شوه ..... کل سانګه ..... چې د
اسلم په تصور کښې ې د ژوند شپې ورځې تېرولې چې اسلم سره د
نوې ژوند سوچونه ې کول د اسلم په مینه کښې ورکې کل سانګې
چې د خان دپاره د مینې یوه رنګینه دنیا آباد ول غوښتل - د ې آواز
د هغې دنیا د رې وړې کړه - د هغې زړهٔ غوښتل چې په څغو څغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوژاړي - خو هغې نه څخه و پټلے شو او نه ې څخه کولے شو. هغې
خو بشتل چې سيند ته ټوپ کړي او د خپل ژوند خاتمه اوکړي.
خو پښتنې پېغلې نه سيند ته ټوپ کړو او نه ې جاموته اوړپورې
کړو - غم ې زړه ته واړولو - چې ې اونيوو - هروخت خامو شه
هروخت لکه چې د فکر په ټال زانګې - هروخت په فکرونو اوخيالونو
کښې ورکه - نه د دوتې فکر او نه د جامې - بس د نا خوالې ژوند
وه چې ټپر پد و - خو د نا خوالې ژوند به ترکومه پورې دا سې غلے غلے
او خاموشه ټپر پد و - ترکومه پورې به کل سانګې دا دومره درونده
غم دا سې په خاموشۍ سره کړ ځولو .... آخر اول ټوخے، شپه ورځ
ټوخے - هروختې ټوخے، او بيا ورسره ټبه - کله ټيزه او تنده ټبه
او کله نرۍ او مړه ټبه، ټبه او ټوخے دوه مرضونه د کل سانګې په
وجود پورې لکه کوڼې اونښتل - او د غه کوڼې د ننه دننه
د کل سانګې پر پوس خوړو - د کل سانګې اينه ې خوړه - د هغې زړه
ې خوړو -

بل خوا ټه د اسلم حالت هم ښه نه وُ - مور به ورته هره ورځ
د واده په حقله وے چې بچيه پردې لُور به ترکومه پورې ناسته وې.
هغوې به ترکومه زمونږ رنځا کوې - اسلم به مورله هېڅ جواب
ورنکړو خو په ستر کو ستر کو کښې به ې ورته اووے چې مورې زړه
واده نه کوم - خدائے خبر چې ولې ماته دا سې بسکاري چې ستا دا
ارمان به شا ئ چې هم د غسې ارمان پاتې شي - شا ئ چې ستا زما
په سر د واده د ځهرو د ليد و ارمان پوره نشي - اسلم به هروخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان له ناست وۀ - د فکرونو په ټال به ځنګېدو - نۀ به کلینک ته
تلو او نۀ به ېې مریضان کتل - د هرڅۀ نه ېې زړۀ مور وۀ - ورځ
په ورځ به ېې صحت پرېوتو - دا سې معلومېده چې اسلم نکه ناجوړه
وي، د پر ناجوړه وي - خو کۀ ناجوړه وي نو بیا دې د ځان علاج
اوکړي کنه - دے خو ډاکټر دے، دے خو په خپل مرض او د د غه
مرض په علاج د هرچانه ښۀ پوهېدے شي - خو..... هغۀ ته کۀ
خپل مرض معلوم هم وۀ خو علاج ېې هغۀ سره نۀ وۀ - بلکې دهېڅا
سره نۀ وۀ د ېو ډاکټر سره هم، ځکه چې د هغۀ مور د هغۀ په
زړۀ کښې دا سې پرهر جوړ کړے وۀ، چې د هغې نه ناسور جوړ شو..
ناسور، هغه ناسور چې علاج ېې نشته، هغه ناسور چې رغېدن
توپي نشته، هغه ناسور چې انجام ېې مرګ وي - نو اسلم په ناعلا جه
مرض پرېوتو - مور د پرې منډې تړې اووهلې - د پر علاجونه
ېې اوکړل - په د پرو ډاکټانو ېې اوکتل - خو آخر ډاکټر انو جوابي
کړه - ډاکټرانو ورته اووے چې د ځوورځو مېلمه له ژوند په بېعه
لۀ شي اخیستے - هسې ځان مۀ کړه وه ..... او آخر یوه ورځ زېرے
ماځیګر چې د ورځې نمر ستړے ستومانه د غروني نه پناه کېدو نو
اسلم خپلې مورته اشاره اوکړه - ځان سره ېې کښېنو له او ورته
ېې اووے -

"مورې زما د ژوند شمعه په ګل کېدو ده - په دې کښې
شک نشته چې زما مرګ به ستاد پاره یوه لویه صدمه
وي، خو د خدائے په کارونو کښې څوک هیڅ نشي کولے

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورچې زما په زړۀ کښې پرهرونه وي - زما د زړۀ نه وينې
څاڅي - ما ډېره موده غم په زړۀ اوګرځولو - نو دې غم
آخر زما زړۀ سوړے سوړے کړو - زما ژوند په ختمېدو
دے - نو د ژوند په دې آخرنو سلګو کښې زۀ تاته داسوا ل
کوم چې لاړه شه کل سانګې ته په سر لاس را کاږه خپلې سينې
ته پۀ دانزد چې کړه او ورته اووايه چې د تقدير يک نوريدے
نشي - دا به زمونږ په قسمت کښې يه کلي وُو - مورچې د
کل سانګې د ذهن نه د غريبۍ احساس او باسه - او
..... ورته .... او .... وايه ..... چې ..... (ساه ورکړې)
(اسوپلے) اسلم خپره پوره نکړے شوه .... يوه ورځ
غوندې سلګۍ پۀ اووهلې او د دواړو د ښکونه پۀ دوه
څاڅکي توږ وينه راروانه شوه واقعي چې د اسلم
زړۀ او چاؤدو .... څومره توره وينه وه ، او توره
به ولې نۀ وه ، .. چې د هغۀ په زړۀ او سينه کښې
اوربلېدو اسلم مړشو ، اسلم ځواني مرګ شو - او چې
څۀ وخت کل سانګې ته د اسلم د مرګ خبر اورسېدو
نو او چته په کټ کښې کښېناسته رنې رنې اوچې کلکې
ستړکې پۀ اخواد څوا واړولې - خو ..... په خوله پۀ
هېڅ اونۀ وے - هغې غوښتل چې په چغو چغو
اوژاړي خو پښتنې پېغلې ژړلے هم نشو ..... په
شوندو شوندو کښې پۀ دومره قدر له اووے چې ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټروري زویه آخرځواني مړکښوي - آخر زړۀ چاوډے لاړي -
ټۀ څو ډاکټر وي .... د ټروري ډاکټره زویه تانځوبه د نورو
خلقو د رنځونو علاج کولو، نو د خپل رنځ علاج دې اونۀ کړے شو
داسې زړ دې مړک ته ځان اوسپارلو - تانه نو زړۀ ښځه ذات
ښۀ یم چې تر اوسه پې دمړک مقابله اوکړه .... اسلمه! زما نو
هم ډېره موده کښې چې زړۀ چاوډلے دے - ما نو چې ستا د
کوڅې دې اوږه لې وو لا په هغه ورځ پې زړۀ چاوډلے وو، نو ما
ددې هرڅۀ مقابله کوله ما نو ستا په ډاډ دا هرڅۀ ټېرول،
نو چې ټۀ هم لاړې نو .... اوس په دې ژوند کښې څۀ پاتې شو -
اوس به زۀ داژوند د چا په ډاډ ټېر وم - نور ژوند ټېرول نو
ګران دي - ډېر ډ... پر (اسوپلے) په کل سانګې د ټوخي دوره
را غله ..... ډېره سخته دوره وه - او د څۀ ساعت ټوخي نه
پس کل سانګه غلې شوه .... چپ شوه ..... خاموش شوه - مور
ټې را منډې کړې نو کل سانګه یخه یخه وه - غمونو ورله
زړۀ اوچولو - او زړۀ چاوډې د دنیا نه لاړه -

صبا سحر له د یو کلي د یو مالت نه دوه جنازې پورته شوې -
دواړه ځوانۍ مړکان وو - د دواړو زړۀ چاوډلے وۀ او دواړه په
یوه اډیره کښې خاورو ته اوسپارلے شو - ټول خلق خفه وو - ټول
کلي ژړل - په د غه خلقو کښې د اسلم مور هم وه ..... بیرسر
پښې آبله پښې - سیرې کړ پوان - هغې هم ژړل - ډېر ې ژړل -
په وازه نوله ټې ژړل .... ماوے چې ورشم او ورته اووې چې اے

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور په جامه کښې د خپل زوئے دُشمنې ! خپل زوے دې د خپلہ
لاسہ د دولت د سرہ زار کړو - د زوئے خون هم ستا په غاړه دے
او یو اڅې د زوئے نه، د خپلې ځوزې هم - هغه هم ستا د حرص
او د نیا پرستی د سرہ زار شوہ ..... اسلم او کل سا تنګہ دوہ انسانان
وُو - دوہ مئینان وو - دوہ شهیدان وو - الله پاک دې ورلہ
په جنت کښې ځائے ورکړې - (آمین)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُقدّسه هستي

رونې .... نحوبزو رونې .... نن به دَ څخهٔ ساعت دَ پاره خندا پرې پرې دو .... د څخهٔ ساعت د پاره به ټوقې وشتې پرې پرې دو راځې چې د دنیا د دې رنګینونه د دنیا د دې هنګامونه ..... د دنیا د دې نظارونه د څخهٔ ساعت د پاره یو نحواته لاړشو .... لږ تنهایۍ ته لاړشو .... لرې نه .... یلکه نږدې .... ډېر نږدې ..... دا خپل سرونه به لږ په دې خپلو کړېوانونو کښې ښکته کړو .... خپل احساسات او خپل جذبات به لږ راوُلړزوُو ..... د خپل زړهٔ ډډې به لږې راولټوُو د دې خپل زړهٔ نه به لږ ټپوس اوکړو ..... دوُمره قدر له ټپوس چې اے زما زړهٔ ته ولې ناقلاره ئې ..... ته ولې پرېشانه ئې ..... ستا د پرېشانو څخهٔ علاج شته - ستا د پاره اطمینان شته ؟ .... اوُ! د ناقلاره زړهٔ د پاره قرار شته ، د پرېشانه زړهٔ د پاره تسکین شته - نحو کهٔ چرې مونږ د خپل زړهٔ نه ټپوس اوکړو .... مونږ په خپل کړېوان کښې سرونه ښکته کړو .... کهٔ چرې مونږ د خپل عمل جائزه وا خلو .... نو تسکین او اطمینان .... سکون او خوشحالي هرڅهٔ شته - هرڅهٔ پېدا کېدونکي څیزونه دي ..... هرڅهٔ موندے کېدونکي څیزونه دي .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان الله تعالیٰ اشرف المخلوقات پیدا کړے دے ..... د ټولو مخلوقاتو نه افضل د ټولو مخلوقاتو نه غوره .... نو یو دومره افضل مخلوق دومره غوره مخلوق، څنګه ناقلاره کیدے شي - څنګه پریشانه کیدے شي ؟ .... راځئ چې موږ صحیح انسان شو، نو اوګورئ چې د دنیا ټولې خوشحالۍ زموږ نصیب کیږي اوکنه ..... راځئ چې داخیل سرونه هغه لوئ الله ته بنکته کړو، چې کوم رازق دے، کوم مُسبّب الاسباب دے - چې د چا په اختیار کښې زموږ ژوند او زموږ مرګ دے - راځئ چې د انسان خوشامدي پرېږدو - راځئ چې انسان ته صرف د انسان په نظر اوګورو، د رازق په نظر نه .... راځئ چې انسان صرف انسان اوګڼو خپل خدائے او خپل رازق نه - راځئ چې په خپل خدائے باندې د مضبوط ایمان او مضبوطې عقیدې نوند نو لږ واخلو - راځئ چې په دې رنګ د خپلو ټولو پریشانو او مصیبتونو خاتمه اوکړو د زړهٔ تسکین الله تعالیٰ ته په سجده اوکولو کښې دے ..... د روح تسکین د الله په دربار کښې په زاري او منت کښې دے - د دنیا او د آخرت ټولې خوشحالۍ ټولې سکالۍ د الله تعالیٰ په حضور کښې شته، نو راځئ چې داخیل سرونه هغه ته بنکته کړو، او د خپلو مشکلاتو او مصیبتونو د حل دُعا ترې نه اوغواړو ..... یو حل نه، دوه حل نه، درې حل نه، ټول عمر... چې ترڅو پورې مو په بدن کښې ساه شته - چې ترڅو پورې مو په بدن کښې طاقت شته -

دا شو د تسکین او اطمینان یو مقام - د الله تعالیٰ په مخکښې سجدهٔ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بیا ؟ .... یو ځای یل هم شته ، یو مقام یل هم شته ، یوه هستي بله هم شته ، چې دېره مقدسه - دېره پاکه او دېره بزرګه هستي ده دغه زبرګه هستي مور او .. دغه مقام د مور د پښو خاورې دي - دغه مقدسه هستي مورده ، چې د چا د پښو لاندې جنت دے - دغه بزرګه هستي موردہ ، چې د اولاد دپاره رحمت دے - مینه ده ، محبت دے .... چې د چا د ستړګو یوه اونبکه دکانې په شان زړونه هم نرم کړي - موم کړي ..... د مورد ستړګو اونبکه ؟ .... اؤد مورد ستړګو په اونبکو کښې دومره طاقت شته چې عرش په لړزان کړي - د مور اونبکې د الله تعالیٰ غیرت والړزولے شي ، د الله تعالیٰ قهر او غضب والړزولے شي ، تو اے د میاندو زامنو ! ستاسو د زړونه ګڼي دکانې نه هم سخت شو؟ ستاسو احساسات ګڼي دا سې مړه شوي دي ، چې د مور د پاکو ستړګو پاکې اونبکې ئې هم والړزولے نه شي ... ؟

اے رو نه ! لږ په غور سره ، لږ په فکر سره دخپلې مور مخ ته اوګورئ ، لږ په ژور نظر ورته اوګورئ - نو په دغه مخ کښې به ، په دغه پاک مخ کښې به تاسو ته د انسانیت حقیقي تصویر ښکاره شي .... په دغه مخ کښې انسانیت شته ، په دغه مخ کښې شرافت شته ، په دغه مخ کښې ، د دغه مخ د ټندې په ګڼجو موښکو کښې زمونږ دپاره محبت شته ، .... نو په دا سې مخ باندې ، د اونبکو سیلاب ګڼي زمونږ د انسانیت او شرافت په لمن تورتوري داغونه نه جوړوي ..... ؟ مور د کور برکت دے .... مور د کور عظمت دے ... مور د کور ډنډا ده - اے د شته میاندو زامنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور قدر اوکړئ چې دَ کور برکت موزیات شي، دمورپه سر د مینې لاس راکاږئ چې دکور عظمت موزیات شي - مورخوشحاله اوسائئ چې دکور دنیا مو قائمه پاتې شي - مورمړ ژړوئ مورمړ خفه کوئ۔ مورمړ زیږوئ، کنې یقین اوکړئ چې خواږه شئ - سپک به شئ - او ژوند به موپه عذاب شي -

مور مورده - د انسانیت په دې ویړه دنیاکښې دَ مورنه ژیات همدرد کنې یل هم څوک شته ؟ .... نشته، بالکل نشته ....کنې نو دَ درد او تکلیف په موقعه دَ مصیبت او زړهٔ چاودون په موقعه به ولې مونږ چغې وهلې چې .... "وی مورې مړ شوم" ..... ولې د بابا نوم نهٔ اخلو - ولې د دادا نوم نهٔ اخلو .....؟

اے رونې دَ هغه ساعت نه اویږئ - د هغه موقعې نه اویږئ چې مور سر سرتورکړي او د الله تعالیٰ په حضور کښې دَ د اولادنه دَ فریاد د پاره لاسونه پورته کړي - په د غه فریاد کښې طوفانونه وي کورے - په د غه فریاد کښې قیامتونه وي کورے -

اے رونې ! لږ دَ مور ستړکو ته اوګورئ - دَ د غه ستړکو په ککو کښې اوګورئ - نو درته به معلومه شي چې دمورپه د غه ستړکو کښې دَ د غه ستړکو په کسکو کښې دَ اولاد د پاره د مینې او محبت یو طوفان په غورزنګ دے - په د غه ککو کښې به تاسو ځانونه اوویني - تاسو به پکښې دَ خپل ځان د پاره مینه او محبت بیا مومئ - په د غه ککو کښې ستاسو د پاره کرکه نشته - نفرت نشته - بغض نشته، کینه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته ، صرف او صرف مینه ده -

اے رونې ! تاسو یقین اوکړئ چې د مور شال دکل دے - کل - یو غوړپن لے کل یو مسپد لے کل - بلکه مور خو دکل نه ښه انبا ئسته ده - دکلاب نه ښائسته ده - کل هر وخت مسکے وي ، خو چې ترڅو دَخزان سپپړو بادونو نه ئې وي وهلے خو چې دَ خزان سپپړه سیلے راشي نو کل مړاوے شي کل اوړپږي - او مور ؟ د خزان سپپړئ بادونه دَ مورد شونډو نه ، د اولاد دپاره مسکا ئنئ شي ختمولے - مور اولادته تل په خندا وي - تل به ورته مسکے وي ، ان کئ د دنیا ټول غمونه او مصیبتونه دَ هغې په برخه شي نو هم - د خدائے په مخلوق کښې د ټولو نه ښئ او افضل مخلوق مورده ، موردَ اولاد په شکل کښې یو انسان زپږوي مور د انسان ژوند جوړوي ، مور انسان ، دَ انسانیت درجې ته رسوي ، مور انسان ته په ښئ بد کښې تمیز ښائي - د مور جولے د انسان دپاره اولنئ مدرسه ده -

د اولاد دپاره د ټولو نه ښئ ځائے د مور زړئ دے - دهر اولاد دپاره دَ مور په زړئ کښې ځائے شته ، دا سې ځائے چې هلته دَ مینې او محبت نه سوا بل څئ هیڅ نشته -

اے رونې ! دَ هغه زړئ خیال اوسائئ ، کوم زړئ چې ستاسو د آرام د خاطره تل ناقراره وي - دَ مور زړئ دَ اولاد دپاره څومره تکلیفونه ټیر کړي دي - څومره غمونه پئ ټیر کړي دي - څومره زخمونه پئ خوړلي دي - او دې دومره تکلیفونو او مصیبتونو هم چې د مور په زړئ کښې د اولاد دپاره نفرت راپیدا نئ کړو - بلکه په غم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصیبت کښې په تکلیف او شونډون کښې د اولاد دپاره د مور په زړه کښې مینه او محبت نور هم زیات شي -

نوے رونې! واسې هستي - دا سې خو به منه مور هم کښې د خراب سلوک حقداره ده - مور هم لاچې د ضد ونې او قصد ونې ده - کوم دا سې بد قسمته اولاد به وي چې هغه په خپلې مورته سپک کوي کوم دا سې بد نصیبه اولاد به وي چې هغه به مور سره په ترس چلیږي .... شته په دنیا کښې دا سې ناپوهه کسان شته، دا سې بد قسمته اولاد شته چې د هغوي د ناڕامودکبله د میاندو په زړونو پولې د اختلي دي - د هغوي د ظلمونو دلاسه د میاندو په زړونو تنهاکې خوږې شوې دي -

اے رونې دا پولې به آخر یوه ورځ اوچوي - دا تنهاکې به آخر یوه ورځ تق ناڕې کړي... او زهٔ تاسوته په یقین سره وایم چې د مور د زړهٔ د تنهاکو چودل به ستاسو دپاره یو قیامت وي - ستاسو دپاره به دوزخ وي - او به سوزیږئ کورے ..... لولپه به شئ کورے - مهٔ کوئ دا رونې د خدائے خاطر اوکړئ چې د مور سره زیاتے مهٔ کوئ - د مور سره په ترس مهٔ چلیږئ - مورته سپک مهٔ کورئ - مور مور ده، د مینې او محبت یو غر .... د مینې محبت یو سمندر .... راشئ د مور احترام اوکړئ چې د عزت ډونډ تپس کړے شئ - راشئ د مور عزت اوکړئ چې په دنیا او آخرت سرخروشئ - راشئ د مور قدر اوکړئ چې ټولې پریشانۍ او مصیبتونه موختم شي - د مور دپښو خاوره چې جنت ته درسید و دپاره یو آسانه لاره ده -

(c) ketabton.com: The Digital Library

"سزا"

ورستے پاروُ چرکانو کلے په سر راختے وُ - جُماکمل دچرکانو
یانګونه اورپدل - نخواړخ پُې واړولو اوځ سرُې په
برستن کښې را و نغښتل - خدائے خبر چې څهٔ چل وُ
نن دهغهٔ زړهٔ پاسپدو ته نهٔ کپدو - نن دهغهٔ زړهٔ
وټل چې دا شپه نورهٔ هم اوبده شي - دومره اوبده
شي چې دصباکپدو ویره هم وړکه شي - هغه شپې
نه په یوه کښې تخم شیندلے وُ په دې نیت چې سحر
وختي به پټے اپوم ..... هغه ته پټے او شیندلے تخم
دواړه یاد وُو - نو بیا پُې هم پاسپدو ته زړهٔ نهٔ کپدو
..... ښهٔ ساعت پس شو - د کوزکندي دَجمات نه دبانګ
غږ پُې ترغوږو شو ..... دپر نوښ اواز وُ - دے دَبانګ
دالفاظو په معنیٰ نهٔ پوهپدو - دے په دې نهٔ پوهپدو
چې دې بانګ کښې په نخوابهٔ نوب اودو دپاره کوم
پیغام اورولے شي - هرڅوکهٔ جُماکمل دَ بانګ په معنو نهٔ
پوهپدو نو دهٔ له پُې نن دپر نوښ ورکړو - نن دَ سحر
بانګ دهٔ ته مرګ رایادکړو - دے پُې په دې باندې پوهپدو
کړو چې دا دُنیا فاني ده او مرګ حق دے - دَ مرګ هیڅ وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

نۀ دے معلوم ټول ژوندي به یوه ورځ مري - او زۀ .. زۀ
نو به هم یوه ورځ مرم .... او کۀ خدائے مۀ کړۀ زۀ نن
مړ شوم نو زما دا ماشوم زوئے او ځوانه ښځه به څۀ کوي،
دوئ به څۀ نوري - زما ځوانه ښځه به پردي خدمتونه
کوي؟ زما ماشوم زوئے به پردو کوڅو کښې لوغړې وي؟
..... دا به څۀ کېږي لویه خدایه ، دا به څنګه کېږي ؟
داسې نه او مۀ کړې خدایه .... ما نو دَ دوئ نه مخکښې
مړ مۀ کړې - دَ دوئ دَ سر نه نو زما سورے پوڑته مۀ کړې
.... نو سمدستي دَ جماکمل خیال دَ تصویر بل اړخ ته لاړو
او دځان نه ئې تېوس اوکړو ، چې ما د دوئ نه مخکښې نۀ
مړکئ نو مطلب دا شو چې زما زوئے دې زما نه مخکښې خدائے
پاک مړکړي چې دې یتیمی دَ سپېرۀ آواز نه پکې شي ....
زما ښځه دې زمانه مخکښې مړه شي چې دَ ګڼلو تون دَ
سپېرۀ ژوند نه په امان شي .... نه نه دا سې هم او مۀ
کړې خدایه دَ فقیر کل بچي مرګ به زۀ څنګه برداشت
کړے شم - کۀ فقیر کل زمانه مخکښې مړ شو نو ماته به بیا بابا
څوک وائي او زۀ به نېغے چاته وېم بیا به پټې ته ماله روټۍ
څوک راوړي ؟ .... او کۀ ښځه مې مړه شوه نو..... دَ هغې نه
بغیر به زۀ څنګه ژوند نه پاتې شم - دَ هغې نه بغیر به دَ
ژوند څۀ خوند وي ؟
خدائے خبرې څۀ چل وُچې نن دې کا[illegible] راوړې کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالاتو دجماکل په زړهٔ کښې طوفان راوستے وُ.... د مرګ
اوژوند د بې شمیره وسوسو یوهٔ ورانه ماشوره وه چې د
جُماکل زړهٔ او ذهن دواړه ټې پریشانه کړي وُو.... آخر
را پاسید و قُلبه ټې راپرانستله جغ ټې ورته په غاړه کښې
واچولو او بنځې ته ټې اووے "چې پټتې ته ما پسې چاے
مُړ راکښه زما طبیعت خراب دے - غږې له سُکړک او
شوملې فقیرکمل له ودکړه چې پټتې ته راوړې" -
قُلبه مخکښې او جمعه کمل ورپسې دکوټې نه اووتو- قلبه مخکښې او
دے ورپسې - اوهغه خیالات په ذهن کښې. بیا را تازه شو چې
کهٔ زړهٔ مخکښې مړشوم نو بیا به څهٔ چل کېږي او کهٔ دوېٔ مخکښې
مړهٔ شول نو بیا .... بیا به څهٔ چل کېږي ؟ هم په دې پریشانه
خیالاتو کښې جُمعه کمل پټتې ته اورسېدو .... زړ زړې قلبه
په پټتې ورکړه کړه - په خپل سوچونو او فکرونو کښې ورته
هډو ډ وخت اندازه اونهٔ لګېدهٔ نوچې سر ټې راپورته
کړو نو نمر نیم آسمان له را غلے وهٔ - د جمعه کمل زړهٔ سپین
سپین کېدو ..... دکلي په لارې یو نظر واچولو نو فقیرکمل
بشکاره نهٔ شو - دهٔ بیا غوږې له چوکه ورکړه او په زړهٔ کښې
ټې اووے چې فقیرکمل دوتې راوړې نو، نو مابه
دا لږ غوسه ډې وښکے اړولے وې ....
نو..... په وې کښې دکلي نه نمیدار سړے را ولږ لوچې خان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلے دے ټول دهقانان راغلي دي فوراً ځجرې ته راشه -

زمونږ ټول کلے ددغې اکې یو خان جاګیر ؤ - او دَ کلي ټول

دهقانان دَدې اکې یوخان لکه چې غلامان وو .....

خان به کله کله زمونږ دَ کلي چکر لګولو - په خپل جاګیر

به کې ځپه و او د خپلو دهقانانو نو دَ حالاتو به ېې ځان خبرولو -

دا اکې یوخان به چې زمونږ کلي ته راغلو نو دے به یو

سم کې کټ کښې لکه د فرعون کښېناستو او ټولو دهقانانو

به په شنه مټه ددې خان دَ سلام دپاره ځان ځجرې ته

راوسولو او کیر چاپیره به په مزکه دپښو په سر ناست ؤ -

نن هم چې دا اکې یو خان کلي ته راغلو ... په کټ کښې کښېناستو -

خلق په یو قُو دَ سلام دپاره راوُ چلېدل او په مزکه دپښو

په سر کښېناستهٔ نو خان ګېر چاپیره په خلقو یو نظر واچولو -

ټول دا غلي وَو - ټول دَ سلام دپاره حاضر شوي وُو نو....

جمعه کل ... ؟ جمعه کل په دې خلقو کښې نهٔ وُ - دَخانانو ستر کې

د دې پرې غصې نه بر کې غوندې شوې - د نمبردار نه ېې

تپوس اوکړو چې څُمکے څهٔ شو ؟ هغه ورته وے چې

تخم ېې شیند لے دے دوه کیله ورته پاتې وو وے دا پتوم

نو در ځم .... د خان طبیعت خټه شو - په غوږونو نو ېې

دا خبره شهٔ رونهٔ ګڼده ، د ځان سره ېې ووے چې دا

نه دوه کیله تخم زیات راهم شو .... حکم ېې اوکړو

چې ورځې لاس نیولے ېې راولئ .... دوه کسان ښځې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړل ... جمعه ګل ېې لاس نیولے راوستو - جمعه ګل خان ته
سلام اوکړو اوخپل عُذر ېې ورته پیش کړو - خان نه ُ
سلام واخستو او نه ېې دَده ُ په عُذر غوږ اوکړولو...
حکم ېې اوکړو چې په خلورو لسو غوږونه او نیسه .....
جمعه ګل په چپه خوله غوږونه او نیول او بیا .... ؟ بیا
په حجره کښې یوه غټه تیګه ... دوړه غټه خدائے مې
دې غاړه نه ُ نیسي خو دَ لسو منونه به سپاوه په دې
تیګه به دَ کلي خلقو دَ لد رسی تپکولې .... حکم او شوچې
دا تیګه جُماګل ته په ملاکښو دئ .... خلورو کسان راپاڅېدل -
دغه تیګه ېې راپورته کړه او جمعه ګل ته ېې په ملا کښو ډ
.... تیګه ډېره درنه وه - جمعه ګل دوړ فریاد و نه اوکړل، خو
دَ خان په زړه ُ دَ رحم اوبه ُ توے نشوې -

بل خوا د جُماګل بسځې تنوی اچولے و ُ - په تادی تادی
لګیاوه سکې کان ېې په تنور کښې پورې کړې وو - هغې سره
دَ جُماګل فکس و ُ - هغې ته پته وه چې سړي سحر چاے هم
نه ُ دي څکلي هغه به اوبه ُ وي - دوړ به اوبه ُ وي نو چې
روتی ودله زر اولپ ُ م - سکې کان ېې را اونړول په دسترخوان
کښې ېې زر زر روتی - شوملې ېې په بټکي کښې واچولې
اوزوے ته ېې اووے چې بچیه په منډه پتې ته څه پلار
به دې اوبه ُ وي ... دې ل دا خبره کوله چې په دې
کښې یو ماشوم په منډه منډه راغلو او دَ جُماګل بسځې ته ېې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووے چې "خان" د جمعه ګل باندې غوږونه نیولي دي او
د حجرې هغه غټه تیکه ټې ورته په ملا سوره کړې ده...
د جمعه ګل بنځې سینې له درز ورکړو - سرتوی سرپسنې ایله
پسنې په شنه منډه حجرې ته په ژړا راغله - فقیر ګل هم
په مور پسې منډې وهلې .... مور او زوے دواړه په
ژړا انګولا په حجرې را ننوتل .... د جمعه ګل تېښ خان
ته منت اوکړو چې "خان" معاف ټې کړه - ماشوم فقیر ګل
ټې ورته په پښو کښې سوملولو چې د دې ماشوم دې ورانو
ورانو کړیکو ته اوګوره چې جمعه ګل معاف کړه .... نو د
خان په زړه کښې رحم را نغلو - د جمعه ګل د تېښ ژړا انګولا
او د فقیر ګل چغې د خان کانړے زړه نرم نه کړے شو - د
جمعه ګل فریاد رو رو په کمډو شو .... فقیر ګل د
پلار سرته ولاړ وو ژړل ټې - داسې ټې ژړل چې ورسره
ناستو خلقو هم ژړل د جمعه ګل تېښ هم ژړل او ورسره
ټې ګرېوان هم سیرې ویرې کړے وو - د سر وېښته ټې
هم په موټو موټو را شوکولي وو - د دې ره د غم نندارې
وه نو .... د خان غصه نه سړه شوه نو ځکه به سړه شوه
جمعه ګل څه وړه ګستاخي نو نه وکړې - د دې ره لویه
ګستاخي ټې کړې وه - او د دې دومره لویې ګستاخۍ
سزا هم د غه ده چې جمعه ګل د دې تیکې د لاندې ساه
ورکړي چې صباله بل دهقان د خان د داسې بې عزتۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو جُرأت اونۀ کړي ..... او چې بې ساعت تېر پد و
نو جمعه کل یوه سلګۍ اووهله اوُ..... فقیر کل یتیم
اود فقیر کل مور کُنده شوه۔

انا لله وَ انّا الیه راجعون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښېمانی

(اسو پلے) ټپر ماسختن وُ۔ شومه دم وه ۔ په تاخ کښې دَشې شمو
ډیوه تته تته بلیده ..... دَډیوې تورو تورو لُوګو
په کوټه کښې دهند وکار جوړ کړے وُ .... شمشیر ډپر
کوشش اوکړو نخو خدائے خبرچې دَ هغهٔ دَستر کو نه
ټوب نن کوم نحو ا تښتیدلے وُ ..... هغه ډپر کوشش
اوکړو چې دَ سپنوی داخبره دَخپلو معزونه اوباسي
..... چې " لاس دې آزاد چې څهٔ کولے شې اوکړهٔ " .....
ډپر کوشش پُې اوکړو چې داخبره هېره کړي دَخپلو مغزو
نه پُې اوباسي نحو ..... خوندپُې اونهٔ کړو ۔ دَ شمشیر په
سینه کښې دَ سپنوی خبرې اوربل کړے وُ ۔ ډپر سوچونه
پُې اوکړهٔ ۔ دَزړهٔ سره پُې ډپرې صلاحکانې اوکړې نو هیڅ
په حساب پُې پوے نهٔ شو چې څهٔ اوکړي ... کومه لار
اختیارکړي .... خودکشی اوکړم ؟ نحو ..... چې په کتاب
کښې په خوابدهٔ خوب اودهٔ ماشومانو باندې به پُې نظر پرې تو
نو ..... خودکشي ؟ ..... زهٔ خودکشي اوکړم ؟ ..... خان
اووژنم ؟ چې دَ خلقو دَ پېغورې نه خلاص شم ؟ نحو .....
دا سړې خولې ماشومان چا ته پرېږدم ؟ ..... دوئ به

(c) ketabton.com: The Digital Library

څهٔ کوي ؟ دوئ به څهٔ خوري ؟ دوئ به بیا په پردو کوڅو
کښې لوغړې وي ؟ دوئ به بیا خپرونه غواړي ؟ ....
نه نه زهٔ خودکشی نشم کولے - زهٔ خپل ماشومان بچی پردو
کوڅو کښې لوغړه پد وته نشم پریښودے -
(اسوپلے) په تاخ کښې بله ډیوه هم هغسې بلیده له - د ډیوې
تور لوګي د سپې بنکارپدل لکه چې د شمشیر د سینې نه راوتې
سایهٔ سایهٔ اسویلي د ډیوې د لوګو سره یوځای شوې
دي ..... هلته د ډیوې باتی سوزیده اودلته د شمشیر
په سینه کښې اوربل وُ - د انتقام اور - د دشمنی اور -
د بغوړ اُور - په شتهٔ جایداد کښې شمشیر د ناداری ژوند
تیرولو - د غه د ناداری ژوند ئې نور نشو تیرولے -
هغه نور ناکام نشو کولے - او د سپفورد ې خیرې چې
"لاس دې خلاص کهٔ څهٔ کولے شې نو ....."
دې خبرې نو شمشیر دې ته تیار کړو چې یا ځان اووژني او
یا د زور په مړ زور کړي او خپله حصه ترې نه قبضه
کړي .... شمشیر د ځان سره کړل دپیل ... "په شتهٔ جایداد
کښې دې زما بچي لوبې تیروي - ولې په د غه جایداد کښې
کنې زما حصه نشته ؟ ولې نشته ؟ نو بیا ؟ په تول جایداد
سپفوردي ولې خپته اچولې ده ؟ زهٔ به ..... خپل حق اخلم -
ان که د سړې بدل وي نو هم - اودلته د روستي پاره په
بوکنوُ نکې خاموشی کښې شمشیر د خپل کټ نه راپاسیدو ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډوډۍ پکښې راوبدې ته او ټوپک پې ښې راوکې ته واچولو۔
..... ماشومان په خوابدۀ خوب اودۀ وُو۔ دَ دنیا دَ حاله
بې خبره ..... دَ خپل پلار دَ ارادو نه ناخبره په خوابدۀ
خوب اودۀ وُو۔ شمشیر په ماشومانو یونظر واچولو....
دَ ماشومانو مور هم ټوله ورځ جاړې وینځلې وې، هغه هم
دَ خان د حاله بې خبره په خوابدۀ خوب اودۀ وه .....
په تاخ کښې بلبدونکې دیوې ته پې یونظر اوکتل - دیوه
په سلګو وه - په آخرنو سلګو ..... او شمشیر ته هم خپله
ساه ځنډ نشوه لښته او رانبکلې سیکاره شوه،
شمشیر داسې محسوسوله چې لکه دَدې دیوې سره دَدۀ ژوند
تړلے دے - دا دیوه په سلګو نۀ ده بلکه دَدۀ ژوند په سلګو
دے - او چې څنګه دا دیوه په سلګو سلګو کښې مړه شي دغسې
به زۀ هم په سلګو سلګو کښې مړشم - .....
نو زۀ ..... ؟ زۀ پښتون یم - زما په متو کښې زور شته -
زۀ به دا سې په آسانه ټوره دال نۀ غورځوم - په سلګو
سلګو کښې مرګ به زما دَپاره پیغوړې شي ..... زۀ یو دَ
سپینو پیغوړې لمبه لمبه کړم نو صباله به زما بچي دَ ټول
کلي پیغوړې څنګه اوزغملے شي - نه نه زۀ خپل بچي دَ
پیغورونو په سومبو سُوري کپدو ته نشم پریښودے - کوم
څیز چې زۀ دخپل ځان دَپاره غوره نۀ ګڼم هغه څیز څنګه
خپلو ماشومانو ته په میراث کښې پریږدم - ځم چې دخپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمنې نه د سپګو ډېغور داغ د توپک د شپلۍ نه
به وتې کولی والوځوم څم‌چې د سپورې په سرو وینو
دخپلې لمنې داتوردا غ د توږ نه سورکړم .... سور داغ
تک سور لکه سورګلاب (خندا) شمشېر دکسکې اونصرت نه
ډکه خندا اوکړه او لاړو د کوڅې نه اووتو۔ د تېږو تک تور
خادر په تهول کلي را نحوی ۇ۔ یوه یوکنوۇنکې خاموشي وه۔
لکه‌چې د کلي تهول خلق د مرګ په نوابده ځوب اوده ووۇ ۔
سپي هم تهوله شپه د غپېدو نه پس په بهوساړو او د
پلا پې په سنګرونو کښې اوده ووۇ ۔ شمشېر په ټند و ټند و
قدمونو کوز کندي ته روان ۇ ۔ په زړه کښې پۍ د انتقام
اوړپه قدم قدم لمبه کېدو ۔ د زړه ځوکت پۍ تېن پدو ۔
نبضونو پۍ تهوپونه وهل ساه پۍ لنډه لنډه کېده او
پرې څه وخت شمشېر خپل منزل ته ورنږدې شو ۔ د سپو
د کورلویه دروازه ورته ښکاره شوه نو د ټوپک داوبدې
نه راکوز کړو ۔ جارچۍ ودله دک کړو چې ..... په دې
کښې د ننږدې جمات د مناروله د لوئ الله د لویې کلیمه
الله اکبر په لاؤډ سپیکر کښې په تهول کلي کښې غوره شوه،
مُلا د سحر په بانګ وپلو شروع اوکړه شمشېر پښه نیولې
شو ۔ خدائ خبرچې ولې نن د سحر بانګ د شمشېر په زړه کښې
یو نوے طوفان راپورته کړو ۔ نن نو د سحر بانګ دهغه دنیا
بدله کړه ..... ټوله غوږ بانګ دے ټوله زړه راکښونکے

(c) ketabton.com: The Digital Library

آواز دے - ملا بانګ وټلو او شمشیر ډخپلو احساساتو په
سینه لاهو وه ..... نو خدائے خبر چې څه چل وه چې نن دے
بانګ شمشیر په دې حقیقت باندې پوهه کړو چې دا دُنیا
فاني ده - ډ دنیا ژوند د شمشیر څوورځې دي - ډدې دنیا
هرشیئ فاني دے - دا هرڅهٔ په ډانسان نه دلته پاتې شي -
دوه لاس او دوه پښې به تر پې نه روان شي خو ډدې باوجود
هم ځنې ځنې انسانان ډحرص په خړ سپلاب کښې لاهو
شوي دي - ډدې باوجود هم یو انسان راپاسي اود بل
انسان په مړه چاړهٔ راکاږي - یو رور راپاسي دبل رورډ
چې ډ خوښې نه نوې د اوشوکوي یو رور راپاسي ډ بل
رور سینه ډ توپک په کولی غارغارکړي ؟ څومره ظلم
دے ؟ څومره زیاتي ده - هم ډ ځان سره او هم ډخپل بال
بچ سره ..... د شمشیر زهٔ ویړې اونیوو ..... رپندے پرې
راغلو - هغه زهٔ چې څهٔ شیبه اګاهو ډ نفرت او انتقام
په لمبو ځړغندې شوې وهٔ - د سحر بانګ هغه لمبې مړې
کړې هغه اور ټې ـ یخ کړو شمشیر خپله اراده بدله کړه ...
نه نه زهٔ به هیڅ کله دا جائیداد دپاره ډ دورې سینه
کښې ډ توپک کولی سره نهٔ کړم - زهٔ به هیڅ کله خپله
تورسرې ورنه ارکنده نهٔ کړم - زهٔ به هیڅ نې خپل
وریرونه په لاروکوڅو کښې لوڅې وتلے ورنکړم - خپل
دے کهٔ زما بچې نهٔ وي، خپل دے کهٔ زما په جائیداد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مشر رور قبضه کړې ده ، ورور څوک دے ؟ زما رور دے
کنه ؟ د رور بڼځه څوک ده ؟ هم زما بهابي ده کنه او د
سپفور بچي هم زما بچي دي کنه - رور زما رور دے - زما
وينه ده - زما مټې دي - نو ..... خپله وينه هم څوک
په خپله تويوي - خپلې مټې هم چرې څوک د خپل ځان نه
پخپله پرې کوي ؟ ..... نه نه داسې نه شي کېدے - داسې
به هېڅرې اونه شي - زه به هېڅرې داسې اونه کړم .....
سپفور دمزکې آمدن څه ټول خو پخپله کېده کښې نه
اچوي - په خپلو بچو او خپلې بڼځې باندې ټې خرچ کوي -
نو ..... اے ناپوهه شمشېره د سپفور اولاد کښې ستا اولاد
نه دے - د سپفور د اولاد خوشحالي کښې ستا خوشحالي
نه ده ؟ ..... خپر دے که سپفور زما د بچو د ځولې نه
نورې راشوکولې ده ؟ هغه ته به ځان په دې نه نبکاري -
خو زه ؟ زه به هېڅ کله د سپفور ماشومان پرې دوکه خو
کښې لوغړې وته پرې نه ږدم ..... توبه خدايه توبه د دې
ناپاکې ارادې په سوچ مې غاړه مه نده وئ - اے لويه خدايه
شکر دے زما زړه کښې د انتقام اور دې په خپل فضل سره
یخ کړو ..... خم خپل کورته واپس خم - خپر دے زه به
محنت مزدوري کوم او د خپلو بچو پالنه به کوم - څه د هر
چا جائېداد دونه خونه وي - زه به دا اوګنم چې زما جائېداد
هدو ؤنه - زه دومره پې همته خونه يم چې کنې د خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بچو دپاره به روزي نشم پيدا کولے - شکر دے په صورت
روغ يم شکر دے روغ رمتيم - محنت مزدوري به کوم اوحقه
حلاله روزي يه بچو له راوړم - او اوس .....؟ اوس څم چې
په جمات کښې نمونځ اوکړم او دلوئے خدائے نه بخښنه اوغواړم
شمشير د سپغوړي دکوټې نه واپس کيدو چې په دې کښې
هغه په قلبې پسې راروان د ځپلې کوټې نه را اووتو او څه
وخت پکې چې شمشير توپک په لاس اولېدو نو پوئے شو چې
د شمشير څه ارادې دي - نحو .... شمشير زر توپک اوکې ته
واپولو او ورمنډې پکې کړې - سپغوړي ته ورترغاړه وتو او
په سلګو سلګو کښې پکې ورته توله قصه تېره کړه سپغوړي
هم شمشير له کلکه غاړه ورکړه او په رټو رټو پکې اوژړل...
قلبه پکې راستنه کړه - شمشير پکې لاس نيولے کورته راوستو - او
چې پکښه غرمه کيده نو پکې کر په پولو پټو پرے اپښے وه .....
د سپغوړي د مزکې نه پکې د شمشير حصه بيلوله - او خلق.....؟
خلق حق حيران وو چې دا څه وو او څه اوشو - ؟
نحوا ے دونې حيرانېدلې مه - د انسانانو په سينو کښې خدائے
پاک د غوښې زړونه پيدا کړي دي - د غه د غوښې زړونه
نرمېږے هم شي - د غه د غوښې زړونه پستېږے هم شي - په
دې زړو نو کښې الله تعالیٰ مينه محبت هم پيدا کړي دي - نحو
کاش چې مونږ د غوښې په دغه بوټۍ کښې په ځپل صبر او
ځپلې حوصلې سره د مينې او محبت اوده جذبات راويښ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان چې مونږ ډډه وهو په ځای دګوړې نه کار واخلو چې
مونږ په خپل عمل سره یو ظالم په خپل ظلم او یو زیاتي خوړ
په خپل زیاتي پښیمانه کړو - په خپلو ناړامو ټې نادمه کړو -
په خپلو بدو ټې شرمنده کړو -

خواږه رونړو زمایږه خبره ډخپل ذهن پسکې پوره
اوتړئ - زمایږه مشوره دخپلې لارې مثال کړئ نو بیا اوګورئ
چې ستاسو ټولې کړنې آسانې ې اوکنه - ستاسو ټول نفرتونه
په مینې او محبت باندې بدلیږي اوکنه - ستاسو ټولې دښمنۍ
په یوې ښوبې درنې او نه شلیدونکې ورورولۍ باندې
بدلیږي اوکنه - اوهغه مشوره داده چې

اے رونړو ډهرقدم ډېورته کولونه آګاهو ډ هغې
په انجام باندې فکر اوکړئ - کۀ چرې یو قاتل په دې
خبره په سره سینه سوچ اوکړي چې ډهرقتل انجام ډ
پهانسۍ تخته ده - ډهر قتل سزا دوزخ دے - نو زما په
خیال چې هیڅوک به قتل اونۀ کړي - دغسې ډهر غلط
قدم انجام شرمندګي - رسوایئ اوپښیمانې ده نو بیا ډپښیمانه
کیدو نه څۀ فائده - هغه ډرحمان بابا خبره چې

تیر ساعت په مثال مړے ډ لحد دے
مړي چا دې ژوندي کړي په ژړا

☆ ☆ ☆

(c) ketabton.com: The Digital Library

"انتقام"

(اسو پلے) ژوند ..... روژوند .... یوڅو ورځې ژوند .... دَ شمپر یوڅو کھرې ژوند .... دا ژوند کۀ د پرتو بڼه دے نو په ځنې ځنې حالاتو کښې د پرتو تریخ شي ..... سره دَدې ظاهري رنګینو - سره دَدې دومره هنګامو - په حقیقت کښې ژوند تریخ دے .... دا بیله خبره ده چې مونږ خپلو ځانونو له تیر ورکو و - خپلو زړونو له دھوکه ورکوُو - په زور په ژوند کښې هنګامې را پیدا کوُو - رنګینۍ را پیدا کوُو - ګنې حقیقت دادے چې ژوند تریخ دے .... شته دَدې دنیا په مخ کښې یو انسان دا سې هم چې د هغۀ په زړۀ به څۀ غم نۀ وي ؟ دَ هغه په زړۀ کښې به څۀ ارمان نۀ وي ؟

هر څوک ناقلاره دي ...

غریب ناقلاره

امیر ناقلاره

کوندۀ ناقلاره

تور سپي ناقلاره

دَ اولاد خاوند ناقلاره -

بې اولاده ناقلاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په مخ هرڅوک ناقلاره دي - نو بیا ژوند تریخ شوکنه!
په دې تریخ ژوند کښې ځنې وخت داسې حالات راپیدا شي
داسې واقعات راپیښ شي چې ژوند زهر شي کنده پرشي -
جماله بیوې یاده شي - بنډۍ مې یاده شي - هغه سروهلې بروهلې
جماله هغه لپونۍ سپېلنۍ جماله - هغه چې هروخت به اوتره اوتره
وه - هغه چې هروخت به لکه د پارې ناقلاره وه .... ولې؟
رونې د ولې جواب دې درونه دے - دې پرېږدکنو ونکے دے -
د ولې جواب خود انسان په زړه کښې پرهرونه جوړوي نو
بیا .... ؟ بیا به درته زړه څه اووایم چې جماله ولې داسې ناقلاره
وه - ولې داسې لپونۍ سپېلنۍ وه - ولې ټې شوندې و داسې
پوستکي نیولي وو .... تاسو ته نه ده معلومه چې د جمالې په
زړه کښې اوربلبد و اود اورد غولمبو د هغې په شوندو و
پاروونه جوړ کړي وو - جماله د انتقام په اورکښې سوزېده -
د هغې په زړه کښې د انتقام اورپه غرغندو وُ ---- او انتقام
... د چا نه؟ دیو داسې څیز نه چې هغه خبرې نه شوې کولے -
د د غه څیز د جمالې د شوندو و په پاپړو څه کار نه وُ - نو
بیا هم جمالې بس د یو سور په څېښت د د غه ېې زبانه څیز
نه داسې انتقام وا خستو چې د دنیا د پاره ټې یو مثال پرېښود -
څه راوو په جمالې .... چې ستاد اقدام کې نه خودکشي وه -
ستاد انتقام کې ګناه وه ... نه نه زه ستاد قدم ته، د
انتقام ته خودکشي نشم و ئیلے - تا خودکشي نه ده کړې -

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالې ببو ځودکشي نۀ ده کړې - جماله ځو شهیده ده - شهیده - ځکه
چې هغه مور وه - هغې داهرڅه ډسورولی ډ جذبې نه ډډ پرې
مجبورتیا ډ کبله کړي دي - ډ زوئے .... ډ زلمي زوئے ناکهاني
سړک ډ هغې دماغ مفلوجه کړې وه - هغۀ ټې پوښې کړې وه ...
ځوک څۀ خبر دي چې دیوې مورپه زړۀ کښې ډ اولاد دپاره ډمینې
او محبت څۀ جذبات وي ځوک نۀ دي خبر چې یوۀ مورپه خپل
اولاد څومره مئینه وي ..... او چې ځوک نۀ دي خبر نو را دې
شي ډ جمالې ببو د لپونتوب نه دې ځان خبر کړي - ډ هغې په انتقام
دې ځانونه پوئے کړي ، او بیا دې دا فیصله اوکړي چې ډهغې
دا انتقام کښې ځود کشي وه ؟

جماله ! زمونږ د کلي یوه سپین سړې بوډې - زمونږ ډ کلي یوه
غیرتي پښتنه بوډې - ډ ډغې بوډې زلمے زوئے وۀ چې
لونګ ټې نامه وه - رونې ډ لونګ دژوند قصه به درته نۀ
کوم - ډ دې خبرې د کولو هم څۀ ضرورت نشته چې لونګ
مورځنګه لوئے کړے وۀ - په څۀ شوا خون ټې لوئے کړے وۀ - جمالې
ته لونګ په غېږ کښې یتیم پاتې شوے وۀ - او ډ خپل کونډتون
دا ۲۵ کاله دې صرف د لونګ په ډاډ تېر کړي وۀ - پرډې
خدمتونه ټې کړي وۀ - په دې طمعه چې لونګ به مې خدائے
لوئے کړي - اوزما تول ارمانونه به اورژوي .... ډ جمالې
په زړۀ کښې ارمانونه توت په قبر پراتۀ وو - او کله کله به
چې ځان له ناسته وه نو ډ ارمانونو تنسته بوده به ټې را ډاډ وله

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یوه ورځ هم دا سې د تصور اتو په دنیا کښې د ورکې جمالې ترغوږو دا آواز دا غلو ، لوتک په سیند کښې ډوب شو" .... دې آواز د جمالې دنیا د ستر کو په رپ کښې درې ورې کړه۔ د سور دیاره دا آواز د شین آسمان تند رڅې په جمالې راګذار شو ۔

رونې ا زړۀ درته د جمالې د هغه ېې واره ېې چغو۔ هغه د لېونو په رنګې ترکوره او ترکوڅې لېونۍ لېونۍ منډې هغه ېې په مخ سر وهلو ېې را باندې کړې ۔ هغه ېې ګریوان ېې څیري ویرې کړو ۔ هغه ېې د سر ویښتۀ ېې په موټو موټو او شوکول ۔ دا ټوله نقشه درته په الفاظو کښې نشم بیانولے ۔ ځکه ېې ما سره دومره درد پدا لي الفاظ نشته ېې د هغې د سپېس و سپېس و کوکارو نقشه پکښې را ځای کړم ۔ ما سره دا سې په غم لړلي الفاظ نشته ېې د جمالې غم ته ېې وا غوندم ۔ ما سره دومره حوصله هم نشته ېې زړۀ درته د هغه وخت او هغه موقعې حالات په زور زېر تېر کړم ۔

یو زړۀ جمالې ته اووے ېې را شه تهۀ هم سیند ته ټوپ کړه ېې د زړو سره ستا هم د لاش هډو پته او نهۀ لګي ۔ ېې د لونګ سره ستا غوښې هم د سیند کبان اوخوري ۔ ېې مور او زوئے دواړه په یو رنګ مرګ مړۀ شو ۔ نو جمالې د زړۀ ښه ټپوس اوکړو ېې زما دا عمل به د لونګ سره د مینې او هم د رد دیاره ګڼي د اظهار حق ادا کړي ؟ او دا حق کهۀ ادا شي نو زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه ئې پښې چې د انتقام کوم اور بلېږي دا به ئې سوچ شي ؟ نه دا اور دا سې نه سړېږي - دا اور په صرف د انتقام په ذريعه سړېږي - اوس ... زهٔ دې کلي د خلقو په مخکښې قسم خورم چې زما لونګ په اوبو کښې مړ شوزهٔ به پس له دې نه تر مرګه پورې د اوبو څاڅکے د حلق نه ټېرنهٔ کړم .... جاپلي قسم اوخورې - او دَدې قسم نه پس دَ لونګ مور دَ اوبو کټورے شونډو ته نزدې نه کړو - ورځې تېرې شوې ، هفتې تېرې شوې خو د جاپلي د حلق نه د اوبو څاڅکے تېر نشو - ژبه ئې دا سې اوچه وه لکه لرګے - لکه دَ سادرين لُوټه .... آخر ترکومه پورې - خلقو هر کوشش اوکړو چې جاپلي يو ګوټ اوبه اوڅکي خو جاپلي نه دَ چا منت منلو اونهٔ زاري ..... آخر تر کومه پورې ... ترکومې پورې به غمژپلې مور دَ تندې مقابله کوله ترکومه پورې به دَ خپل قصد پوره کولو د پاره دَ ژوند سره په پرزولو وه - آخر هوصلې جواب ورکړو - دَ حلالتو د مقابلې د پاره توان ختم شو - د زنکدن علاج ئې شروع شوې - جاپلي حق ته ستر ګې اونيوې نو په دا سې حالاتو کښې، دَ مالټ پوچې زنانه دَ اوبو جام دَ جاپلي شونډو ته رونيوه ..... خو دَ لونګ مور د اوبو جام له تېله ورکړه - او په ستر ګو ستر ګو کښې ئې دغه بنځې ته اووې چې ..... زما په غېږټ پورې خندا مهٔ کوه زما دَ انتقام په لاره کښې اړېکې مهٔ پېدا کوه ..... پر پښ ده چې زهٔ خپل قسم پوره کړم - پر پښ ده چې زهٔ خپل انتقام واخلم .... او چې خو لحظې نورې تېرې شوې نو جاپلي خپل قسم پوره کړو - جاپلي خپل انتقام پوره کړو - مرګ له غاړه غړۍ ورغلهٔ خو څاڅکے اوبهٔ ئې دَ حلق نه ټېرې نهٔ کړې - او هغې د اوبو نه د خپل لونګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدل واخستو -

(اسو پلے) اے دَ میانه وزرا منوځه پوے شوی ؟

دَ مور مقام درته معلوم شو ؟

دَ مور زپهٔ درته معلوم مه شو ؟

لږ په خپلو کړ پوا نو نو کښې سرونه ښکته کړئ اود خپل هغې عمل جائزه واخلئ کوم چې تر صبا زامن دَ میانه و سره کوي -

اے دَ ځوانۍ په نشه مستو زلمو تو مه کوئ کوره دَ مور سره ضد ونه قصد ونه مه کوئ - مور مه خفه کوئ - مور مهٔ زړوئ - دَ مور د خفګان سره به درنه الله خفه شي دَ مور په زړه باندې عرش په لړزان شي .... دَ مور د پر لوئ مقام دے د پره لویه درجه ګڼې ده - دَ کومې مور دَ پښو لاندې چې جنت وي نو دغې درجه او مرتبه ګڼې دهر چا نه اوچته نشوه .... ؟ مور د پره مقدسه هستي ده - او ددې مقدسې هستۍ عزت او احترام په هر اولاد باندې لازم دے - بلکه فرض دے - او کوم اولاد چې دا فرض ادا نهٔ کړو نو خپل آخرت ځپې خوار کړو - خپل ځان ځپې دَ دوزخ د ملبو حقدار کړو -

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

(اسوپلے) روستے پاروُ - مُلا لا بانګ نهٔ وُ وېلے - ټول دنیا په خوابِ ځوب اوده وه .... چُپه چُپیا او بوګنوونکې خاموشي ..... نهٔ د سپوغیاں اونهٔ د چا چغو آواز - کله کله به د یو نیم چرګ آواز په دې خوشي بند یاکښي تر لرې لرې پورې غوږ شو اوزما د ویرې نه غوږ ووس زړګے به په ځهٔ قدرې راغونډ شو .... د اوبو وارې وُ - یُوم په اوګه پښي ابله پښي تند تند پتې ته روان وم - لا د راته سمه نهٔ ښکارېده - په خپل دلیل تلم ... چې لوېې اډیرې ته اورسېدم نو ..... څه فریاد غوندې تر غوږ و شو .... او فریاد .... زړهٔ بوګنوؤ نکے فریاد - د پښو لاندې نه مې مزکه اوتښتېده - زړهٔ مې په درزېد و شو - په ځائے اودرېدم - کلیې مې په ځان چُف کړې - بابا کان مې را اولرزول - په دې اډیره کښې زهٔ پخوا عالم هم څوځلې ویرېدلے یم - دا د پره درنه اډیره ده - دلته غیب د پرزیات دي .... ځکه نو چې ما فریاد واوُرېد و نو رېښدي واخستم - د کرکټې شاته کښېناستم او غوږ ونه مې د فریاد په لُوړي اونیول ..... فریاد .... د بتګې فریاد معلومېد و د زړهٔ دننه راوتے فریاد ..... په هر فریاد کښې بې شمېره طوفانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکارېدل - ما دا سې محسوسوله چې لکه په دغه وخت کښې د اډيرې کانې يو ټي وُنې غنې هر څهٔ په فرياد وُو - دا سې معلومېده چې لکه شپه دا فرياد نور نشي زغملے نو ځکه دا سې په منډه منډه مخ په وړاندې روانه ده اوُ د صبا ستر که د دې فرياد د اورېدو د پاره په بوګنډ و نکو قد مونو رو رو سا ينو لې را روانه ده .....

زه هم هغه شان غلے ساه را ښکلے د کړکنې شاته ناست وُم - ښهٔ ساعت ټېر شو - رنړا رو رو را خورېده - په خواوُ شا جاتو نو کښې د سکر بانګو نه شروع شول - خو زما په ښنو کښې لا هغسې دم نهٔ وُ ..... چې رنړا ښهٔ را خوره شوه نو رو رو په آرام آرام د فرياد په لوري روان شوم .... فرياد اوس کم شوے وُ. څهٔ کومې چې د يو قبر د پاسه يوه ښځه په سره جوړه کښې چې لاسونه ښنې ټې په ښکرېزوسره وُ ټوره وره پرته وه. زړهٔ مې يو ځل درز اوکړو. په ستر کو مې تيارې را غله ..... دا؟ دا خو د شيرين قبر دے. د ځوانې مرګ شيرين - د نيمې خوا شيرين - د سور پلار د اکې يوزوے شيرين - هغه شيرين چې تېره شپه ټې د وادهٔ ډولې ر کور ته راوړلې وه - چې سور پلار ټې په وادهٔ د ځپل زړهٔ ارمانونه رژولې وُو .... هغه شيرين چې د جمالې د يو نظر کتو د پاره ټې په کلونو انتظار کړے وُ ..... نن هغه شيرين د جمالې د يو نظر کتو نه مخکښې په دې خوشي بيابان کښې د خاوړو د دې څلي د لاندې په خوابدهٔ خوب اوده دے - ما ته سمدستي د شيرين د وادهٔ شپه را په مخکښې شوه - څومره خوند وُ د شيرين په وادهٔ کښې .... څومره په خوشحالۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالۍ سوۍ شیرین ډولۍ راوړلې وه او بیا دوارۀ په شپه
هغه ترتپر ما سخته پورې شیرین په ځیرکتیا ډ دوستانو سره
ټومره خوند تاک ګپ لګولے وُ - او بیا موښ هغه کورته په تلو
مجبوره کړو - چې ځه ځوک یه ستاپه انتظار کښې وي .... شیرین
سُسکے غوندې شو او کورته روان شو - په ټُند و ټُند و قدمونو
..... ډ هغه کورته ډېره ټاډي وه - ډ هغۀ په زړۀ ډېرې خبرې
وې چې جمالي ته ئې کول غواړتل - ځۀ ګیلې هم وې او ځۀ مانې
هم - ځۀ وعدې هم وې او ځۀ لوظونه هم - ډېرو خبرو - ډېرو
سوالونو او ډېرو ټینګسونو ډ هغه په زړۀ کښې دغ دغ پیدا
کړے وُ - هم په دغه سوچونو کښې هم په دغه فکرونو کښې ډ جمالي
ډ دیدن نوبۍ ټلوسې ئې په زړۀ پورې ځُنځۍ نیولے روانې وُ، چې
شیرین خپل منزل ته ورنږدې شو - چې خپلې کوڅې ته ورنږدې شو -
نو ناڅاپه نه درې وزې اوشوې - هغو په وړومبۍ وز شیرین پرځې
راپرپوتو - بیا پې ډ زړۀ په سر لګیدلے وُ - ډ هغه زړۀ په سر چې
کوم ډ چا ډ دیدو ډ پاره ناقلاره وُ - چې کوم په دغه وخت کښې ډ
مینې محبت و جذباتو ته لبریز وُ، ډ هغه زړۀ په سر شیرین اوښکیدو -
اوچې ډ ځُنځۍ خلق ورسېدل نو هغه یوه آخرنۍ سلګۍ اووهله
او په دغه سلګۍ کښې هم ډ هغه په شونډو و د جمالي نوم وُ - .....
شیرین سا ورکړه - ډ زړۀ خبرې په زړۀ کښې پاتې شوې - نۀ ئې
ډ جمالي څخه اوپدو او نۀ ئې ورته د خپل زړۀ خبرې اوکړې .....
ډ شیرین مور لکه ډ پیونو نامنډې کړې - پلار ئې سرتور سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پښې ابله پښې داغلو .... او ..... جاله ؟ جاله هم په سره
مجوړه کښې پښې ابله پښې او سرتور سر د شیرین سرته ولاړه وه
د جمالې سټن په مزکه پروت ؤ په مرګ ځې هم په شونډو سکانوره
وه - لکه چې جمالې ته وائې چې " اے نادانې پېغلې خفه کیږه مه -
په دنیا کښې د هیڅا ټول ارمانونه نشي پوره کیدے ..... دغه
یو ارمان موبس ؤچې پوره شو - او ته په سره دولې اوسره
جوړه کښې زمونږ کره راغلې - او نور ..... ؟ نور ملاقات به په
هغه جهان کښې کوؤ - کوم ځائے چې نه غم شته او نه مصیبت -
کوم ځائے چې نه قصد شته او نه حسد - کوم ځائے چې د دوومېنو
ترمینځه ټوک رپو الونه نشي وهلے" ..... جاله غلې و لاړه ود ....
ټول کلي د ځوانې مرګ
شیرین په ډاکهانه مرګ د غم اونسکې تویولې - خو جاله غلې وه -
د مړکې غږ ختو خو د جمالې نه .... دهغې په سترګو کښې اونسکې نه
وې ..... حیرانه وه چې دا څه ووشول ؟ دا زه کوم ځائے
وم - کوم ځائے ته راورسیدم او په کوم ځائے کښې پاتې شوم..
رو غوندې په مزکې کښېناسته - د شیرین په وینو لړلے سرې په
خپل پټون کښود و - کونګه سونګه کښېناسته ..... پکارده چې
په دغه وخت کښې جمالې په رتو رتو ژړلے وے - پکارده چې د
شیرین په وینو لړلے څخ جمالې په خپلو رنو رنو اونسکو وینځلے
وے نو..... د جمالې په سترګو کښې چې اونسکې نه وې نو ځکه هغې
ژړلے هم نشو ..... او چې څه وخت شافې ببو اوده چې جاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېره ده، دوهره سپېره پرې دوې سره د شیرین د پاره دود اوښکې
هم نشته .... د جمالې په زړه تیاره راغله ... یوه تېره کېږکه
ې اود هله او بې هوشه په شیرین راپرېوته .... د شیرین
مور پلار ناوے جمالې دلاس پښو نه اونیوه او یو ځواته کت کښې
ې ور واچوله -

رونې! دېر د غم ساعت وُ .... سمه د قیامت شپه وه -
صباله ماځیګر چې کېږ و نو د شیرین جنازه پورته شوه - د ځوانې
مرګ شیرین جنازه - د مور پلار د اکې یوزوے جنازه - دیوې شپې
دزلمې جنازه .... مور پلار په وزه نحوله ژړل - هرچا ژړل -
ټول کلي ژړل - نو جاله .... ؟ جاله هم هغسې ګونګه سونګه وه -
جنازه پورته شوه ... شیرین خاوروته روسپارلے شو .... قبر
ې بور شو او هم هغه د واده ځهړې په قبر او غورولے شوه ....
خلق دلګیں زوړ ند سرونه کلي ته واپس راغلل -

او اوس ....؟ اوس د اهغه دیوې شپې ناوې جاله ده چې بېګاه
ې ټوله شپه د شیرین په قبر ټېره کړې ده - زړه ورروان شوم -
ماوے چې راپورته ې کرم او ورته اودېم چې اے د اکې "یوې شپې
ناوې" څه بس دے کورته لاړه شه -

"مرې چا دې ژوندې کړې په ژړا"

نو چې زړه ورنزدې شوم نوجالې لکه د لپونو د قبر سره خبرې کولې
.... "شیرینه - بې وفا شیرینه! دوه خبرې دې هم راسره او
کړې او لاړې - دا وه ستا هغه مینه؟ دروغژنه چې مینه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا للے نشوه نولا څې دې څه ډله کولې ؟ بې وفا دومره ځوبه را ښکاره شوے وے چې د وادهٔ په څېرو کښې خوښي ليدلے قدرل وے نيمه خوا زلميه دا سې زړ سوره شوې - زهٔ سپېره دې چا ته پر پښودم -

شيرينه ما خو د ځان سره د ارمانونو يوه لويه دنيا راوړلې وه - ما خو ځان له د ځوشحالو يولوے محل جوړ کړے ؤ - بې وفا څنګه دې دستر کو په رپ کښې زما د ارمانونو دنيا ورانه ويجاړه کړه -

شيرينه ! يو دوه خبرې راسره اوکړه صرف دوه خبرې چې دا زهٔ ځې په لږ غوندې ډاډه شمې - ستا دې دځيل وادهٔ په دغه څېرو قسم وې کوې چې اوس ستا په قبر غوړ پدلې دي - ستا دې زما د پښو لاسونو په نکرنو قسم وي شيرينه چې دوه خبرې راسره اوکړه - دوه خبرې - دوه .... جمالې يوه سلګۍ اووهله اود سلګۍ سره ديوې شپې ناوې ځه ځه وه - اوچې اوس کتل نو په ښوکښې ئې دوه غټې غټې اوښکې لکه ملغلرې اوښان وې - (راسو پلے)

رونې ډېره درد ناکه نندارې وه - زهٔ ځې غوښتل چې په چغو چغو اوژاړم زهٔ ځې غوښتل چې لاړشم شافۍ ببو راولم او ورته اوښايم چې جمالې د ستر کو ته نهٔ وه - راشه اوکوره د جمالې د ستر کو نه اوښکې راتوې شوې دا سې اوښکې چې ټوله اديره ئې اولړزوله ، دا سې اوښکې چې قيامتونه پکښې پټ وُو -

(c) ketabton.com: The Digital Library

چپې

لکه چې نن سبا په غوږنګ وُ - شل کاله وړاندې
چې کوم سپلاب راغلے وُ اودکوم سپلاب یوې چپې چې ملا له
ډُکان سره راوړلې وه - لکه چې هغه سپلاب نن د هغې په
سینه کښې بهېدو اوُ د سټرکو نه ېُ روان وُ -
د دوُو میاشتو ماشوم ناجوړه زوئے د ملالې په غېږ
کښې پروت وُ ژړېدو - د دې پرساعت نه ېُ اوچې سلګۍ
وهلې نو اوس د اسې غلے شوے ځوندې وُه ملاله نهٔ د ځان
د حاله خبر وه او نهٔ د زوئے د حاله - په مزکه ېُ پرلت
وهلې وه اوزوئے ورته په غېږ کښې پروت وُ - د ملالې کړېوان
پرانستے وُ - بېس سر - خېر نه ځمنه - د اسې معلومېده چې
لکه د ملالې کړېوان هغه زُول پرانستے وي - کوم چې د
سکرې راسې د هغې په سینه کښې الوتو - خدائے خبر چې په
هغه خبره کښې څهٔ وو کومه چې کلدېن نن سکر هغې ته
کړې وه - اوکومه به چې کله هم هغه ملالې ته اوکړه -
نو د هغې زړهٔ به ېُ ناڅاپه رهکړو - د هغې دنیا به ېُ تباه
کړه - باران - سیلې او طوفان به را غلو او د ملالې د
سټرکو نه به روان شو - د ملالې قرار - صبر او هغه ځواک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپره تسلّي کومه چې د ماشوم زوے پـه وجه دهغې زړهٔ
ته وه - هغه هرڅهٔ به د ستر کو په رپ کښې په طوفان
کښې لاهو شو - نو کمل دین د هرڅهٔ نه بې پروا د افیمو
په نشه کښې نیم ویخ او نیم اودهٔ وُ - هغه دهیڅ نه
نهٔ وُخبر - کمل دین موچې وُ - په کلي کښې به پُ د زوے پیژار
مرمت کولو - د افیمو نشې د هغهٔ نه په خُوانه خواښې
کښې بودا جوړ کړے وُ ..... ملاله په پغلتوب د
کمل دین د شکي طبیعت او سخت مزاجې نه خبر وه - اوکله
کله به چې د کلي پېغلو د کمل دین د سخت طبیعتې ذکـــر
ملا پې ته اوکړو نو هغه به ورته مُسکې شوه او
جواب به پُ ورکړو چې خپل دے د وادهٔ نه مخکښې هر
زلمے دا سې وي او چې وادهٔ اوکړي نو بیا .....بیا به
کهٔ خپرې هرڅهٔ سم شي ..... او د وادهٔ نه پس څهٔ
سوده کمل دین سم دم وُ .. د ملا پې سره پُ د پرښهٔ تعلق
وُ نو رو رو هغه بیا په زړهٔ لاړ روان شو سپکې سپورې -
ستغې خبرې اورتیل - هروختې په نهٔ څهٔ خبره بدې
ردې وئیل د کمل دین عادت شو - او یوه ورځ خو پُ چې
ملاله په نهٔ څهٔ خبره راګیره کړه او وې وهله نو د کمل دین
په دې زیاتې د ملا پې زړهٔ ته لویه صدمه اورسیده ...
او بیا دا څهٔ یوه ورځ نهٔ وه بلکې وهل او تهکول د ملا پې
تقدیر شو - دې ټولو ناراموتـه ملا پې غاړه اینبودلې وه -

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هرڅهٔ هغې زغمل نو ..... یو داخبره ؟ دا خبره هغې
نهٔ شوه زغملے دا هغې نهٔ شوه برداشت کولے .... هغې دا
مثله چې هغه په ماشوم والي سیند کښې، د سپلاب یوې
چپې د ځان سره راوړلې وه - نو دهغې دا یقین وُ چې
هغه .... د هغه" نهٔ ده څه چې کلدین وائي .... ملالې د
کلدین داخبره نهٔ شوه ورپه سے - او هرکله به چې هغه
ملالې ته داخبره اوکړهٔ نو د ملالې په د خپل ځان نه هم
زړهٔ توری شو او د کلدین نه یه هم ورله کړکه وړغله .....
په دې اکښې شک نشته چې د ماشوم د پیدا کېدو نه پس د
هغې مینه اوس تقسیم شوې وه - د کلدین زور زیاتے ځې د
ماشوم روئے په مینه کښې را نغښتلې وه - نو د دې باوجود
هم د کلدین داخبره نهٔ د هغې دپاره بنهٔ وه نهٔ د کلدین
دپاره او نهٔ د هغوي د ماشوم بچي دپاره بنهٔ وه .....
هرڅوکه د ملالې د کلدین سره هغه هومره مینه نهٔ وه نکه
چې یخوا وه نو ..... بیا هم خاوند نو ځې وُکنه ؟ ملالې نهٔ
غوښتله چې خاوند ورته څهٔ داسې خبره اوکړي چې هغې له
پرې د خپل ځان - خپل خاوند او د خپل ماشوم زوئے د رې
وارو نه کړکه ورشي - نو هغه بې وسه وه ، هغې خاوند
نهٔ شو منع کولے - ملاله به د کلدین نه دومره ویرېده چې
د هغهٔ په مخکښې به ځې په زوره ساه هم نهٔ اخستله .....
نن سکر هم هغه چې د کوره وتو نو به نهٔ څهٔ خبره ځې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملا پې رابانديې کړې ښځه ډېره اووهله اوپه ټلوکښې ډې د
ريږې غوتې پې تپره لهجه کښې اووے "حرامونې" اود
دې ټکې په اورېد و د ملا پې په زړه هغه تيارۀ راغله
کومه چې ديو طوفان د راټلو نه اول راځي .... کلدين لاړو
دکوڅې نه اووتو - او ..... طوفان راغلو .... سپک ب
راغلو - کوم سيند چې د ملا پې په سينه کښې غورزنګونه
وهل هغه د ملا پې د ستر کو نه روان شو .... چيچې ډې
وهلې ..... د سحر نه ماځيګر شو نو طوفان دکمېد و يا د
اورېد و نوم نۀ اخستو ..... کيدے شي چې دې چيوهغه
لاهوکړے وے - نو په دې کښې ډې د دروازې ډلې کيدو
آواز تر غوږ وشو .... د ملا پې د زړۀ درزا په زياتېد و شوه -
دهغې خيال ؤچې بور موچې کلدين راغلو، او خدائے خبر
چې ولې نن د هغۀ راټلو کښې ملا پې ته خپل مرګ ښکارېد و
.... نو .... بور هغۀ نۀ ؤ دروازه هوالړې کړې وه - په
کور کښې کوټ رويۀ نۀ وې - د جمالې سره فکر شوچې د هغۀ
د راټلو نه ځکښې ځکښې د سيند نه يو منګے او بۀ راوړې
نو بيا به کټے شي ..... هغې ماشوم زوئ په ژړا په کټ
کښې پرېښود و او منګے په سر د کوڅې نه اووته د وادۀ نه
پس دوه کاله اوشول چې ملاله هم په دې لاره سيند ته د اوبو
د پاره ځي راځي .... نن خدائے خبر چې څۀ چل ؤچې منګے په
سر په دې لاره اويوله روانه شوه نو خپل پېغلتوب ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

را مخکښې شو - په پښتو ب هم ملاله څهٔ مالداره نهٔ وه -
ولې بيا هم دالاره داسې شاړه اوداسې سپيره ځمونهٔ وه -
دوه کاله آ کا هويه چې ملاله منګے په سر دنوی وجينکوسړ
په دې لاره اوبوله ټله نوځيل ځان ورته دومره بې وسه
او مجبورهٔ نهٔ ښکارپدو، ځکه چې دکلدين خيال او د
کلدين سره دژوندون د پسکی په ټرلو هغې ته ځان د
نوی و همځولو جينکو نه د پر شته من او سُکاله ښکارپدو
نو هغه ټول خيالونه او نو يو نه نو نن د دوغ ثابت شول..
... دا ولې ؟ اوه ولې، په جواب به ملالې لاسوچ کولو چې
مخامخ سند ښکاره شو - چُپ چاپ خلے خلے .... او خاموش
خاموش بهيدو ... ملالې زړه په تادی منګے ډک کړو او
په ټُنډ و قدمونو کورته راروانه شوه اوچې کورته را غله
نو ماشوم بوډې د پر ژړلې وُو - ځکه چې اوس پې دژړا په
ځائے اوچې سنګی وهلې .... ملالې منګے په کړوښ
کښينوده - ماشوم پې راوا خستو نپلې سينې ته پې راجوخت
کړو او يوه اوبده ساه پې وا خسته د ماشوم سينې ته په
رانزدې کولو د هغې زړهٔ ته د پر اطمينان اورسېده - هغې
داسې محسوسوله لکه چې د هغې خور وور زړهٔ را ټول غونډ
شو ماشوم هم داسې ملالې په خپلې سينې پورې نيولے وُ
چې په دې کښې کلدين موچې د پښو د وڅه په لاس په کوڅه
را ننوتو - او د راتلو سره پې په مړاوي آواز اووے .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تن کار نهٔ ؤ را غلے ۔ بس دومره پسې مې کتلې وې چې
ځان له مې اړیم او د چا ټوډ پاره مې دا پسې راوړل ۔"
کلدین په دالان کښې خپل د موچې توب د سامان صندوقچے
کښودو او د پټو دوڅه ې ملا ې له ورکړه او ورته ې
اووے چې زهٔ ځم ته بې ځم چې راشم نو بیا به چاے څښم
..... ملا ې دوڅه د کلدین نه واخسته په جارګې ې کښوده
او بیا ې ماشوم په غېږ کښې واړولو او د سوچونو او فکرونو
په سمندر لاهو شوه ..... په دې کښې پشو راغله د پسټو
دوڅه ې پرمخې دجارګې نه راګزارکړه ..... پسې توے شول
او د ملا ې سره غم شو چې اوس به څهٔ کوم ۔ اوس به چاے
د څهٔ نه پخوم ۔ اوس کهٔ کلدین راغلو او خبر شو چې
پسې د مزکې خوراک شول نو هغه خو به ما مړه کړې ۔ هغه
خو به په دې ټپر ما سختې ماد کوړه اوباسي ۔ او چې د کوړه مې
اوباسي نو زهٔ به چرته څم ۔ زهٔ به کوم خوا ته څم ۔ زهٔ به د
چا کړه څم ۔

وخت په منډه منډه روان ؤ تېرېدو ۔ ملاله هېڅ په
حساب نهٔ پوهېده چې څهٔ چل اوکړي ... په دې کښې
ې خپلې سینې ته پام شو ۔ ماشوم ناجوړه ؤ ټولهٔ ورځ
کښې ې سینه نهٔ وه څښلې ..... سینه ې دکه وه ۔ د
ملا ې سینه دکه وه ..... هغې هډو نوې سوچ اونهٔ کړو
خو دوڅه ې راواخسته او زرزې ې دواړه سینې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل کښې تشې کړې - پټې لرې پې نغرې سوره کړه ....
او په څلۀ ساعت پس پرې کل دین د ځېرې نه را غلی... په
کټ کښې کښېناستو نو ملاله په مړو مړو قدمونو لاړه - پیالې
او چائے جوش پې راوا خستل او کلدین ته پې په مخکښې کښېودل -
کلدین پیالې دکوله او پیالې به پې تشوله - ملالې په کنډه
ستر که کلدین ته کتل .... د هغې زړۀ غمونښتل چې را پاسې او
د کلدین د غولې نه پیالې راوشوکوې او ورته اووایې چې
کلدینه مړکوه .... دا څۀ کوې - دا چائے مړ څښه دا چائے
چې په کومو پسو کښې پخې شوې دي هغه پسې په تا حرام
دی - نو .... ملالې له به دومره زړۀ چا ورکړے وے - دا
ټولې خبرې کۀ د هغې زړۀ غمونښتلے نو هم کولے نو پې نۀ
شوې کنه .... د هغې په زړۀ یوه تیاره تله راوبله
راتله ..... سوچ پې کولو چې دا څۀ وُو او څۀ را پېښ
شو - دا نور غمونه کنې لږ وُو چې دا نوے غم پې د خپله لاسه
خپل ځان له را پیدا کړو .... ساک تړې نه سیلې راوړے
وُ - ما شوم هم د لوبې دلاسه الوتن بلون کولو - په ژړا
ژړا پې زړۀ ستړے شو - کلدین د پرمبۍ اوکړو نو آخر
صبر پې تمام شو. او په سختۍ سره پې ملالې ته اووے...
څۀ له پې ژړه وې پسې ورکړه کنه".... پسې ؟ پسې ورکړم
د څۀ پسې ورکړم .... د سینې ته پې واچوه کنه".....
په سینه کښې څۀ دي - تا چې کوم پسې راوړلي وو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشو توئے کړل - او ماتاله چائے دخپلې سینې په پښو کښې
پنجې کړې - هر ګل دین دکتې نه را ټوپ کړو - څخه دکتې
سره نزدې بنخته پرته وه - هغه ټې راوپښته کړه او چې را
خطا ټې کړه نو ملاله نو بچې شوه نو دَ ماشوم دسرنه یوه سره
داره دَ ملالې په مخ خوره وره لاړه .... ماشوم اول یوه
تپره کړه یکه او بیا یو څو سکنډې اووهلې او غلے شو - ملالې
دَ زوئے دَ سرنه دَ وینې دارې چې اولید چې نو بې هوشه په
مزکې پرپوته - او ګلدین ؟ ګلدین را پاسیدو - ملاله ټې دَ
چو نتقې نه او نیوه را وُچته ټې کړه - دهغې مخ په وینو
لپت پپت وه او په داسې حالت کښې ګلدین ورته اووے چې
یو - دوه - درې - تهٔ په ما طلاقه ئې - څه او څه دَدې
کورنه چې کوم نور دې نو شه وي لاړه شه ..... رو ملالې
خپل ماشوم زوئے راپورته کړو او نپغه سینه ته را غله -
په سینه کښې سپلاب را غلے وُ - سینه په غوږ زنګ وُ چې
به راته او چې به کښې ناسته ... په دې کښې یوه چې
را غله - دَ نورو چې و نه لویه وه پره لویه - اوُ ملالې
ته داسې بنکاره شوه چې لکه دغه چې دَدې مور وي هغه
مور چې دې ویدې نهٔ وه - چې دهغې په سینې دې چې
لوبې نهٔ وې کړې - دې داسې محسوسه کړه چې دغه
چې خپله غېږه نوره کړې ده او ملالې ته وائي چې اے
دَ دنیا غمونو څپلې لوڑې را څه چې زهٔ درله په خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غېږ کښې ځائے درکړم او ملاپې خپل زوئے په سینې پورې کلک
له
نیولے د غه چیپې ته ځان او سپارلو او د غه لوېږې چیپې ملا
په خپلې غېږ کښې وا خسته او لاړه په قلاره شوه - او ملا له
د ستړې ژوند د ستومانو نه د ټول عمر د پاره خلاصه
شوه -

(c) ketabton.com: The Digital Library

اِنسان اؤ انسانیّت

(اسد پلے) ..... دَدې دنیا په مخ د پرداسې زړونه شته چې

د پرو غمونو پکښې تنهاکې جوړې کړې دي -

د پردا سې انسانان شته چې دَ هغوي زړونه

د د پرو غمونو دلاسه

سُوري سُوري او غار غار دي -

د پر دا سې پلاران شته

چې په ژړا ژړا ټې ستړکې کو غالوته پرېږدي -

د پرې دا سې مېندې شته

چې په ژړا ژړا ټې دَ ستړکو توی په سپین بدل شوې دي -

د پرې دا سې تورسرې شته

چې دنیل ځوان خاوند په ناکهاني مرګ ټې ځوانې دَ ځاورو

سره خاورې شوې ده - چې ارمانونه ټې په اورستې شوېدي -

خو په ژړا د چا قسمتونه چرې نه دي بدل شوي -

مړي چرې په ژړا نه دي ژوندي شوي -

ارمان چې دَ کلاب غوندې نسکلو اونباشته ځوانې مرګانو

دَ نیلې بودې مور

دَ نیلې زړه چاودې مور دَ نیلې غم ژبلې مور دَ زړه نه -

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړۀ د ټل نه را وتے فریاد اورپدے شوے

هغه فریاد چې عرش پئ په لرزان کړے وۀ -

چې فرشتې پئ هم په سرو ستړکو ژړولې وې

ارمان چې د ګلاب په رنګ شهیدانو نو

د پلار د ستړکو نه باران هغه سپلاب لیدے شوے کوم

سپلاب چې د ستړکو په رپ کښې، جهانونه غرقولے شي، کلي او

بارونه ورانولے شي -

ارمان چې د ګلاب په رنګې

نیمه نو شاه زلمو خو د خپلو کونډو تو سرو

هغه سلګۍ اورپدے شوې

چې کوې سلګۍ د اورپدونکو په زړونو کښې زخمونه او

پرهرونه جوړوي -

اے د نچلې مور د ستړکو توره ګلابه

تۀ ګڼې د نچلې غم ژړلې مور فریاد نۀ اورې

اے د نچل پلار د زړۀ تکوې ګلابه -

تۀ ګڼې د نچل بوډا پلار د ستړکونه روان

د رنو رنو اوښکو سپلاب نۀ وینې

اے دچا تورسرې د ژوند ملګرې یه ګلابه تۀ د نچلې تورسرې

د پرهر پرهر زړ ګې نه د زخمي زخمي زړ ګې نه را وتے فریاد

نۀ اورې -

اے بے غمه ګلابه د غه سړکو نو تول کائنات په لرزان کړے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه فریادونو څو عرش په لړزان کړے دے ۔

دغه دپلار دَ ستر کو اوښکے څو کاڼي زړونه هم اوبهٔ اوبهٔ

کوي اوتهٔ .....؟

تهٔ بیا هم غږ نهٔ کوې،

تهٔ بیا هم خاموشه شوندې پروت ئې!

کلابه خدائے گواه دے چې تا څو به دَ پردو په ستر کو کښې اوښکې

نشوې لیدے ۔

خدائے گواه دے چې تا به دَ نچلې مورې په تندي کښې دخفګان

ګوڼې نهٔ شوې لیدے ۔

تهٔ به دَ پردو پلارانو دپاره داډ وې

تهٔ څو به دَ پردو تورو سرو دپاره دلاسه وې

نو بیا اوس ؟

اوس ولې دا سې غلے پروت ئې

اوس دې ولې دا سې دَ صبر څادر راغوستے دے ؟

اے دَ بې غمې په خوابهٔ ځوب اُودهٔ شهیده سرتاپورته

کړه او اوګوره چې غمونو او خفګانونو دې دَ مورې په تندي

کښې څهٔ چې په ټول ځے کښې ټې کند پې کیږې جوړې کړې ۔

ستا ځوب پلار څو هم ستا غم په خپل ناتوان زړهٔ پورې ځُخت

نیولے دے ۔ په هرچا ستا ګمان کوې

دَ هرچا په ځے کښې ستا نقشونه لټوې

څو ګلابه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے بنـکلیه گلابه !

ستاد تندي د نقشونو په شان نقشونه موندل نو گرانه

خبره ده - ناممکنه خبره ده -

ځکه چې ستاد تندي نقشونه نو

د رحمت فرشتو په خپل لاس جوړکړي وو

نو ستا پلار نو د ورکې په تکل کښې دے - او په دې تکل

کښې ئې د هرڅ جائزه واخسته هر تندي ته ئې بنډ په

غوږ اوکتل د هر انسان جائزه ئې واخسته

نو گلابه ستا په رنګې څ د بل چا نشته

نو گلابه ستا په رنګې تندے د بل چا نشته

ستا په رنګې نقشونه هډو د بل چا کېدے نشي

نو ځکه زهٔ درته دا وایمه چې ستا پلار به

ستاد تندي د نقشونو ارمان د ځان سره قبر ته یوسي -

زهٔ دا منم چې مړي چرې په ژړا نهٔ دي ژوندي شوي

که مړو د پلار کو نتي ملا چرې لیدے شوے

که مړو د مور پر هر ژړهٔ چرې کتے شوے

که مړو ته د نپلو تور سر و ځیرې کړپوان او بیرسرونه نبکاره

کېدے شوے نو د مور فریاد و نو به گلاب وختي راژوندے کړے وُ -

د پلار د سترګونه روان د اونسکو سپلاب به گلاب وختي

د قبر نه په راوتو مجبوري کړے وے نو گلاب په داسې لوب

اودهٔ شوے دے چې هغه د پلار د سترګونه د اونسکو روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاب نهٔ ویښي - چې هغهٔ ته د نجلۍ تورسرې څیرې کړې وي
او هیر سرنهٔ ښکاري - چې هغه نجلۍ نوره ډیوې خبرې
جواب هم نشي ورکولے - ارمان چې کلاب صرف دوه خبرې کړې وے
چې د مورې تسلي شوے وے
چې د مور نا قلاره زړهٔ ې لږ په قلار شوے وے
کلابه ستا مور ستاپه قبر باندې هره ورځ څهٔ د ډې دپاره اوښکې
نهٔ څڅوي چې کنې تهٔ دې د قبر نه راپاسې او د دې د زړهٔ دا وران
ویجاړ کنډر کور دې بیا آباد کړې ستا مور دا هم نهٔ غواړي چې
تهٔ دې بیا زیړے ماڅیګر مُسکے مُسکے په کوڅه را ننوځي او د
مور زړهٔ دې درباندې بیا راټول شي .
کلابه ستا مور هم لکه د نورو میاندو په رنګ مورده
دده هم په زړهٔ کښې بس اکې یو ارمان دے
یو دا سې ارمان چې د پوره کېدونهٔ دے
تو څهٔ اوکړي د نجل زړهٔ نه مجبورهٔ ده
د نجلو جذباتو او احساساتو نه مجبورهٔ ده
ډېره مجبوره ده .
څکه نو هره ورځ ستا قبر ته ناسته وي
ژړا هم کوي او فریاد هم
دُعا هم کوي او تپوس هم
چې کلابه .چیه سر دا پورته کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ماله د دواؤ، صرف دَ دواؤ خبر و جواب راکړه -

نو بیا اودهٔ شه خبر دے

بیا درسره زهٔ دا لوظ کوم

چې بل تپوس به درنه ننهٔ کوم

بیا به دې دَ ځوب نه ننهٔ راویښوم

یکیه صرف دومره قدر له راته اووایه

چې په کولی، دَ زړهٔ دَ سرد پاسه څونهٔ وے لګېدلے هن ؟

تهٔ څوښ شوے څونهٔ وے هن ؟

چې تا سلګۍ وهلې نو خپله مور دې یاده کړې وه ؟

تادا وئیلي وو چې " وئ مورے مړشومه "

تا نه مور زار شه. یکیه ! تا زما انتظار ولې نهٔ کولو

مرګ ته دې داسې تادې وه چې خپله مورهم درنه هیره وه -

په دومره اوږد سفر داسې بې تپوسه لاړې -

تا خو به دَ مورنه دَ تپوس نه بغیر بهر قدم هم نه اخستو

کلابه ! سر دا پورته کړه . یکیه

دا ټول حالونه راته په یو ساه اووایه

نو بیا خبر دے اودهٔ شه

زهٔ درسره دا لوظ کوم چې بیا به ستا مور

ستاپه قبر اوښکې نهٔ ځڅوي -

زهٔ درسره دا وعده کوم چې بیا به

ستا مور ستاپه آرام کښې خلل نهٔ اچوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به ستا مور ډنډل خدائے نه دا سوال کوي

چې ما هم تاسره ملګرے کړي - او دلته

تاسره نزدې - ستا په نحوا کښې اودهٔ شم

چې زهٔ هم را شم او په دې نحوشي بیابان کښې - د مړو په دې قبرستان

کښې تاسره نحوا په نحوا اودهٔ شم - او چې دا سې اوشي، چې ما هم

خدائے مړه کړي، چې زهٔ هم تاسره په څنګ کښې ښخه شم - نو زما

زړهٔ ته به څومره تسلّي اوشي - او ستا نحوی وو زړهٔ به هم زما

په راتلو را ټول نموند پې شي - کنه کلا به .... ؟

زویه ! په دې نحوشي بیابان کښې - په دې ټکو تورو شپو کښې

په دې سیلی، کلی، او طوفانونو کښې - په دې غرمو په دې نمرونو

کښې نحو چې دا سې یوا ځې پسې زونشي .....

رونې - نحوند رونې ! د کلاب د ژوند درد پسې لې قصه به

دا وخت نهٔ چې م. د هغه د ښهٔ سړي توب پاڼه به هم دا

وخت نهٔ اړومه - د هغهٔ د ځوانۍ صفتونه به هم نهٔ کوم دا

خبره به هم پرې پرې دم چې کلاب په خپله سینه کښې د یو انسان زړهٔ

لرلو - یو دا سې زړهٔ چې پکښې د هرچا د پاره د مینې محبت او همدردۍ

نه سړیا ل ځهٔ نه وو -

زهٔ صرف دا تپوس کوم چې بیا ولې دیو پښتون د تماچې نه وتې

کولې، د د غه نحوانوډې انسان په سینه کښې سړې شوې -

بیا ولې یو تش د نامې پښتون را پاسید و او د د د پې عظیم

پښتون او عظیم انسان په پاکو وینو ئې خپله لمن داغدار ه کړه -

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ کلاب غوندې انسانان هم کنې دَ دا سې عمل لائق وي دَ کلاب غوندې
پښتون سره هم کنې ځکه دا سې دَ کې کې او نفرت نه وک سلوک
کوي ..... ؟

اوُ ..... ! دې دا سې نا پوهه پښتانهٔ شته - دې دا سې دَ
نا پې پښتانهٔ شته چې هغوئ دبل کمانو (وشکونو په نرخ سپلاب
کښې لاهوشي) دَ کلاب غوندې دَ نبکو او نوا نخوبدو انسانانو
په وینو خپې منکو لې سرې نړې -

نهٔ پوهېږم چې دا لاتومه پښتو ده - دا لاکوم غېرت دے - زهٔ
نو دَ دا سې نو نړوده اقدام ته پښتو نشم وېلے زهٔ نو دَ دغه
ظالمانو دې حرکت ته غېرت نشم وېلے - دا سې قدم نو دَ پښتو اوُ پښتون
دپاره پېغور دے - دا حرکت دَ بُزدلۍ او بې غېرتۍ یوڅوند دے
ثبوت دے - ځکه چې کلاب انسان وُه ..... نې آرمان نو دَ دې
مزکې په مخ بې شمېره دې نو انسانان پکښې دَ شمېر دي - نو دَ
یو انسان وژل نو دَ انسانیت وژل شول -

نهٔ پوهېږم چې دا خلق ظالمان ، انسانان ولې وژني ؟
اے نا پوهو پښتنو انسانان مهٔ وژنئ ..... انسان کورے دې
په مشکله پیدا کېږي .... دَ یو انسان نه په لکهونو نې آرمان
قربان شه - دَ یو انسان نه په لکهونو نې آرمان ټوکے شه -

رونې دغه عظیم انسان - دا دَ پاک زړهٔ خاوند - دا دَ مینې
محبت او شرافت مجسمه کلاب ، .... دَ تن نه ځلوې کاله آګاهو
یوه ورځ ..... دَ مانبام په نرخ کښې .... ستړے ستومانه په تندو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټټنه و قدمونو د ښارنه کورته راروان وُه - داسې معلومېده
لکه چې د کلاب نن کورته د پرې تادي وه - خدائے خبر چې څه
چل وه خونن د کلاب زړهٔ څهٔ بې واره غونډې درزېدو - په
سوچونو او فکرونو کښې ورک کلاب وے چې څومره زړې کېدے
شي چې کورته اودسم ..... اوښهٔ وخت چې د کرکنې شهید
ته راورسېد و نو ..... درې دوبې دزې اوشوې درې
کولې د تماچې د ټپپلې نه راووتے، او د کلاب په سینه کښې
بنځې شوې ..... کلاب راپرپوتو ..... کلاب یو څولتې
او تهکولې - کلاب یو څو فریادونه اوکړل - او بیا .... بیا د
مور نیازبین روئے یوه سلګې اووهله او د هېښ د پاره
غلے شو - ..... کلي ته خبر لاړو - خلق په یو قو راوُچلېدل -
ټول راغلل - واړه - زاړهٔ بنځې اوسړي ټول راغلل .....
په دغه ټټو کښې یوه د کلاب مور هم وه - دغه مور سرتوړ
سر اوپښې آبله پښې داسې کونټې را روانه وه لکه چې د ملا
تېر ېُ مات شوے وي ..... او واقعي چې د کلاب د مور د
ملا تیر د تماچې درپو کولو درې ځاینه چُپ چوړ کړے وُه....
مور راغله - خپل نیازبین روئے ټې چې په وینو کښې کس
اولیدو نو ..... رونو هغه نقشه زړهٔ نشم بیانولے داسې
الفاظ زما سره نشته چې زړهٔ د کلاب د مور د لپونتوب حالت پکښې
احاطه کړم - د پره درد ناکه موقعه وه د پره بوکنو ونکے لمحه
وه - ..... د کلاب مور لکه د لپونو بې واره او بې اختیاره چغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووهلې .... لوېږ ژړل ماشومانو ژړل. ښځو ژړل - هرچا ژړل

..... خو په ژړا خو چې مړي نه ډيرژوندي شوي - مور د

خپل زوے، په وينولړلے سر په خپل پټون باندې اپښود لې وه -

او په ژړا کښې ټې د ګلاب سره داسې خبرې کولې ..... زما ځوانې

مرګه ګلابه تا څو څه جُرم نه ؤ کړے چې ظالمانو درله دومره

لويه سزا درکړه - تا څو چې څه ليدلي وو هغه دې په عدالت کښې

ويلي وو - چې څه دې ليدلي وو هم هغه ګواهي دې ورکړې وه - نو

د حقې وپناکنې دومره لويه سزا وې".....

دونې! د ګلاب مور اوس هم ژوندۍ ده - د ګلاب تورسر چې

بې بې او د ګلاب بوډا پلار اوس هم ژوندي دي ځلور کاله د ګلاب

د مرګ اوشول - په ځلور کاله کښې په دې کور کښې بيا د چا په شونډو

خنده نه ځوره نه شوه هغه ورځ شوه اودا ورځ شوه چې د ګلاب

د مور د سترګو اوښکې اوچې نشوې د پلار فريادونه اود

ګلاب د تور سرې آهونه ساه نه شول -

خو اے د ګلاب پاکې مورې اوښکې دې اوچې کړه - اے

د ګلاب نباغليه پلاره فريادونه دې په قلار کړه - او اے

د ګلاب پښتنې تورسرې آهونه دې بس کړه - ګلاب مړنه د دے

..... بنې آدم مړ کيدے شي نو انسان نشي مړ کيدے - ګلاب انسان

وه - يو داسې انسان چې چا د دنيا خلق له - د دې کلي او مالت خلقو

له د انسانيت سبق ورکړے دے - ګلاب پخپله يوه مينه وه - يو

محبت وه يو خلوص وه، نو مينه او محبت چې هم نه مړي -

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلوص او شرافت هیڅ کله نه مري .....

. ښځوري دي هغه مینه چې د کلاب په رنګ زامن پرې زیږولي دي. ښځوردي هغه پلار ان چې د کلاب غوندې زامن پرې لوړې کړي دي - . ښځوري دي هغه تورسرې چې د کلاب غوندې د ځوبن انسان د ښښتن توب نوم ورپورې دے ..... او څکه نوزړه دا وایم چې کلاب ژوندے دے - هغه به ژوندے وي تر هغه وخته پورې چې تر څو پورې د دې کلي د دې کلاوۍ په پښتون هم ژوندے وي - او اے شهیده کلابه د شهادت دا له یه سرتیه دې مبارک شه زمونږ دا ایمان دے چې ته ښکاره چیل، خدائے په خپلو رحمتونو کښې ډغښتلې ړې - نو اے خدائے ښښلیه کلابه جنتونه دې مبارک شه -

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه یاران

ه عَلَمه یو تر بل ځار پېښ ئ

دنیا فاني ده مېلمانهٔ دي صورتونه

او دنیا فاني ده د دنیا صورتونه د ساعت کهړۍ مېلمانهٔ دي هېڅ پته نهٔ لږ دي چې ساعت له څهٔ شي کهړۍ له څهٔ شي - هیڅانه نهٔ ده معلومه چې زهٔ به ترصبا پورې ژوند ے یم اوکهٔ نه - ترصبا پورې څهٔ چې دا هم چاته نهٔ ده معلومه چې زهٔ دا ساه ، یو ځل په خوله او یا سم نو چې دا به بیا زما وجود ته واپس هم راشي کنه نو..... څومره بې اعتباره دے ژوند ؛ څکه نو هو نښیارانو تپه کس پې ده چې ه

عَلَمه یو تر بل ځار پېښ ئ

دنیا فاني ده مېلمانهٔ دي صورتونه

نو راځئ چې لږ د دنیا د حالاتو جاج وا خلو ، د دې خلقو اندازه لږه وا خلو - راځئ چې اوګورو چې دا د دنیا خلق تر څومره حده پورې دیو بل ته قربانۍ دي - څومره کسان دي چې زهٔ وند نه ځي د انسان او انسانیت په مینه کښې ناقلاره دي - څومره کسان دي چې د بل په غم غمژنه دي - او د بل سره په زهٔ کښې مینه محبت او همدردي لري - په سلو کښې یو کس به ګڼي دا سې وي چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړوکښې به یوکس ګڼي دا سې ویې چې دهغۀ په زړۀ کښې د هر چا
د پاره، د نوې ژوند د پاره، صرف مینه او صرف محبت وي؛
..... زما په خیال نو نا ممکنه ده - زما په خیال نو ناشونې ده .....
نشته رونې زمونږ په زړونو کښې مینه نشته، زمونږ په زړونو
کښې همدردي نشته .... مونږ ه دوستي کوؤ، مونږ ه تعلق ساتو،
مونږ ه ورور ولي کوؤ، نو دا غه دوستۍ، د غه ورور ولۍ او د
د غه تعلق مزے دومره کچه وي، چې صرف "په مۀ قر تیږۀ مۀ وئیږۀ"
نوظونو باندې اوشلیږي - دا دې دوستۍ مزے دومره کچه وي چې
په دې ډېره معمولي خبره هم په منځ دوه ځایه شي -

دا حمد او کلاب مثال چې په ځکښې دے، .... د کلاب هغه غار
غار سینه اود احمد هغه مات ځټ به چې هېرنشي - او څنګه به چې
هېرشي، که کلاب په شکل او نامه کلاب وۀ، نو احمد هم تر چې څۀ
کم نۀ وۀ، دا احمد په زلمي توب کښې هم د کوټې اښنود وو ځائے
نۀ وۀ .... دا دواړه زلمي همزولي وُو، دواړو د دوه ویشتم کال
په چوکاټ قدمونه اښنودلي وُو، دواړه دیو کلي وُو، دیو کنډي
وُو، او دواړه یاران هم وُو، ..... شپه ورځې یو ځائے ګرځېدل -
یو ځائے کښېناستل او یو ځائے پاسېدل وُو .... دواړه نښۀ دوستان
وُو، د ډېر نزدې دوستان ..... د د غه ځوښو دوستانو په یو
کونټره جهګړه شوه، صرف په یو کونټره - احمد وے چې
زما په ښېره ناسته وه او کلاب وے چې زما په ښېره ناسته
وه ..... خبرې کې چې شوې ..... او د غه ګرمې خبرې ګرمیدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرمند پې چې جهګړه ترې نه جوړه شوه ، او په دغه جهګړه کښې احمد دومره تاؤ وا خستو چې لاړو کورته تهوپک ټې راوړو ..... او خپل خوږ دوست ، د چوتې يار ، هغه چې شپه ورځې به يې وځاځ کښ ځپل ، د هغه کلاب په لرمون کښې د غوګين غبرګې ګولۍ سرې کړې او کلاب لکه د ټوپونديي او پورلپسې و ، په زمکه راپرېوتو او لکه د حلال کړي چرګ او پرېږدو .... لاړو احمد ديوې کونترې دسره خپل دوست قربان کړو .... د کلاب مور سرتوره را غله .... په زوے راپرېوته ..... د کلاب نوې پنډې په ژړا انګولا را غلې ، په کلاب راپرېوتې د کلاب ماشوم دور د دنيا د حالاتو نه ناخبره د کلاب سرته ولاړ وۀ . او په ماشومه خوله ټې لالا لالا کول . ماشوم څۀ خبر وۀ چې لالا د کونتر پې په تهس کښې لاړو . د خپل دوست دلاسه ..... ارمان دے چې د غه وخت نو دا مزکه چاوړلے وے ، ارمان دے چې د غه وخت نو د آسمان نه کانې ورپرلے وے ، نو ..... نۀ مزکه او چاوړه ، او نۀ د آسمان نه کانې اوورپرل نو په چا چا به مزکه چوې . په کومه کومه واقعه به د آسمان نه کانې ورپرېږي . دا کښې صرف کلاب وۀ چې خپل دوست د زړۀ په سر اوويشتو ، نه ..... دا سې د پرکلابان احمد يانو د زړۀ په سر اويشتلي دي اوس لا به د پر احمديان را پاسي او د پرکلابان به د يوې کونترې د سره زاره وي ، .... نو ځکه نو نۀ مزکه پرېږدي او نۀ د آسمان نه کانې ورپرېږي .... لاړو کلاب د دنيا نه تېرشو ..... ځواني ټې خاورې ايرې شوه ..... مورهم ورله د وادۀ هغه جوړه راوا خسته چې کومه به کلاب د وادۀ په پاتنګ اچوله .... او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم هغه د وادۍ کوله ټنګی ټې ورتاو په سرکړه چې په کومې باندې به
دۀ د وادۍ څخه تېره..... د کلاب مړے، لکه د وادۍ د زلمي خاوړو
ته اوسپارلے شو..... راځئ چې د کلاب د غم داستان د لته پرېږدو
..... پرېږدی چې د کلاب مور لکه د لپونو د ټپې په خوب کښې کلاب
کلاب چغې وهي پرېږدئ چې د کلاب خوښ د دوړې په قبر خوړې
ورې پرتې وي..... پرېږدئ چې د کلاب پلار د زوئ په قبر څخه
ورځ د کلونو نوې ټهره غوړوي اوپرېږدئ چې د کلاب
ماشوم روړ هم د غسې د لالا لالا رینګټې غږوي..... کورو
به چې ترڅو به د کلاب مور په خوب کښې کلاب کلاب چغې وهي۔ تر
څو به د کلاب خوښ د دوړې په قبر خوړې ورې غوړپدلې وي
ترڅو به ټې پلار هره ورځ د زوئ د قبر د پاره نوې نوې ټهرې
راوړې او ترڅو به د کلاب ماشوم روړ لالا لا کوي ۔ د مړکې مخ سوله
دے هر قسم زخمونه ړ وخت سره سره پخېله خو له وړولي .....
راځئ چې لږ د احمد خبر واخلو .... د قاتل احمد د چالاسونه چې د خپل
خوښ دوست په وینولړلے شوي وو چاچې د څلورو روپود کونټر د پاره خپل
یار وژلے وُ ۔ د غه قاتل احمد پولیس اونیوُو .....
..... لاړه مقدمه شروع شوه، د رښا ورځې قصه وه، په درېمه
پېشۍ کښې احمد شیشن شو۔ او شیشن احمد ته د پهانسۍ فیصله
واوُرولې ۔ اوُ احمد د پهانسۍ په کوټه د ننه کړے شو.... د لویو
لویو فولادي ټمبو شاته، کوم ځاے ځې چې په انسان د دنیا باد هم نهٔ
لږي ۔ په هغه ځان له کوټه کښې ز لمے احمد چې ایله شونډه ټې شنه
شوې وه، چې په سر ټې لاد وادۍ څهره نهٔ وه تېرې ۔ چې لاپه پالنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نۀ وۀ اودرپسلے - چې په ډولۍ پسې ټې چالاړ نۀ وې ناري کړې،
هغه احمد د پهانسۍ په کوټه کښې بند یوان شو، د احمد مور
هم د زوے د ځهړې لیدو په ارمان وه، د احمد ځوپند ې هم د
رور د ډولۍ په طمع وې، د احمد پلار هم د زوے د وادۀ ځوښحالي
لیدل غوښتل، نو هرځۀ لاړل تالاتر غه شول، د ښکو کوټۍ
د ستر کو په رپ کښې ورانه شوه، ..... احمد په ژوند و نې لاړو
.... پلار ې د پرې منډې ترې اووهلې، اپیلونه ټې اوکړل -
رحم درځواستونه ټې اوکړل، ځو د کلاب ځون احمد ته اونه بخښلے شو،
او د پهانسۍ حکم په ځائے پاتې شو، ..... تاریخ مقرر شو، چې د
راتلونکې میاشتې په ځلورم تاریخ به احمد پهانسي کیږي - ځو احمد
لا اوس هم د پهانسۍ په کوټه کښې په دې انتظار ناست وۀ چې
اپیل به منظور شي، ځو هر کله چې احمد خبر شو، نو د دنیا د ژوند
نه ټې ټوله توجه آخرت ته اوکړه ځپده، احمد په خپلو کړو وپښیمانه
وۀ، بې شانه د پر پښیمانه، د هغه نه د کلاب ځهړ ډیوې لحظې
د پاره هم نۀ هیرپده - او څنګه به هیرپده؟ ولې کلاب کښې د
احمد دوست نۀ وۀ، ..... دوست ټې وۀ، یار ټې وۀ، ځو ..... د دې
باوجود هم د کلاب قاتل وۀ ..... رو نو د پهانسۍ نه یوه ورځې
اکا هو ټول خپل خپلوان د احمد د آخري ملاقات د پاره جیل ته
لاړل ..... هر چا ژړل ..... هرځوک خفه وۀ ..... او احمد؟ د
احمد په وجود کښې ساه نۀ وه، تک زیړ ښکه کو رکمان، ځمونږه سونګۍ
توره بڼیره ټې ساتلې وه، په لاس کښې ټې تسبۍ وې - ځومره ښکلے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکارپدو ، احمد ! اونښکلے به ولې نهٔ ښکارپدو ، آخرځوان وهٔ ،
زلمے وهٔ .... احمد دتولونه بخښنه اوغوښته ، دهرچا نه پې بخښنه
اوغوښته ، اوچې زغم پې تمام شو ، نو ستر کې پې پټې کړې ،
آواز پې ودد شو ..... تول خلق سرې ستر کې دجبل نه راواپس شول ...
رونو زهٔ تاسوته نشم وېلے چې هغه شپه د احمد مور ، پلار اونورو
په کوم قیامت کښې تېره کړه ..... توبه خدایه توبه دشمن مې
ددا سې شپې نه سابې - نوې مسلمان ددا سې اوازنه سابې د احمد
مور نو تول شپه سکه د لپونو وزه نوله اسمان ته نیولې وه ، د
احمد نورونو نو تول شپه آسمان په سرراخستے وهٔ ، یقین
اوکړئ رونو چې په د غه شپه تول کلي نوب نهٔ وهٔ کړے .....
خدائے خبر چې په احمد به دا شپه څنګه تېره شوې وې .. چې احمد
له څهٔ وخت دجبل عمله راغلې وې ، دشپې په چپه چپیا کښې ، چې
تول عالم په نوابۍ نوب اودهٔ وهٔ ، چې په د غه وخت کښې دوئ
احمد دپهانسۍ تختې ته روان کړے وې ، نو چې د غه وخت به
دا حمد څهٔ حال وهٔ ، چې د غه وخت به احمد قدمونه څهٔ رنګ پورته
کول ، چې دپهانسۍ په تخته به څرنګ ولاړ وې - اوچې څه وخت
دپهانسۍ تختې دکړک سره مخ په بنکته تلې وې نوچې د غه
وخت به احمد څهٔ وئیلې وې ؟ ..... توبه خدایه توبه - یا الله
توبه - یا الله ال اولاد چې ددا سې ورځې نه روساتې - نوې مسلمان د
دا سې وخت نه روساتې - آمین - سمدپه تورهٔ خپرهٔ د احمد مړے کلي
ته راڅرسولے شو ، ..... څتې پې مات وهٔ د احمد مور سور رومال د احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمات څخه نه چاپېره کړو ، زما په خیال چې دا رومال ئې مور سائلے وُه ،
چې دَ وادهٔ د ښکېنزو په شپه به پرې احمد له ګډه کوته ترې ۔ دَ
احمد مورهم زوئے ته دوادهٔ بوره وا غوستوله اود وادهٔ ګوله
او ګلکه ئې ورته په سرکړل ۔ احمد په کټ کښې پروت وُه ۔ په
مخ باندې ئې دَ زلمي توب ښکښې نښانې څرګند ې ښکارېدې ۔

دوه ګهنټې د احمد مور او نور پاتې وچې په دغه ساعت ، په دغه
وخت څهٔ کړې دي هغه نقشه زهٔ تاسوته نشم بیانولے ۔ الله دې احمد
او ښکښې ..... زهٔ منم چې هغه قاتل وه ، نو دَ انسان نه په غصه کښې
تل دا سې حرکتونه کېږي چې بیا په پښېمانه وي ۔ الله دې ګلاب
هم او ښکښې څه کړي چې هغه شهید وهٔ ،

نو اے دوه نړۍ ! اے دَ ځوانۍ په مینه مستو دونړو ۔ اے دَ
غفلت په خوب اودهٔ دوه نړۍ دخدائے خاطر اوکړئ چې لږ ساړهٔ ځوړئ ۔
لږ د حوصلې نه کار اخلئ ، د انسان ویشتل د انسان وجل کهٔ هر څو
انسان دې نو انجام ئې دومره عبرتناک دے ۔ د دا سې عبرتناک مرګ نه
دې الله تعالیٰ هر مسلمان ساتي ۔ ۔ راشئ په دې خپلو زړونو
کښې مینه محبت را پیدا کړئ دَ انسان سره مینه اوکړئ چې خدائے
درسره مینه اوکړي چې دین او دنیا دواړه موخائسته شي ۔

ے

عالمه یوتوبل زاړپنځ

دنیا فاني ده مېلمانهٔ دي صورتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تربُور

د زړهٔ پرهرونه کهٔ په ژړا رغېدے شوے نو مابه د اوښکو په ځائے په وینو ژړلي وے ۔ د زړهٔ زخمونه کهٔ په ژړا جوړ شوے نو مابه په رتو رتو ژړلي وُو ۔ خو دا زما د زړهٔ زخمونه چې زړهٔ پُې ناقلاره کړے یم ۔ او دا پرهرونه چې زما د شونډو نه پُې خندا راشوکولې ده دا زخمونه او دا پرهرونه نهٔ په ژړا رغېدے شي او نهٔ په انګولا ۔

ترڅو پورې چې زمونږ په معاشره کښې غلطه پښتو شته ۔ ترڅو پورې چې زمونږ په معاشره کښې انصاف صداقت او مینه محبت نهٔ وي را پیدا شوے ۔ ترڅو پورې چې یو انسان بل انسان خپلې سینې ته نهٔ وي را نزدې کړے نو زمونږ په معاشره کښې قلاري ډهٔ شي، را پیدا کېدے ۔ سکون نشي را پیدا کېدے ۔ اطمینان نهٔ شي را پیدا کېدے او دما غوندې حساس طبیعت خاوند به تل ناقلاره وي ۔ تل به پریشانه وي او تل به پُې په سترګو کښې د غم او افسوس د نهې رنهې اوښکې ځلیږي ۔ اے لویه خدایه دا انسان ولې دا سې بې مینې شو ۔ د انسان د زړهٔ نه هغه مینه او محبت ولې دا سې اووتل ۔ انسان ولې په حیواني نړیوالو کښې دا سې را و نغښتے شو ۔ انسان خو لا پو حیوان شو بلکه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنې موقعو کښې نو انسان د چې انسانیت د درجې نه هم راپرېوتو

اے لویه خدایا دا به ترکومه پورې یو انسان د بل انسان

وینې څښي - ترکومې پورې به انسان د انسان په وینو خپل

لاسونه لړي - انسان به د انسان په مړۍ چاړۀ راکاږي ؟

اے لویه خدایا تۀ په خپل فضل وکرم سره انسان صحیح انسان کړې -

چې ستاپه دې بنسکلے او رنګینه دنیا کښې سکون او اطمینان راپیدا

شي - چې دا بنسکلې دنیا چې ډېر رنګ والې اوګنده والې په لور په

تُندۍ سره روانه ده چې د دې بنسکلا قایمه پاتې شي - چې دا دنیا

ستاد مخلوق دپاره د دوزخ په ځای جنت شي هغه جنت چې هرڅوا

ته پکښې خوشحالي او اطمینان وي - چې هرڅواته پکښې سینه او

محبت وي - دا سې دنیا چې یو انسان پکښې بل انسان خپلې سینې ته

رانزدې کړي - چې انسان پکښې انسان ته د رور په سترګه اوګوري -

چې یو تربور په کښې بل تربور ته د تربور په سترګه نه بلکه د رور

په سترګه اوګوري تربور زمونږه رور دے - تربور زمونږ

دشمن نه بلکه زمونږ متې دي - تربور زمونږ دشمن نه بلکه

زمونږ ملاتړ دے - د یو نیکۀ اولاد هم چرې د یو بل دشمن کېدے

شي - په وینه شریک هم د یو بل وینه تویولو ته تیار پیدا شي -

خپله وینه هم څوک تویوي - د خپل رور په مړۍ هم کنې څوک چاړۀ

راکاږي - د خپل تربور سینه هم څوک په کولو غار غار کوي

نه .... هېڅ کله نه دا خبره عقل او دماغ نۀ منې چې یو رور د

راپاسې اوبل رور له دې په دې وجه په مړۍ زور کړي چې معاشره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه له د تربور نوم ورکړے دے - یو ورور دې د بل ورور په سینه
کښې شپیږ کوليۍ ځکه سړې کړې چې معاشرې دغه رور د تربور
په کرکټر نوم یادکړے دے نو د دې دومره دليلونو باوجود
هم د دې دومره حقيقتونو باوجود هم زمونږ په معاشره کښې
تربورتوب د دشمن په سترګو کتے شي - ولې ؟ ځکه چې تربورمونږ
نيل ميراث نوی کنهو - تربور مونږ نيل سيال کنهو - او پښتون
هرڅۀ زغملے شي نو خپل ميراث نوی نشي زغملے - هرڅۀ برداشت
کولے شي خو خپل سيال نشي برداشت کولے - او دا زمونږ د تنګ
نظری غټ ثبوت دے - دا زمونږ د ناپوهۍ ژوند ے ثبوت دے -
دا خبره د دې ثبوت دے چې زمونږ په زړونو کښې بغض دے - حسد
دے بدګماني ده - که څوک چې زمونږ په زړونو کښې بغض او حسد
نۀ وے که څوک چې زمونږ په زړونو کښې بدګماني نۀ وے نو مونږ
به تربورتوب دد شمن په سترګه نۀ کتل - تربور به موخپل رورخپل
نو انجونے او خپل ملاتړ کنهلو - نو ارمان چې مونږ د حقيقت
نه سترګې پټوو - او زمونږ د حقيقت نه دې د سترګو پټولو عمل
د پرې خونې ورانې کړې - د پرې تورسرې پۀ کونډې کړې د پرې
ماشومان پۀ يتيمانان کړل - او خدائے خبر چې نورې به څومړ
خونې د کړکې او نفرت په دې تنورکښې ورتيښې - ځکه نو
ماله ژړا راځي -

د د پرې مودې خبره نۀ ده - د کلونو خبره هم نۀ ده -
د دوو میاشتو خبره ده چې یوه ورځ چې د مائيکل نمر په زيږيدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو - چې تمرخیل څخ د تاتړې دغرنه د پناه کولو دپاره په تُندی
تُندی څخ په قبلې روان وُه - مارغان او کارغان په بیړه خپلو
خپلو جالوته په الوت وو الغاؤ تلغاؤ پُې جوړ کړے وُه - د مارغانو
په د غه الغاؤ تلغاؤ کښې ملوک خان د جوارو د پټې ته ر میے په لاس راُووتو-
په ځولو کښې جب جُوب وُه - په تندي پُې لاس کښنو نمر پرې وآتُه
ته پُې اوکتل - خدائے خبر چې څُه چل وُه نن ملوک خان د پس
ستړے ستړے وُه - په درنو قدمونو د پټې نه را اووتو - لاړو د
لختې په غاړه کښېناستو ، اودس چاراندام پُې اوکړو - اوُ هم د
جوارو په پولهٔ پُې د مانښام د نمونځ نیت اوترلو - خدائے خبر چې
څُه چل وو نن ملوک خان په نمونځ کښې د خپل خدائے سره په
خبرو کښې داسې ورک وُه چې د پر وختُ واخستو - او د نمونځ نه
پس پُې یوه لنډه شان دُعا اوکړه ... وو خدایا ایمان مې نصیب
کړې ،، لاسونه پُې په مخ راښکل او نیغ کورته را روان شو - خدائے
خبر چې نن د هغه کورته ولې داسې تادي ده - ولې پُې ماشوم زوے
سپفور داسې د پر په زړهٔ راوورېدو - لکه چې د پړه موده شوې
وې چې خپل نیازبین زوے پُې نهٔ وې لیدلے - په زړهٔ کښې پُې
د سپفور سره خبرې کولې را روان وُه او چې د شهید کنډاوُ نه
را و وُړېد و نو ناکهانه د پوددل خان د تماچې د نلی نه سرې کولی
کله سې لمبې، اووتې او د ملوک خان په سینه کښې یخې شوې -
کولی یخې شوې او ملوک خان هم یخ شو - هیڅ پُې او نهٔ وے -
چې قدرله پُې د ځولې نه او نهٔ وته صرف دومره قدرله پُې اووے

(c) ketabton.com: The Digital Library

"خدایا ایمان می نصیب کړی"

ملوک خان ښځه ځوان وه - او د غه ښځه او ښکلے ځوان د پوردل خان
تربور وه - تربور! چې مونږ ورته د بیې بور وایو - تربور چې
مونږ ته دشمن کښو - د پښتو په لغت کښې تربور د دشمن دوئم نوم
دے - حالانکې د خدائے په ټینګ د انسانیت په نیز تربور دشمن نه
دے ورور دے - تربور د بېرې بور نه دے ملاتړ دے - تربور د یو
نیکه اولاد دے او د یو نیکه وینه ځې په رګونو کښې تهوپونه وهي -
خو د دې دومره نزدې تړون باوجود هم پردل خان را پاسید و
او خپل د ترهٔ زوے ځې شپږ ډزه اوویشتو - ولې ..... ؟ ځکه چې
ملوک خان په دکه حجره کښې پوردل خان ته خبرې کړې وې - د بدو
چارو ځې منع کړے وه - خبرې ډېرې بنې وې خو که ملوک خان نه
وے کړے - دا خبرې که بل هرچا پوردل خان ته کړے وے نو خپل
وه خو د ملوک خان دا حق نه وو چې پوردل خان ته ځې دا خبرې کړے
وے - ځکه چې ملوک خان د پوردل خان تربور وو - او د تربور خیر و
پوردل خان دومره په غصه کړو چې خپله غصه ځې دا سې اوویسته
چې د تربور په سینه کښې ځې شپږ کوله سړې کړې -

د ملوک خان ماشوم زوے د پلار د راتلو په طمعه کله کور
کله کوټې ته تلو راتلو - نن د سپوږمۍ هم خپل پلار جوړې ډ پس
یاد پدو - ځکه نو ځې دا سې چې صبر یې کوله - نو ماشوم سپوږمۍ
نه وه خبر چې د هغه پلار د تربور ولې د سره زار شو - بیرما سختن
چې د ملوک خان مړے کورته راوړلے شو نو ماشوم سپوږمۍ د پلار لاړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته په کتو کتو کښې اودۀ شوے وۀ خو په خوب کښې به ئې اوچې
اوچې سلګۍ وهلې ..... جوړې د غه پاک ماشوم په خوب کښې
د پلار د مرګ ټوله ننداره لیدله ځکه خو ئې په خوب کښې ژړل -
ځکه خو ئې په خوب کښې سلګۍ وهلې دا سې سلګۍ چې د را ویښېدو نه پس هم
په خندا بدلې نۀ شوې - د سپفور ژوند یوه سلګۍ شوه دا سې
سلګۍ چې ټول عمر به دَدۀ په ماشومو شوندو نوره وې - د
تربور ولۍ سلګۍ - د کرکې او نفرت سلګۍ - د غلطې پښتو او غلط
احساس سلګۍ .... الله پاک دې په مونږ رحم اوکړي - الله پاک دې
زمونږ د زړونو نه بغض حسد اوکینه اوباسي - چې دا د تربورولۍ
په ناولو جذبې کښې نتاړ شوے دنیا په مونږ جنت شي - آمین

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړه بابا

(اسوپلے) دنیا د غمونو کور دے - ۱۰۰۰ واقعي چې دنیا د غمونو کور دے ، که دنیا د غمونو کور نه وے نو نن به سپفور ماما دا سې لپونے سپیلنے نه کړ ځید و ، نن به سپفور ماما دا سې ځیرې کړ پوان نه کس ځید و ، .... مال شته نو د سپفور ماما جاپې شلید لے دي - دولت شته نو سپفور ماما لپونے سپیلنے کړ ځي - ولې ؟ د ولې جواب دا دے چې دولت کور ے د هر مرض دارو نه دي ، دولت د هر مصیبت علاج نه شي کولے - اے په دنیا مېنو وونو راشئ د سپفور ماما د حال نه عبرت واخلئ - اے په دنیا پسې ایمان خرڅوونکو راشئ د سپفور ماما د قصې نه سبق واخلئ راشئ او کورئ چې دولت د انسان نه غم نه شي اخستے - صرف دولت انسان له خوشحالی نه شي ورکولے ، بعضې وخت په شته دولت کښې هم انسان پوښے شي ، په شته جائیداد کښې هم انسان بر بندیشي ، د خندا شي ..... زړه تاسو ځنګ پوښے کړم وونو ، زړه تاسو ته په کومو الفاظو کښې اووایم وونو ، چې راشئ ، اے په دنیا مېنو دولت ته سجده نکول پرېږدئ .... دولت ته جګجګې او سلامونه کول پرېږدئ - د دولت د پاره خپل ایمانونه مه خرڅوئ - خپل آخرت مه خرابوئ د دولت د پاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ضمیر ونه مړ چغرې کوئ ، څکه چې دولت هیڅ ځیني نه دے ،
دولت هیڅ نشي کولے ، دولت د انسان نه هر غم نه شي اخستے ، هر
مصیبت ترې نشي اخستے ۔ هره خوشحالي ورله نشي ورکولے ، که
دولت او جائداد دا هر څه کولے شوے نو نن به ئې د سپفوړ
ماما د زړه پرهرونو باندې مرهمونه اېښودلي وو ، نن
به ئې د سپفوړ ماما د دردمنه زړه څه درمان کړے وه
..... څومره لوئے غم غریب ته ورتر غاړه شوے دے ۔ انسان د پر
سخت دے کنې نو پکار نه دا وه چې سپفوړ ماما هم هغه تماچه
دې خپلې کپړې ته راړولے وے ، یا ئې د خپل زړه سرته نیولے
وے ، چې د خپل زوئے سره دے هم د توړ لحد توړو تیرو ته
تلے وے ، نو سپفوړ ماما نه سرته تماچه او نیوه او نه زړه
ته ، څکه چې ځان ځوبن دے کنه ، ..... د پر ځوبن دے ۔ د مورپلار
نه ځوبن ۔ د ښځې نه ځوبن ، او د اولاد نه هم ځوبن ، که ځوبن
نه وے نو ..... یوه ورځ کوز ماځیګر سپفوړ خان د پښتې نه
ستړے ستومانه راغلو ، .... لاپه کټ نه وه ناست ۔ چې خدائے
خیر زړه ورته څه اووے چې نېغ لاپو کو تې ته تماچه ئې
راوا خسته ، په کټ کښې ئې ځان ته کښوده ، او دا ئې خیال وه ۔
چې لږ دمه شي نو تماچه به صفا کوي د پره موده اوشوه چې صفا
کړې ئې نه ده ، هسې نه چې زنګ شي .... سپفوړ خان غریب څه
خروه چې ..... په وې کښې د سپفوړ ماشوم زوے شکور راغلو
..... د بابا د تماچه د [illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

چهٔ کے هن ؟" ..... په دې به ډزې کوو بنه" ..... "لاکه چې زهٔ
په ډزې اوکړم" ..... نه بچے چې تهٔ لوئے شې نو بیا به پرې
ډزې کوې بنه" "نامالا اوس لاکه زهٔ پرې اوس ډزې کوم"
..... "درته وېم چې لوئے شې نو بیا به پرې ډزې کوې" ...
"هن هن مالا اوس لاکړه"
"درته وېم چې مړ کوه ورانے"
"نا زهٔ به پرې ډزې کوم"
"نهٔ منع کېږې ؟ کهٔ ورانے کوې نو اوبه دِلم"
اوٗ سپفورۍ خان تماچه راوا خسته، دهغهٔ دا خیال وهٔ چې تشه
ده او دزوئے د ویرولو دپاره ټې هغه ته اونیوه - او په دې کښې
ډز شو، .... ماشوم پرې لګې راپرېوتو او دا پرېوتو سره ټې چغه کړه
"وې بابا بیا به نهٔ کوم" .... ماشوم لکه د حلال کړې چرګ
په مزکه اولوغړېدو ، مور ټې راماندې کړه ..... او سپفورۍ هم په
وینو لپت پپت زوئے د مزکې نه راپورته کړو ، خپلې سینې ته ټې
رانزدې کړو ، .... ماشوم په وار خطا ستړګو د پلار مخ ته اوکتل،
او په ستړګو ستړګو کښې ټې پلار ته رووے چې ..... "بیا به
نهٔ کوم بابا، زما دې توبه وې بابا - پام چې بل ډز راونهٔ کړې
بابا" ..... او یوه سګۍ ټې اووهله .... او د دغه سګۍ سره
ماشوم شکور د پلار په غېږ کښې ځپ ځپ شو - مور ټې په مخ
راباندې کړې ، د سر وېښتهٔ ټې روشوکول ، جامې ټې تار تار
کړې - او سپفورۍ خپل ماشوم زوئے هم هغه رنګ په سینې پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولے وُہ ..... حق، حیران وُہ چې د څُہ وو او څُہ اوشو -
دا سې معلومیده چې لکه سپفوړی څکه ماشوم زوئے په سینې پورې
نیولے دے، چې د خپلہ ساه دَ هغۂ په وجود کښې د اخلہ کړې -
سپفوړی د غوښتل چې زما د زړهٔ حرکت دې بند شي نو چې د شکور
ماشوم زړهٔ بیا په ټوپونو شي، .... سپفوړی غوښتل چې زما
ستر کې دې پټې شي نو چې دَ سپفور د ټې رنې او نور ټ
نو کې ستر کې بیا او غړپ ږي - ټو نهٔ د سپفور د زړهٔ حرکت
بند شو، او نهٔ د شکور ماشوم زړهٔ بیا په ټوپونو سرشو ..... نه
د سپفور ستر کې پټې شوې، او نهٔ د شکور رنې رنې او
نور ې نو ږې سترکې بیا او غړپ ږې .... سپفور شکور شکل
کړو، په دوارہ مخه ې ښکل کړو، په دوارو ستر کو ې ښکل
کړو، ..... دَ سپفوړی خوله دَ شکور په سرو سرو پاکو وینو
سره شوه .... دا سې ښکارېده چې لکه سپفوړی د شکور وینې
څښلې وې، دَ خپل نور ټ زوئے وینې، د خپل نیازبین زوئے وینې
.... اوُ د نهٔ دَ سپفور زغم تمام شو، حوصله ې ختمه شوه یوٗ
سپېره کړیکه ې اووهله - جامې ې اوشکولې او لاړو په کوڅه
اوو تو .... سپفوړی پوهے شو نهٔ د شکور د جنازې نه خبر شو
نهٔ دَ شکور قبر له را غلو، نهٔ ې شکور لحد ته کوزکړو او نهٔ
ې په لحد کښې د شهید او نیازبین زوئے ځې اوکتو، سپفور ما ما
چې هغه پوهے دے، نو لا خدائے خبر چې ترڅو پورې به پوهے وې...
په لاروکو څو کښې به کړې - شلېد لے جامې سرتور سر - پښې ابله پښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالکل چپ خاموش، پټې ستر ګې زورند سر، لکه چې د څه په تلاش
کښې وي، لکه چې څه لټوي.... اؤ! سپفور ماما د څه په لټون
کښې دے .... د سپفور مامانه شکور ورک شوے دے - ماشوم شکور،
نیازبین شکور ماشومان نو ورکپږي، تل ورکپږي - او بیا را پیدا
کپږي، .... نو اے بد قسمته سپفور ماما، شکور به پیدا نه ځي-
شکور په دا سې لار ورک شوے دے، چې د هغه لارې ورک شوي چرې
بیا واپس نه ډي راغلي، هغوي بیا نه ډي پیدا شوي- نو نه څه
له زورند سر او تېټې ستر ګې کړې، ټه ولې دا سې سر وهلے بر وهلے
کړې - ترکوې پورې به کړې .... اے بد نصیبه سپفوړ - اے
بد قسمته سپفوړ، زه څه اووېم چې ټه څومره بد قسمته ئې....
ستالاسونه دخپل ماشوم زوئے په وینو لړلي شوي دي؛ تاخپل
نیازبین زوئے په غږ پدلو ستر ګو په خپل لاس وژلے دے؛ ځکه
ټه پوښے شوے؛ ځکه ټه دا سې سر وهلے بر وهلے کړې ؟

اے رونې! اے پښتنو رونې! دا تاسو دومره بې احتیاطه
ولې یئ، داد وسلې بسره تاسو دا سې لوبې ولې کوئ - دا د وسلې نه
تاسو څه ښه کړې دي، چې هرچا به یو یو سسپار غاړې ته اچولے
وي، چې هرچا به یو یو اودلټوے په اوږه کړے وي - او هر د تماچې
او توپک خاوند به کوږ کوږ په نخړو کړې - د شرافت معیار کښې
تماچه او توپک شو - د موټرې معیار کښې وسله شوه،

مړ کوئ رونې بې ضرورته وسله مړ کړئ - هیڅ ضرورت نشته
چې هرځوک د ځان سره وسله کړئ - ځومره ځوانې دې توپک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تماچو وراني کړي - څومره تورسړي ئې کوندې کړي، څومره کلي ئې دکل کپه و نه اکاهو اوړوولې - نو اے دوسلو خاوندانو دخدائے خاطر اوکړئ او وسلې سره لوبې مه کوئ - حُکه چې وسله د پس بې اعتباره څیز دے -

او اے سپوږمۍ ماما خدائے دې ستا دې غمژپلي ژوند خاتمه اوکړي - الله دې تاله صبر درکړي - او الله دې ستا دا پوښتوب په لاړکړي - دنیاد غمونو کور دے دلته غم شته - مصیبت شته - پریشانۍ شته، او دې غم-مصیبت اوپریشانۍ علاج نه ستا دولت کولے شي او نه ستا جائیداد - په عقل ستا د رنځ علاج کړان دے - هغه چا ته په کړي ده چې -

ن

دخدائے په لوئے کرم به کښې
په عقل کړانه ده زمادجانامینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اَحمد

(اسوپلے) احمده خدائے گواه دے چې ستاپه ستر کو کښې د اوښکو سېلاب د انسان زړهٔ اوبهٔ کړي - زهٔ څهٔ اوکړم، کهٔ دا غم دا خستووے نو مابه درنه څهٔ قدرې کم کړے وهٔ .....

کهٔ زما وس کېدے نو مابه ستا دې ټولو غمونو ته ټکور ورکړے وهٔ - مابه پرې ملهمونه او پاڅې ایښودلے وے - مابه ستا د زړهٔ دا سېپې سېپې سرېڅې لږې قلارې کړې وې ..... څو څهٔ اوکړم .... زهٔ هېڅ نشم کولے .... مُحکه هغه سوزې چې اور پرې بلېږي .... زړهٔ هغه نوکېږي چې پرهرونه پکښې جوړ شوي وي .... ستر کې هغه ژړېږي چې د زړهٔ تسکین او آرام پُې چا لوټلے وي .... ته څو مره بد قسمته پُې احمده! ..... ستاپه بد قسمتۍ نو ماله ژړا راځي ..... چې ته ژاړې نو خدائے شته چې مانه دا غېل زړهٔ وایُ چې زهٔ هم درسره په چغو چغو اوژاړم - ..... مُحکه چې ستا غم زما زړهٔ هم ناقلاره کړے دے .... زما د شپې نو بونه پُې هم زمانه راشوکولي دي .... زهٔ منم چې آفتاب ستا زوئ دے .... زهٔ منم چې آفتاب ستا د زړهٔ ټکړه وه .... زهٔ منم چې آفتاب ستا د اُمیدونو مرکز وهٔ، مُحکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مشرے زوئے وۀ ..... د تولونه مشر..... تا د آفتاب سره

څومره خواری کړې وې - څومره شوانخون دې ورسره کړے وۀ

..... او اوس ؟ اوس ایله ستا د اوکونه پټیتے لږ سپک شوے

وۀ .... اوس آفتاب تانه ستا غمونه په خپلې ماشومې څټې انتې

وُو ..... آفتاب د پروان وۀ کنه ؟ د پرشوخ وۀ کنه ؟ .....

تابه د هغۀ نه همیشه سرتکولو کنه ؟ .... ولې بیا هم چې د کله

نه د هغۀ شوندۀ شنه شوې وه ، نو ستا دَ ملاتیں مضبوط

شوے غوندې وُو .... تاپه خپلو متوکښې طاقت غوندې محسوسولو

.... ځکه چې آفتاب ستا مشرے زوئے وۀ .... او مشرے زوئے دَ

مور پلار دَ ملاتیں وي ..... خو نن ستا دَ ملاتیں مات شو، نن

تۀ بیا خپلې متې کمزورې محسوسے .... ځکه چې آفتاب ستا دَ

ستر کو تور آفتاب ..... دَ وخت نه اکاهو .... تۀ غمونو او

مصیبتونو ته یواځې پرېښودې .... لاړو آفتاب په ټول عمر کې

خوارۀ ځوب اودۀ شو، او تاته ئې یونۀ هېرېدونکے غم .... یونۀ

قلارېدونکے درد.... یونه ختمېدونکے مصیبت پرېښودو..... احمدۀ!

ستا غم کۀ هر څونه هېرېدونکے دے، خو دا غم به تۀ هېره وې .....

ستا درد کۀ هر څونه تۀ قلارېدونکے دے، خو دا درد به تۀ په خپل

همت او په خپلې حوصلې قلاره وې ..... تۀ به دې غم ته غاړه

غړۍ ورځې .... تۀ به دې درد له سینه په سینه ورځې .... تۀ انسان

ئې .... تۀ مسلمان ئې ..... انسان دَ هر مصیبت مقابله کولے شي ....

مسلمان هرې سختۍ ته غاړه ږدي ..... راځه زوره راځه .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آفتاب د قبر په خاوره ونبکي مړه تویوه ..... د آفتاب قبر ته ژړا
مړکوه ..... پرپښوده چې دا زلمے شهید ..... پرپښوده چې دا ماشوم
شهید د دنیا د لابجونه بې غمه د جنت په رنګینو کښې د آرام او اطمینان
ژوند تیرکړي .... راپاسه .... راځه ...

رونې! دا احمد زموږ د کلي - زمونږ د چم کاونډ یونرے
نرو چکے کمزورے سړے دے ..... نو دې نرې نرو چکي اسان له
قدرت ډېر همت ورکړے دے - په دې مانده هډوکو کښې لویه
حوصله او لوئے زغم پروت دے .... د احمد کژوند نوی حالات به
پرپښود و - زاړهٔ واقعات او زاړهٔ حالات به نهٔ راپاده وُو..... نو د
نن نه پنځلس ورځې آګاهو د دې احمد مشر زوے آفتاب سحر وختي
په سائیکل سور د کورنه خوشحاله خوشحاله مدرسو سره سکول ته
روان شو .... ټوله ورځ ېې په سکول کښې سبق زده کړلو او ماښام ین
پاؤ باندې یوه بجه د سکول نه چهټي شو ..... په سائیکل سور د
کلي په لور روان شو ..... د ټولې ورځې سبق د آفتاب مخ مړاوے
کړے وُه ..... په خپل ترنګ کښې کورته روان وُه ..... په خپل فکر
کښې د کور په لوري روان وُه ..... خدائے خبر چې دغه وخت به د آفتاب
په زړهٔ کښې کوم خیالونه او کوم فکرونه په غوږ زنګ وُو .....
خدائے خبر چې دغه وخت له آفتاب په زړهٔ کښې څهٔ کړل او څهٔ ږیل
.... نو چې د میچنۍ پهاتک ته ورنږدې شو .... چې د خپل کلي او
کور نه لاډوه میله لرې وُه ..... نو د مخې نه یو تهرک ګډ راجل په
صورت د آفتاب مخې ته راغلو .... او چې ماشوم آفتاب د ځان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاله خبره و خبره و ..... نو د غه ځونړي ټرک لکه د يو مست
هاتهي بيا د خپلو پايو د لاندې چخړې کړے وه ..... يو درز
اوشو او په دغه درز کښې يوه نرۍ غونډې کښيکه يوه زړهٔ
بوګنوڼکې غونډې کښيکه راپورته شوه .... ځومره هيبت
وهٔ په دغه کښيکه کښې ځومره درد وهٔ په دغه کښيکه کښې
..... توبه خدايه توبه ..... دغه کښې څو د ځواوڼ شاموبو د
خلقو زړونه هم په لړزان کښې ل ..... خلقو رامنډې کړې او
چې آفتاب له راوڅرسيدل ..... نو ماشوم شهيد په خاوروکښې
خښ ..... په وينو کښې لټ پټ خپل خدائے ته رسيدلے وُ
..... د ماشوم آفتاب سر د ځونړي ټک پايو د لاندې چخړې کړے
وهٔ ..... هرچا د نقشه اوکړه هرچا د زړهٔ بوګنوڼکې نشانه
اوليده .... د هرې سترګې نه او بنکې څڅيدې هرچا ژړل...
او آفتاب! ماشوم آفتاب د دنيا او د دنيا د اوسيدونکو د حاله
بې خبره په خاوروکښې پروت د اسې بنکارېدو چې سکه مُسکے وهٔ
تابه نهٔ وے چې آفتاب مړے .... تابه نهٔ وے چې آفتاب
يو بې پرواه د راپورد د خپل ټرک د د پايو د لاندې چخړې کړے
دے ..... پلار ته خبر لاړو چې راشه ستا آفتاب ټرک اووهلو
..... مور ته جواب لاړو چې راشه ستا د سترګو تورې تانه د ټول
عمر د پاره جدا شو ..... پلار د پښې آبله پښې رامنډې کړې
..... او مور ..... ؟ د مور په زړهٔ تيارہ راغله ..... مور بې هوشه
شوه .... مور د غه غم برداشت نهٔ کړے شو .... مور د غه سيمڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اواز اونۀ ز غملے شو .... مور پې هوشه ، د ځان د حالـه پې خبر
کور پرته وه ، او پلار سرتوی سر او پښې ابله پښې د خپل زوے
د کتو د پاره په منډه را خلاص وۀ .... دونې هغه نقشه درته نشم
بیانولے - د ارشان زړۀ د دغه نقشې د لیدو او اورېدو توان
نۀ لري - لاړو د احمد د ستر کو تور د تول عمر د پاره جدا شو...
شهید خاوره ته او سپارلے شو.... مور د پرې و پنا کانې وکړې ....
د پرې چغې او سورې ې اووهلې - نو مرې په ژړا چې نۀ دې
ژوندې شوې - د احمد د زړۀ د نیا ورانه شوه ، د آفتاب د
سور د زړۀ د نیا ویجاړه شوه ..... چا ویجاړه کړۀ ؟ .... د ټبر ک
د یو د رائیور لږ پې غوندې پې احتیاطی ..... د ټبر ک د د رائیو ر
لږ غوندې غفلت یو کور ویران کړو .... د یو پلار د ملاتیس ې
مات کړو .... د یو ر مور د زړۀ په سرکښې ې زخم جوړ کړو ....
څومره کورونه د ټبر کونو او لارو د رائیورانو ویران کړل .... څومره
کلونه ې اوږدول ..... څومره کلی ې د خاورو سره خاورې کړې
..... اے رونې ولې ! .... دا ولې دا سې کوئ .... دا ولې د زړو نو
آزارونه اخلی .... دا ولې میندې بورې کوئ پلاران ژړوئ ....
دا ولې تورسری کنډه وئ .... دا ولې د تورسرو خونې وراتوئ ...
مۀ کوئ رونې مۀ کوئ - اے د ټبر کونو او بسونو خاوندانو د
خدائے خاطر اوکړئ .... لږ روشنۍ لږ په قلار شئ - دا سې په هوا
مۀ الوځئ .... د خپلې لږې غوندې فائې د پاره تاسو څومره
لوئے جرمونه کوئ .... دا سې جرمونه چې د معاف کولو نۀ دي ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے دهغې تهرک خاونده چې آفتاب دې دخپل تهرک دلاسې چخړې
کړے وۀ .... ته ځۀ خبرې چې احمد بېګاه د باران سیلې او
طوفان دا هېتناکه شپه دا ده دخپل زوے په قبر په ژړا تېره
کړې ده .... ته ځۀ خبر یې چې دَدۀ دَ زړۀ نه ځومره فریادونه
ختلي دي ..... ته ځۀ نۀ یې خبر چې د دۀ دَ زړۀ دَ تل نه را ختلو سوُ
لووُ فریادونو بېګاه د قبرستان مړي هم آرام ته نۀ دي پرېښودلي
..... احمد مجبورۀ وۀ .... هغه په دې زول او طوفان کښې خپل نیاز
آفتاب په دې لویې خو شي بیابان اديره کښې یوا ځې نۀ شو پرېښودے
..... نو ځکه خو په نیمه شپه کښې را غلے دے اود شهید زوے په
قبر دادے خوې وور پروت دے ..... نو اے د تهرک خاونده ،
راشه لږ دا احمد دَ زړۀ په پرېدو کښې اوګوره چې ستالنې غوندې
بې احتیاطۍ په کښې ځومره پرهرونه جوړ کړي دي .... زۀ دا
منم چې دا به دَ آفتاب په قسمت کښې وو - دا به د آفتاب په تقدیر
کښې لیکلے شوي وو - خو اے د تهرک دا پوهۀ په دې دلیل به ته ګڼې د
په حضور کښې دسزا نه بچ شې - نه تا نه به ستاد غفلت او ستاد
بې پرواهۍ تپوس کولے شي - الله تعالیٰ به تاله دخپلو کړو سزا درکوي
او اے احمده دا پاسه - را ځه چې کورته لاړ شو مړي چرې په ژړا
نۀ دي ژوندي شوي - تاله دې خدائے صبر درکړي او ستاپه زخمي
زخمي زړۀ دې الله دخپل فضل او مهربانۍ پهې کېږدي - آمین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

(اسوپلے) ـ سحر شي، ماښښين شي، ماځيګر شي ماسختن شي

د ژوند ګهړۍ کمپن ي ناګهانه بهپوړ شي

او د ژوند ګهړۍ کمپن ي ـ ژوند د ځيل منزل په لور په تندۍ سره

روان دے .... څوک ځيل منزل ته رسيد لي دي او څوک بس ور رسيدونکي دي

د چا د ژوند د يوه يخوا کل شوې ده او د چا د ژوند د يوه بس په سلګو

ده ..... د ګل کيدو په انتظار ده ..... د مړ کيدو په انتظار ده .....

بس د باد يوه نرۍ غوندې چپه ..... د هوا يوه نرۍ غوندې چپه

به ټې ګل کړي ..... او بيا .... ؟ د دې آبادۍ او ودانۍ د نيا نه به .....

د غمونو مصيبتونو او تکليفونو د دې د نيا نه به ..... د دې ښکلي ښائسته

او رنګينې د نيا نه به ..... د ګورستان هغه خوشي خو شيا ته اورسي..

د قبرستان هغه چُپې چُپيا ته اورسي ..... دوه لاس او دوه پښې به

د منونو منونو خاوړې د لاندې ښخ کړے شي ..... او بيا ....؟

بيا په د غه تور لحد کښې ..... بيا د مړو په د غه ځيل خانه کښې .....

نۀ څوک د فرياد اورېد و شته ..... نۀ څوک د ژړا د اورېد و شته

نۀ څوک د تسلي شته او نۀ څوک د دادګيرۍ .... زوۓ نشته چې د فرياد

سره را مندې کړي چې ..... " ولې بابا... څۀ تکليف دے درته ـ سر

درله او مندوم پښې درله او مندوم " ..... لُور نشته چې د وي سره را مندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي چې .... د خپر شه بابا - و لې بابا ... څه دي؟" بنکه نشته .....

مور نشته ..... خپل نشته - پردے نشته ..... یو ځان .... یو د لحد

تور تیپ تور ه تیاره او یو عمل .... عمل زمونږ د لارې مل ... عمل زمونږ

د قبر ملګرے دے ... عمل زمونږ دسختۍ او اسانۍ سبب دے .... عمل

به په مونږ د لحد سختې اسانه وي .... تور تیپ لحد به راله رو خانه کوي

عمل به راته د لحد نه سرې سروتکې جوړه وي .... سور تنور به راته

تر پې نه جوړه وي ..... او په د غه سروتکو به مونږ تر قپږ و

په د غه سور تنور کښې به مونږ وریښې و ..... د پر سخت مقام

دے رونړ د پر سخت .... د دویم ژوند ابتداء د پره سخته ده .....

د ابدي ژوند شروع کېدو مقام د پر سخت دے ..... راځئ رونړ

چې هغه سختې ځان ته آسانې کړو .... راځئ رونړ چې د لحد سرې سروتکې

په سرو کلونو بدلې کړو .... راځئ چې د لحد تورې تیرې په رنړا کا نو

بدلې کړو ..... راځئ .... راځئ .... اے مسلمانانو چې سم مسلمانان

شو .... راځئ چې د خپلو زړونو نه بغض او بې باسو، او د بغض کینې

او حسد په ځائے .... د غوښې په د غه کور کښې د غوښې په د غه بوټۍ

کښې مینه راپیدا کړو ..... د حسد په ځائے محبت

راپیدا کړو ..... د کینې په ځائے الفت راپیدا کړو .... هغه مینه!

چې انسان پرې د انسانیت معراج ته رسېدلے شي .... هغه مینه، چې

انسان پرې انسان خپلولے شي .... چې انسان پرې انسانیت خپلولے

شي .... هغه مینه چې د خدائے نوښه ده .... هغه مینه چې د رسول الله

صلی الله علیه وسلم نوښه ده راځئ چې د مینې په برکت د تول معراجو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کړو .... راځئ چې دَ مینې په برکت په معاشره کښې ځان له هغه
مقام راپیدا کړو .... چې دَ مرګ نه پس .... زمونږ په جنازه باندې دَ
کلونو دځهرې په ځای دَ انسانانو دَ ککو دنې رنې او پاکې پاکې او شکې
ځهرې شي .... کلونه شي .... امپلونه شي .... د پاک ضمیر د خاوند
په جنازه ... د کلونو دَ امپلونو ضرورت نشته .... دَ مینه ناک زړهٔ دَ
خاوند په جنازه باندې د کلونو د ځهرو ضرورت نشته ..... ځکه چې
کلونه د محبت د رونبکو سیالي نشي کولے .... کلونه د عقیدت د اونبکو
سیالي نشي کولے .... کلونه د چا مئین د اونبکو سیالي نشي کولے ... راځئ
رونبو چې صحیح انسانان شو، چې انسانیت را باندې سرمسکے شي ..... راځئ
چې صحیح مسلمانان شو چې اسلام را باندې سرهسکے شي .... راځئ چې
سم مخلوق شو چې خدائے پاک زمونږ تخلیق ویاړ اوکړي ..... د مونږ
د ځان نه ځه جوړ کړي دي .... د مونږ دَ ژوند په کوم ډګر روان
یُو ..... د مونږ د کلکیچونو ..... پیچمونو اوکند وکیږو په کومه
لار روان یُو ..... مونږ په نامه انسانان دَ انسانیت نه ځومره لرې شوي
یُو .... مونږ په نامه مسلمانان دَ اسلام نه ځومره اړوا شوي یُو ....
سمه لارمو پرېښې ده .... په کند و کیږو سر یو .... پنغه لاره مو پرېښې
ده په ککو وکو روان یُو ..... آخر ترکومه به مونږ دغسې تهکړې نورو ....
ترکومه به مونږ د حقیقت نه ستړکې پټوُو .... اے غافله انسانه ....
اے ناپوهه انسانه ..... زمونږ هر قدم مونږ مرګ ته یو قدم ورنږدې
کوي .... زمونږ هر پل مونږ لحد ته ورنږدې کوي .... د مزل به آخر
پیوه ورځ ختم شي .... د لارې به آخر یوه ورځ اووهلے شي .... اوُهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مزل ختم شو... لاړ ختمه شوه نو بیا؟ ..... مخ په وروسته هیڅ
هم نشته .... مخ په شا هیڅ هم نشته .... بیا مخکښې قبرستان دے
او په دغه قبرستان کښې یوه ورځ غوندې ټکړه په یوه کچکړې
دوه نیم کنړه مزکه یو ژور ډېر ژور .... لکه کوے لحد .... دغه زمونږ کوے
دے ..... دا بنکلې موټرونه به شاته پاتې شي .... دا مزکې جاپټ ادونه
به شاته پاتې شي... په دغه تک تور لحد کښې به دولت زمونږ په کار نه
شي .... سره سپین به زمونږ پکار نه شي .... بلکه په ناجائزه کټلے دولت
به زمونږ د پاره لرمانان شي .... د یتیم حق به راته خاماران شي .... د
مظلوم آه به راته سړې لمبې شي .... د مزدور اسوپلے به راته لوګے لوګے اوتوري
تېرې شي .... نو اے رشانه .... اے مسلمانه کۀ ځان د قبر د لرمانانو
نه په امان کول غواړې نو ناجائزه کټه پرېږده ، په شودو کښې اوبه اچول
پرېږده ، ناجائز کاروبار پرېږده ، ملاوټ پرېږده ، غل بازاري پرېږده-
کۀ ځان د قبر د لرمانانو مارانو نه ساتل غواړې نو یتیم ته خپل حق
واپس ورکړه .... یتیم ځان ته رانږدې کړه .... د یتیم په سر د مینې
همدردي او محبت ملاس راکاږه .... دونه اوویرېږئ د یتیم د ژړا نه
..... د یتیم دستر کو هره اونبکه کوے طوفان دے ..... د یتیم دستر کو
هره اونبکه کوے عذاب دے .... د مظلوم هر آه .... په خپله لمن
کښې سړې لمبې لري .... د مزدور هر اسوپلے به موکو رے لوګے لوګے او
ایره ایره کړي .... په دې فاني دنیا پورې ذهونه مه تړئ .... په
دې نیمګړې دنیا دومره مه مئینې ئ .... د مرګ خیال د زړه نه مه
اوباسئ .... مرګ ؛ .... یو حقیقت دے ... مرګ ؛ .... د هر څوک دې پیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت کښې یکلے دے .... نو د دا سې حقیقت نه ستر کې پټول کنې هوښیار تیا
ده ؟ .... د دا سې حقیقت نه بې پروا کېدل کنې عقل مندي ده ؟ .....
نه ! دې ته هوښیارتیا نشي وئیلے - دې ته عقل مندي نشي وئیلے
.... بلکه دا ژمونږ غفلت دے .... دا ژمونږ ناپوهي ده .... او دَ دې
غفلت اود ې ناپوهئ انجام به دېر خراب وي .... دېر ... دېر ....
اوس هم وخت شته - اوس هم موقع شته .... اے انسانه کۀ تۀ
اوس هم صحیح مسلمان شوې نو اُمبارکه دې شه .... اے خدایه!
تۀ انسان په صحیح معنو کښې انسان کړې .... اے خدایه تۀ مسلمان
په صحیح معنو کښې مسلمان کړې .... چې انسان ستاپه دې دنیا کښې
دَ ژوند په خوند پوے شي - آمین

ے

سکر شي - ما سپنځین شي ما ځیګر شي ما سختتن شي
د ژوند کهرې کمښې نا کهانه به پوره شي
(سمندر)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library